

รายงานวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะ
เกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

Development of Explanation Writing skills Package using the
Infographic from the Oral Literature about Wat Sing in
Bang Khu Wieng, Bang Kruai, Nonthaburi Province

โดย

อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก

การวิจัยครั้งนี้ได้รับเงินทุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ชื่องานวิจัย: การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก
มุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ชื่อผู้วิจัย: อภาภรณ์ ดิษฐเล็ก

ปีที่ทำการวิจัยแล้วเสร็จ: 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก 3) ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่ใช้ชุดฝึก โดยศึกษาจากประชากรคือ คือนิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่เรียนวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มการลงทะเบียนของผู้วิจัย จำนวน 32 คน เครื่องมือการวิจัยคือ 1) ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 2) แบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังเรียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตจากการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผ่านทาง Google Form การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกมีค่าประสิทธิภาพ 81.92/85.36 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นิสิตมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้ชุดฝึกหลังเรียนเท่ากับ 15.00 คะแนน ดีกว่าก่อนเรียนซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.81 คะแนน มีผู้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือระดับดีหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน 20 คน และ 3) นิสิตมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.98$) และด้านที่นิสิตมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือ เนื้อหา ($\mu = 4.04$) รองลงมาคือ การวัดและประเมินผล ($\mu = 4.00$) รูปแบบการนำเสนอ ($\mu = 3.96$) และการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ ($\mu = 3.91$)

คำสำคัญ: การเขียนขยายความ ชุดฝึกทักษะการเขียน การใช้อินโฟกราฟิกในการจัดการเรียนการสอน วรรณกรรมมุขปาฐะ

Research Title: Development of Explanation Writing skills Package using the Infographic from the Oral Literature about Wat Sing in Bang Khu Wieng, Bang Kruai, Nonthaburi Province

Researcher: Aphaphon Ditlek

Year: 2023

Abstract

The objectives of this research were: 1) to construct and to found out the effectiveness of the Explanation Writing skills Package using the Infographic from the Oral Literature about Wat Sing in Bang Khu Wieng Bang Kruai Nonthaburi in accordance with the 80/80 criterion, 2) to compare the pre-test and post-test scores of the students' achievement of the skills package, and 3) to study the students' satisfaction toward learning through skills package. The study was conducted from the population. They were 32 Rajapruck University students who studying subject 013001 Thai language for communication in the first semester of the academic year 2022 in the researcher's registration group. The instrument used in this study were 1) Explanation Writing skills Package using the Infographic from the Oral Literature about Wat Sing in Bang Khu Wieng Bang Kruai Nonthaburi 2) pre-post test, and 3) google form of the satisfaction assessment form of the students from using an Explanation Writing skills Package using the Infographic from the Oral Literature about Wat Sing in Bang Khu Wieng Bang Kruai Nonthaburi. The data were analyzed by finding out the efficiency of E_1/E_2 , Percentage, Mean and Standard Deviation.

The results revealed that 1) the skills package was more effective than the set criteria ($E_1/E_2=81.92/85.36$) 2) The average scores after using the skills package was 15.00 points, better than before using skills package which had an average score of 11.81 points. There were 20 students who passed the criteria at a good level after using the skills package more than before using skills package, and 3) the students were satisfied with the skills package was at a high level ($\mu =3.98$) and The highest mean scores was content ($\mu =4.04$), measurement and evaluation ($\mu =4.00$). presentation form($\mu =3.96$) and the use of infographics in explanation writing ($\mu =3.91$)

Keywords: explanation writing, instructional package, The use of infographics in teaching and learning, oral literature

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก มุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ได้รับทุนจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ในปีการศึกษา 2562 จึงขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่ให้ทุนสนับสนุนวิจัย จนทำให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเรื่องนี้ได้จนสำเร็จ

รายงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้เพราะผู้วิจัยได้รับคำแนะนำและคำปรึกษาจาก รศ.ดร.ชลภรณ์ สุวรรณสัมพันธ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือการวิจัย ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในงานวิจัยนี้เป็นอย่างยิ่ง

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เขียนบทความ ตำรา รายงานวิจัย และวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าประกอบการทำรายงานวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งล้วนเป็นข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้ผู้วิจัยได้เกิดความชัดเจนในแนวทางดำเนินการวิจัยได้จนสำเร็จด้วยดี

อาภาภรณ์ ดิษฐเส็ก

พฤศจิกายน 2566

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	.....
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.7 ประโยชน์ของงานวิจัย.....	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 การเขียนขยายความ	6
2.2 วรรณกรรมมุขปาฐะ.....	8
2.3 อินโฟกราฟิก.....	9
2.4 ข้อมูลพื้นฐานของวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง	16
2.5 ชุดฝึกทักษะ	24
2.6 การประเมินผลการเรียนรู้	32
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	44
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	48
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและการประเมินตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความ โดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 52	
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟ กราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	56
ตอนที่ 3 คะแนนทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยาย ความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัด นนทบุรี	58
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตที่ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้ อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	65
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	74
5.2 อภิปรายผล.....	75
5.3 ข้อเสนอแนะ	80
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	80
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	80
บรรณานุกรม.....	81
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย.....	87
ภาคผนวก ข ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก จากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยผู้เชี่ยวชาญ	89
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตจากการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดย ใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	95

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก ง แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตจากการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยาย ความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัด นนทบุรี	99
ภาคผนวก จ อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	103
ภาคผนวก ฉ ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	105
ประวัติผู้วิจัย	158

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ระยะเวลาในการทดลองเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก मुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	48
4.1 ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठे เกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	54
4.2 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัด สิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	56
4.3 คะแนนของนิสิตก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก मुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	59
4.4 คะแนนการเขียนขยายความก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก จากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามเกณฑ์ระดับ คุณภาพ.....	61
4.5 คะแนนการเขียนขยายความหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก จากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามเกณฑ์ระดับ คุณภาพ.....	62
4.6 ภาพรวมคะแนนการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดย ใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	64
4.7 จำนวนและร้อยละของเพศผู้ตอบแบบสอบถาม.....	66
4.8 จำนวนและร้อยละของสาขาวิชาที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	66
4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการ ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภ อบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านเนื้อหา	67
4.10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการ ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภ อบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านรูปแบบการนำเสนอ.....	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ	70
4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านการวัดและประเมินผล	71
4.13 ภาพรวมค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	73

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 องค์ประกอบของอินโฟกราฟิก	12
2.2 คลองบางคูเวียงบริเวณหน้าวัดสิงห์	16
2.3 รูปปั้นอดีตเจ้าอาวาสวัดสิงห์.....	17
2.4 ป้ายประชาสัมพันธ์ข้อมูลประวัติวัดสิงห์	17
2.5 รูปทรงวิหารวัดสิงห์.....	18
2.6 ลวดลายปูนปั้นซุ้มประตูวิหารวัดสิงห์	18
2.7 ลวดลายปูนปั้นหน้าต่างวิหารวัดสิงห์	19
2.8 หอพระไตรปิฎกวัดสิงห์	19
2.9 หอระฆังวัดสิงห์.....	20
2.10 ศาลาท่าน้ำวัดสิงห์	20
2.11 ศาลาการเปรียญเก่าวัดสิงห์	21
2.12 ธรรมาสถ์บนศาลาการเปรียญวัดสิงห์.....	21
2.13 ประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานวัดสิงห์	22
2.14 Bloom's Revised Taxonomy in 2001	34
2.15 เปรียบเทียบทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom และแนวคิดที่ปรับปรุงใหม่	35
2.16 กรอบแนวคิดในการวิจัย	43
4.1 ภาพรวมคะแนนก่อนและหลังเรียนของนิสิต.....	65
4.2 ความพึงใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านเนื้อหา	68
4.3 ความพึงใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านรูปแบบการนำเสนอ.....	69
4.4 ความพึงใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ.....	71
4.5 ความพึงใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านการวัดและประเมินผล ...	72

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเขียนขยายความเป็นทักษะที่สำคัญ เพราะเป็นการสื่อสารให้ผู้อ่านได้รับรู้เรื่องราวที่ต้องการสื่อสารอย่างกระจ่างชัดเจน จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการสอนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หัวข้อการเขียนขยายความเป็นระยะเวลา 2 ปี ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1-2 ปีการศึกษา 2563 และภาคการศึกษาที่ 1-2 ปีการศึกษา 2564 พบว่า นิสิตมักประสบปัญหาในการเขียนขยายความเรื่องราวตามหัวข้อที่กำหนดคือ เขียนขยายความสั้นกว่าที่กำหนด ปัญหาการเขียนอธิบายขยายความเรื่องราวหรือประเด็นต่าง ๆ ให้มีใจความตรงประเด็น ปัญหาเรียงลำดับเนื้อหาใจความให้ต่อเนื่อง ไม่กำหนดประเด็นสาระสำคัญและใจความขยายประกอบที่ชัดเจน ไม่เขียนส่วนนำและส่วนสรุป ไม่ใช้สำนวนภาษาของตนเอง และยังขาดการอธิบายหรือยกตัวอย่างประกอบ ทำให้คะแนนการเขียนขยายความของนิสิตใน 2 ปีการศึกษาดังกล่าว มีผู้ที่ได้คะแนนในระดับดีมาก คือ 9-10 คะแนน ร้อยละ 9.00 ระดับดี คือ 7-8 คะแนน ร้อยละ 11.50 ระดับปานกลาง คือ 5-6 คะแนน ร้อยละ 68.25 ระดับพอใช้ คือ 3-4 คะแนน ร้อยละ 9.25 ระดับควรปรับปรุง คือ 1-2 คะแนน ร้อยละ 2.00

เมื่อพิจารณาจากคะแนนการเขียนขยายความข้างต้น พบว่านิสิตไม่ถึงร้อยละ 70.00 ที่ได้คะแนนระดับดี การเขียนขยายความมีความสำคัญเพราะนอกจากจำเป็นต้องใช้ในการเขียนตอบแบบฝึกหัด งานที่มอบหมาย ยังต้องนำไปใช้ในการเขียนตอบข้อสอบอัตนัย ดังที่ผู้สอนในสถาบันการศึกษามักพบข้อมูลลักษณะปัญหาจากการสังเกตการตอบข้อสอบหลายประการ ได้แก่ ตอบไม่ครบคำถาม ไม่ตรงคำถาม ตอบคำถามในมุมมองที่แคบ ไม่อ้างอิงสิ่งที่เรียนมา ขาดแกนความคิดหรือสาระในคำตอบ ขาดการลำดับเรื่อง ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ตอบข้อสอบไม่พอเพียง ไม่ละเอียดรอบคอบ และไม่แสวงหาคำตอบที่ถูกต้องมาเป็นความรู้ (วิชัย กอสงวนมิตร, 2554) สอดคล้องกับที่ ชีวิน สุสนะธรรม (2558) กล่าวว่า “อีกสิ่งหนึ่งที่เด็กไทยยังทำไม่ได้ เพราะไม่ได้ฝึกเขียน คือความสามารถในการเรียบเรียงบทความ ให้เป็นเรื่องเป็นราว ดำเนินไปเป็นขั้นเป็นตอนและเป็นเหตุเป็นผลกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้อ่านอ่านรู้เรื่อง เด็กไทยส่วนใหญ่ เขียนเหมือนกับภาษาพูด คิดอย่างไร เขียนอย่างนั้น ไม่มีการปะติดปะต่อเรื่องราวให้ต่อเนื่อง หรือเป็นภาษาที่สละสลวย”

ลักษณะปัญหาดังกล่าว ล้วนแสดงให้เห็นว่าเป็นผลมาจากปัญหาการเขียนขยายความ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยพยายามหาแนวทางแก้ไขการเขียนขยายความของนิสิต ทั้งการฝึกให้วางโครงเรื่องและการเขียนแผนผังความคิดก่อนเรียบเรียงใจความและนำมาเขียนขยายความเรื่องราวที่ต้องการ

สื่อสาร แต่ทั้งนี้ เนื่องด้วยสภาพสังคมความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ก้าวเข้าสู่โลกของการสื่อสารออนไลน์ ทำให้คนในสังคมนิยมการเขียนข้อความสั้น ๆ ผ่านการส่งข้อความสั้น ๆ สติกเกอร์ รูปภาพ หรืออินโฟกราฟิก ผ่านสนทนาทางเครือข่ายสังคมต่าง ๆ แทนการเขียนข้อความขนาดยาว เพื่อประหยัดเวลาและเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสาร จึงทำให้เกิดความไม่คุ้นเคยในการเขียนข้อความขนาดยาวที่จำเป็นต้องเรียบเรียงใจความขยายความให้ชัดเจน ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า สมควรบูรณาการโลกของการสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ประยุกต์ใช้ในการสอนและพัฒนาทักษะการเขียนขยายความ ซึ่งปัจจุบัน การใช้อินโฟกราฟิกจึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจสมควรนำมาปรับใช้เป็นการพัฒนาทักษะการเขียน เพราะอินโฟกราฟิก (Infographic) คือ การอธิบายข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้ภาพมาประกอบให้เข้าใจง่ายขึ้น และอาจเป็นตัวช่วยให้นิสัยเกิดความสนใจและมีแนวทางในการจับประเด็นการนำเสนอความคิดและการเขียนขยายความได้สะดวกขึ้น สอดคล้องกับที่ Walters (2022) และสถาบันนวัตกรรมและธรรมาภิบาลข้อมูล (2564) กล่าวว่า อินโฟกราฟิกเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถนำเสนอข้อมูลที่มีจำนวนมาก ชับซ้อน และเข้าใจยากให้เข้าใจง่ายขึ้น ทำให้ผู้ฟังหรือผู้รับสารเกิดความสนใจข้อมูลด้วยการใช้องค์ประกอบ เช่น รูปภาพที่สวยงาม สีสันทันตึงดูดี และการออกแบบที่สื่อความเข้าใจง่าย เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจข้อมูลทั้งหมดในระยะเวลารวดเร็ว ผู้ส่งสารจึงสามารถใช้เพื่อให้ความรู้ ชี้แนะ และเป็นการทบทวนหัวข้อต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้น

ผู้วิจัยจึงสนใจนำมาบูรณาการเกี่ยวกับวัดสิงห์ ซึ่งเป็นวัดที่ตั้งอยู่ในตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งอยู่ในชุมชนใกล้เคียงมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมาเป็นข้อมูลในการสร้างอินโฟกราฟิกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนขยายความให้นิสิตที่ลงทะเบียนรายวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ด้วยเหตุที่สถาบันการศึกษา ชุมชน และวัดเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกจากกันได้มาตั้งแต่สมัยอดีต จวบจนถึงปัจจุบัน สถาบันการศึกษาก็ยังคงต้องมีบทบาทหน้าที่ในการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ผ่านพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตซึ่งอาจเป็นสมาชิกทั้งในและนอกชุมชน ด้านการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้หรือแนวทางพัฒนาชุมชน บริการวิชาการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าของชุมชนให้ได้รับการอนุรักษ์และยังคงสืบทอดส่งต่อให้เยาวชนรุ่นหลังต่อไปได้ ดังปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563: 6-7) ที่ได้กำหนดให้เนื้อหาสาระของหลักสูตรและการสอนจะต้องเน้นในเรื่องของภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น โดยในมาตรา 23 ได้กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาใน 5 เรื่อง โดยประเด็นเรื่องที่ 3 เป็นความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การ

กีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา และเรื่องที่ 4 คือ ความรู้และทักษะด้าน คณิตศาสตร์และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

ดังนั้น ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ซึ่งเป็นบุคลากรทางการศึกษาในชุมชน มีหน้าที่ในการ สร้างองค์ความรู้ทางวิชาการ การวิจัย ให้เข้ากับบริบทในการสร้างสรรค์สังคมชุมชน จึงเห็นว่าสมควร พัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนิสิตให้เข้ากับบริบทสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยบูรณาการ กับมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดในท้องถิ่นที่มีประวัติความเป็นมายาวนานและน่าสนใจ สมควรรวบรวมและ อนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมชุมชน เพื่อให้เรื่องที่ทรงคุณค่าในชุมชนไม่ลบลือนสูญ หายไปตามกาลเวลา และในขณะเดียวกันยังเป็นแนวทางหนึ่งพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของ นิสิต เพื่อให้เกิดองค์ความรู้เรื่องการเขียนขยายความ และหาแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนขยาย ความของนิสิต ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่จะเชื่อมโยงไปถึงการเรียนในวิชาอื่น ๆ และการนำความรู้ความ ชำนาญไปใช้ในชีวิตการทำงานต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80/80 หรือไม่

1.2.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังเรียนเป็นอย่างไร

1.2.3 นิสิตที่เรียนวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 มีความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะ เกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีอยู่ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟ กราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ การเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบาง กรวย จังหวัดนนทบุรี

1.3.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟ กราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระดับ 80/80

1.4.2 ผลการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนิสิตโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4.3 นิสิตที่เรียนวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 มีความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีในระดับมาก

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในงานวิจัยนี้ คือการฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ ซึ่งเป็นเรื่องเล่าท้องถิ่นเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 3 ชุด ชุดที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนขยายความ ชุดที่ 2 ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ และชุดที่ 3 การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร

งานวิจัยนี้ศึกษาจากประชากร คือ นิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่เรียนวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มการลงทะเบียนของผู้วิจัย จำนวน 32 คน

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาของงานวิจัยเรื่องนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 1 ปี 1 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2564-กันยายน 2565

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

งานวิจัยนี้ศึกษาข้อมูลจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ซึ่งตั้งอยู่ในตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การเขียนขยายความ หมายถึง การเขียนเพิ่มรายละเอียดประกอบใจความสำคัญโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็น

การเขียนเพื่อสื่อความหมายให้สมบูรณ์ชัดเจนขึ้น โดยเรียงลำดับในการเขียนนำเสนอได้ต่อเนื่องไม่ สับสน

1.6.2 อินโฟกราฟิก หมายถึง การสื่อสารด้วยภาพและข้อความให้กระชับ ชัดเจน สวยงาม และน่าสนใจ สามารถเข้าใจได้ง่ายในภาพเดียว โดยสร้างจากमुखपाठ्यเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.6.3 मुखपाठ्य หมายถึง เรื่องเล่า ความเชื่อ ประเพณีธรรมเนียมปฏิบัติเกี่ยวกับวัดสิงห์ที่ ถ่ายทอดโดยการบอกเล่าต่อกันมา

1.6.4 ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्यเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี หมายถึง ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความ จำนวน 3 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนขยายความชุดที่ 2 ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทย ในการเขียนขยายความ และชุดที่ 3 การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

1.6.5 ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของนิสิตจากการใช้ชุดฝึกชุดฝึกทักษะการ เขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्यเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.7 ประโยชน์ของงานวิจัย

1.7.1 ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการสอนเขียนขยายความภาษาไทยและการใช้อินโฟกราฟิกเป็น สื่อการเรียนรู้จากमुखपाठ्यท้องถิ่น

1.7.2 ประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูด อ่าน และเขียนให้กับ นิสิต

1.7.3 นำมาบูรณาการกับโครงการบริการวิชาการหรือทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ

1.7.4 รวบรวมและอนุรักษ์วรรณกรรมमुखपाठ्यในชุมชน เพื่อจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลเส้นทาง ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม หรือเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชุมชน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขุปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่ามีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

- 2.1 การเขียนขยายความ
- 2.2 วรรณกรรมมูขุปาฐะ
- 2.3 อินโฟกราฟิก
- 2.4 ข้อมูลพื้นฐานของวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง
- 2.5 ชุดฝึกทักษะ
- 2.6 การประเมินผลการเรียนรู้
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 การเขียนขยายความ

การเขียนขยายความเป็นการเขียนที่เพิ่มรายละเอียดประเด็นสำคัญของเรื่อง กระบวนการเริ่มต้นเขียนขยายความได้นั้น ผู้เขียนต้องใช้ความคิดในการวางแผนการเขียนที่ดี เพื่อ ช่วยกำหนดขอบเขตทิศทางการเขียน โดยมีวิธีการเขียนขยายความ ดังนี้

2.1.1 เริ่มต้นวางแนวทางการเขียน

การเริ่มต้นเขียนควรมีการกำหนดขอบเขตทิศทางการเขียนโดยมีการวางโครงเรื่องก่อนเขียน ซึ่งเป็นการกำหนดหัวข้อเนื้อหาในงานเขียนให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และขอบเขตของเรื่องที่จะเขียน เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนให้มีความชัดเจน และมีเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ ดังที่ ถวัลย์ มาศจรัส นิชนันท์ ประสงค์ และ วิไล มาศจรัส (2546: 41) กล่าวว่า “โครงเรื่องเปรียบเสมือนเป็นเข็มทิศและแผนที่ของนักเดินเรือ หรือนักเดินทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายปลายทางอย่างแม่นยำ...ผู้เขียนจะต้องถอดความคิดของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรก่อน”

วิธีการวางโครงเรื่องมีแนวทางปฏิบัติ ดังที่ พูลสุข เอกไทยเจริญ (2551: 101) กล่าวไว้ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์จากหัวข้อเรื่องหรือชื่อเรื่อง เพื่อวางขอบเขตที่แน่นอนของเรื่อง พิจารณาสาระสำคัญว่า มีหัวข้อใดที่ควรจะนำมากล่าวได้บ้าง

2) ระดมความรู้ ความคิด ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน โดยศึกษาจากแหล่งสารสนเทศที่รวบรวมไว้ เพื่อรวบรวมหัวข้อที่เกี่ยวข้อง

3) เลือกสรร จัดหมวดหมู่ความคิด หัวข้อต่าง ๆ เฉพาะที่ตรงประเด็น แล้วนำความคิดที่เลือกไว้มารวบรวมตามลำดับที่เหมาะสม จัดแบ่งเป็นหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย หัวข้อในระดับเดียวกันควรมีน้ำหนักและความสำคัญใกล้เคียงกัน หัวข้อย่อยต้องสัมพันธ์กับหัวข้อใหญ่

4) ปรับแก้ เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา เพราะโครงเรื่องที่วางไว้ในระยะแรก ๆ อาจมีข้อบกพร่อง

ในด้านการจัดลำดับหัวข้อที่เป็นโครงเรื่อง ปรีชา ช่างขวัญยืน (2550: 61-62) ได้ให้คำแนะนำว่า

- 1) กำหนดประเด็นใหญ่และประเด็นย่อยให้ครบถ้วน
- 2) ลำดับหัวข้อตามความเหมาะสมข้อมูลที่มีอยู่ มากหรือน้อยขึ้นกับประเภทตำรา
- 3) แบ่งหัวข้อใหญ่ออกเป็นหัวข้อย่อย หัวข้อย่อยแต่ละหัวข้อต้องสนับสนุนหรือเกี่ยวข้องกับหัวข้อใหญ่

4) จัดทุกหัวข้อให้มีน้ำหนักใกล้เคียงกัน

ดังนั้น โครงเรื่อง คือ การกำหนดหัวข้อเนื้อหาและวางลำดับในการนำเสนอให้มีความสัมพันธ์กัน และมีสัดส่วนเนื้อหาที่สมดุลกัน โดยมีหลักในการจัดหัวข้อเนื้อหาในโครงเรื่องคือ

- 1) จัดหัวข้อเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์
- 2) จัดหัวข้อเนื้อหาตามขอบเขตในรายงาน
- 3) เรียงลำดับหัวข้อให้สัมพันธ์และสมดุลกัน
- 4) จัดหัวข้อเนื้อหาโดยแบ่งเป็นหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยที่เหมาะสมกับเรื่อง

2.1.2 เขียนขยายใจความสำคัญในย่อหน้า

การเขียนขยายใจความสำคัญอาจทำได้หลายวิธีดังนี้

1) การอธิบายให้รายละเอียดหรือให้คำจำกัดความ การขยายประโยคใจความสำคัญในย่อหน้าด้วยการอธิบายหรือให้รายละเอียดเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันมาก เมื่อต้องการขยายความให้เป็นที่เข้าใจแจ่มชัดขึ้น ย่อหน้าในลักษณะนี้มักใช้ในตอนที่เนื้อหาเป็นเรื่องโดยทั่วไป

2) การยกตัวอย่าง การขยายประโยคใจความสำคัญโดยการยกตัวอย่างเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะสร้างความเข้าใจให้แจ่มแจ้งได้ ในบางครั้งอาจต้องอธิบายใจความสำคัญเล็กน้อยแล้วจึงให้ตัวอย่างอาจเป็นตัวอย่างเดียวแต่ชัดเจนและมีการอธิบายขยายความ

3) การเปรียบเทียบ นอกจากจะขยายใจความสำคัญในย่อหน้าด้วยการยกตัวอย่าง ยังอาจขยายใจความสำคัญด้วยการเปรียบเทียบ อาจเปรียบเทียบในลักษณะอุปมาโวหาร หรือยกเป็น

อุทาหรณ์เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ต้องการกล่าวชัดเจน หรือเปรียบเทียบสิ่ง 2 สิ่ง ซึ่งมีส่วนคล้ายและแตกต่างกันเพื่อให้เข้าใจแจ่มแจ้ง

4) การให้เหตุผล การขยายใจความสำคัญในย่อหน้าด้วยการให้เหตุผลอาจเป็นไปในลักษณะขึ้นย่อหน้าด้วยประโยคใจความสำคัญซึ่งเป็นผลแล้วจึงกล่าวถึงเหตุเป็นการขยายความหรืออาจใช้เหตุเป็นประโยคใจความสำคัญ แล้วขยายความโดยแสดงผลก็ได้ทั้ง 2 วิธี ย่อหน้าลักษณะนี้จำเป็นสำหรับงานเขียนที่ต้องการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็น ข้อสำคัญต้องมีสัมพันธภาพคือความเกี่ยวเนื่องของใจความซึ่งเป็นเหตุผลรับกัน และมีการลำดับความอย่างดีเพื่อความน่าเชื่อถือด้วย ดังนั้น การเขียนขยายความ หมายถึง การเขียนเพิ่มรายละเอียดประกอบใจความสำคัญของเรื่องเพื่อสื่อความหมายให้สมบูรณ์ชัดเจนขึ้น เรียงลำดับในการเขียนนำเสนอได้ต่อเนื่องไม่สับสนหรือไม่เขียนวอกไปมา โดยใช้วิธีการอธิบายให้ข้อมูลเพิ่มเติม ยกตัวอย่างประกอบ การอ้างอิงเปรียบเทียบ หรือให้เหตุผลประกอบ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยนำคำจำกัดความดังกล่าว มาเป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ และแนวทางในการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลทักษะการเขียนขยายความของนิสิต

2.2 วรรณกรรมมุขปาฐะ

วรรณกรรมมุขปาฐะเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่มีผู้ให้คำจำกัดความไว้ อาทิ วันเนา ยูเด็น (2527: 5) อธิบายว่า วรรณกรรมมุขปาฐะเป็นวรรณกรรมที่ไม่บันทึกไว้เป็นหลักฐานเป็นการจดจำต่อ ๆ กันมา ถ่ายทอดกันด้วยปาก เช่น วรรณกรรมท้องถิ่นต่าง ๆ รวมทั้งบทเพลงกล่อมเด็ก เพลงพื้นเมือง และการละเล่นต่าง ๆ พื้นเมืองที่มีเนื้อร้อง อาจได้รับการจารึกไว้เป็นหลักฐานในภายหลังได้ ส่วนวิบูลย์ ลีสุวรรณ (2543: 43) ได้อธิบายวรรณกรรมมุขปาฐะ มักเป็นตำนานที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชนเผ่าหรือกลุ่มชนนั้น ๆ วรรณกรรมพื้นบ้านจึงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สามารถสืบค้นไปถึงวิถีชีวิตของผู้คนในแต่ละกลุ่มชนได้ดี

ความหมายตามข้างต้นนี้ยังสอดคล้องกับคำว่า “มุขปาฐะ” ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ที่หมายถึง ต่อปากกันมา การบอกเล่าต่อ ๆ กันมาโดยมิได้เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 913) และตรงกับที่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2562) ให้คำจำกัดความไว้ว่า วรรณกรรมมุขปาฐะ คือ วรรณกรรมที่มีการถ่ายทอดผ่านการบอกเล่า เช่น นิทาน เจ๊ยก้อม เพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย คำบ่าเก่า (ภาษิต) คำอุ้วบ่าอุ้วสาว เป็นต้น ด้วยเหตุที่วรรณกรรมมุขปาฐะนั้นถ่ายทอดด้วยการบอกเล่า จึงมีความคลาดเคลื่อนของเนื้อเรื่องอยู่เสมอ เนื้อหาเรื่องราวอาจจะขาดหายไปบางตอน เพิ่มขึ้น หรือผิดเพี้ยนไปก็ได้ ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้ถือเป็นเอกลักษณ์และเสน่ห์ของวรรณกรรมมุขปาฐะ

ดังนั้น วรรณกรรมมุขปาฐะ จึงหมายถึง วรรณกรรมที่คนในชุมชนถ่ายทอดโดยการบอกเล่าต่อกันมา อาจเป็นเรื่องเล่า ตำนาน นิทานพื้นบ้าน เพลงพื้นบ้าน หรือเกร็ดความรู้ท้องถิ่น ซึ่งเป็นคำ

จำกัดความที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการสร้างอินโฟกราฟิกเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอ บางกรวย จังหวัดนนทบุรี เพื่อเป็นสื่อในการสอนทักษะการเขียนขยายความของนิสิตรายวิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565

2.3 อินโฟกราฟิก

อินโฟกราฟิก (Infographics) เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอินโฟกราฟิกเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย สามารถแบ่งประเด็นสำคัญได้ดังนี้

2.3.1 ลักษณะและความสำคัญของอินโฟกราฟิก

2.3.1.1 ลักษณะของอินโฟกราฟิก

“Infographics” ประกอบขึ้นมาจากคำ 2 คำได้แก่คำว่า “Information” หมายถึง ข้อมูลที่ผ่านกระบวนการประมวลแล้ว กับคำว่า “graphic” ซึ่งเป็นการแสดงผลรูปแบบหนึ่งผ่านออกมาเป็นภาพ เมื่อนำเอาทั้งสองคำมารวมกันก็จะเกิดเป็นคำว่า “Infographics” หมายถึงการนำเสนอข้อมูลผ่านกระบวนการวิเคราะห์ให้ออกมาอยู่ในรูปแบบของสื่อนำเสนอที่เป็นรูปภาพ แผนภูมิ กราฟ หรือจะเป็นภาพเคลื่อนไหวก็ได้ (สถาบันนวัตกรรมและธรรมาภิบาลข้อมูล, 2564)

Thai Business Search (2563) อธิบายถึงลักษณะของอินโฟกราฟิกไว้ว่า คือ การเล่าเรื่องหรืออธิบายข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้ “ภาพ” ในการสื่อสาร อาจเป็นรูปแบบกราฟ แผนภูมิ แผนผัง สัญลักษณ์ โดยจะย่อยข้อมูลให้เข้าใจง่าย ออกแบบสี รูปแบบ ลูกเล่น ให้สวยงาม ดึงดูดผู้อ่าน โดยอาจจะมาในรูปแบบคลิปวิดีโอที่มีภาพเคลื่อนไหวและเสียงได้ จึงสามารถนำเสนอข้อมูลได้หลายรูปแบบ ไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลเชิงสถิติอย่างเดียวเท่านั้น อาจเป็นการเล่าเรื่องราว การเปรียบเทียบ ข้อดีข้อเสีย

ดังนั้น อินโฟกราฟิก หมายถึง การสื่อสารด้วยภาพและข้อความให้กระชับ ชัดเจน สวยงาม และน่าสนใจ สามารถเข้าใจได้ง่ายในภาพเดียว ใช้เวลาในการอ่านไม่นาน

2.3.1.2 ความสำคัญของอินโฟกราฟิก

ด้วยเหตุที่ อินโฟกราฟิกเป็นสื่อที่มีทั้งภาพและข้อความ จึงช่วยให้สื่อสารเข้าใจง่ายขึ้น ดังที่ Thai Business Search (2563) อธิบายข้อดีของการใช้อินโฟกราฟิกว่า ทำให้เข้าใจข้อมูลได้ง่ายขึ้น ผู้อ่านหรือผู้ชมรู้สึกสนใจ จำได้ สร้างภาพลักษณ์ที่ดี และมีอัตราการส่งต่อข้อมูลสูงกว่าการสื่อสารประเภทอื่น สอดคล้องกับที่ Rock Content Writer (2020) อธิบายว่า อินโฟกราฟิกเป็นเนื้อหาที่ให้ความรู้ที่มีประโยชน์มาก เนื่องจากสามารถปรับเปลี่ยนเป็นอะไรก็ได้ที่ผู้ส่งสารต้องการ เป็นช่องทางในการแสดงข้อมูลในรูปแบบที่เป็นนวัตกรรม ซึ่งดึงดูดความสนใจของผู้คนและสามารถส่งต่อกันได้มาก ทำให้เกิดการกระจายข้อมูลได้ในวงกว้าง เนื่องจากอ่านและเข้าใจง่าย ซึ่งทำให้เป็นวิธีที่ต้องการในการเรียนรู้ข้อมูลสำหรับหลายคน

นอกจากนั้น สถาบันนวัตกรรมและธรรมาภิบาลข้อมูล (2564) ยังให้ทัศนะถึงเหตุผลที่อินโฟกราฟิกทำงานได้ดีไว้ในทำนองเดียวกันว่า เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสื่อสาร นำเสนอข้อมูลที่มีความซับซ้อนและยากต่อการทำความเข้าใจ ให้ผู้ฟังหรือผู้รับสารเกิดความสนใจในข้อมูล ด้วยการใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น รูปภาพที่สวยงาม สีสันทึ่ดึงดูด และการออกแบบที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ รวมไปถึงเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจข้อมูลทั้งหมดในระยะเวลารวดเร็ว

โดยสรุป อินโฟกราฟิกจึงได้รับความนิยมในการนำมาใช้ถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากการสื่อสารที่ทำให้ผู้รับสารเห็นภาพชัดเจนและเข้าใจง่าย

2.3.2 ประเภทของอินโฟกราฟิก

อินโฟกราฟิกแบ่งออกเป็นประเภทย่อยได้ทั้งหมด 7 ประเภท โดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ในการนำเสนอ ดังนี้

1) การนำเสนอข้อมูลทั่วไป (Information Infographics) เป็นการนำเอาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่พบจากข้อมูลนำมาเสนอออกมาเป็นรูปภาพ เน้นไปที่ความกระชับของข้อมูล และสีสันสวยงามเพื่อดึงดูดผู้อ่าน

2) การนำเสนอข้อมูลเชิงสถิติ (Statistics Infographics) เป็นประเภทที่นักวิเคราะห์ข้อมูลใช้บ่อยที่สุด เนื่องจากการจะสรุปข้อมูลจำนวนมากได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการคำนวณทางสถิติมาสรุปเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย ดังนั้น มักจะใช้แผนภูมิ กราฟ ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจง่าย และไม่ให้อ่านรู้สึกว่ายาก

3) การนำเสนอข้อมูลที่เป็นลำดับเวลา (Timeline Infographics) เน้นไปที่การนำเสนอข้อมูลที่มีลำดับเวลาของข้อมูลเกิดขึ้น เพื่อที่จะเล่าที่มาที่ไปกว่าจะมาเป็นข้อมูล ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและเห็นลำดับได้อย่างชัดเจน

4) การนำเสนอข้อมูลที่เล่าเรื่องกระบวนการทำงาน (Process Infographics) เน้นการนำเสนอกระบวนการที่เป็นขั้นเป็นตอน เพื่อให้เข้าใจข้อมูลตามลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน

5) การนำเสนอข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบข้อมูล (Comparison Infographics) เป็นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของการนำเอาชุดข้อมูลสองชุดนำมาเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียหรือคุณสมบัติต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นความแตกต่างกันอย่างชัดเจน สามารถตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น

6) การนำเสนอข้อมูลตามลำดับความสำคัญ (Hierarchical Infographics) เพื่อให้ผู้อ่านสามารถแยกได้ว่าข้อมูลใดสำคัญกว่ากันเพื่อช่วยในการตัดสินใจในบริบทต่าง ๆ

7) การนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อ (List Infographics) มักใช้กับข้อมูลที่มีลักษณะเป็นการแนะนำเป็นข้อ เพื่อเป็นการสรุปเนื้อความให้ผู้อ่านเห็นออกมาเป็นข้อ (สถาบันนวัตกรรมและธรรมาภิบาลข้อมูล, 2564)

2.3.3 องค์ประกอบของอินโฟกราฟิก

การเรียนรู้ถึงองค์ประกอบของอินโฟกราฟิกมีความสำคัญมาก เนื่องจากหากใส่ องค์ประกอบไม่ครบ หรือใส่เนื้อหาที่ไม่มีคุณภาพลงไป จะส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความสับสน จนนำไปสู่ การเข้าใจข้อมูลที่ผิดพลาดจนส่งผลให้เกิดความเสียหายในการตัดสินใจ องค์ประกอบของอินโฟ กราฟิกประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

1) ส่วนของหัวข้อหรือพาดหัว มีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นส่วนแรกๆที่ผู้อ่านจะ ให้ความสำคัญ การตั้งชื่อหัวข้อให้มีความน่าสนใจ น่าดึงดูด รวมไปถึงการสรุปเนื้อหาสักเล็กน้อย เพื่อที่จะได้สื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจว่าตนเองกำลังจะอ่านหรือทำความเข้าใจข้อมูลในเรื่องใด รวมไปถึง ต้องมีความถูกต้องและชัดเจน ไม่ยาวจนเกินไป

2) ส่วนของเนื้อหา ต้องมีความถูกต้อง ชัดเจน ไม่ยืดเยื้อมากจนเกินไป เพื่อให้ง่าย และต้องระบุให้ชัดเจนว่าเนื้อหาแต่ละส่วนคือส่วนใดของข้อมูล

3) ความสวยงามและธีม (Theme) อินโฟกราฟิกที่สวยงามจะช่วยดึงดูดความ สนใจของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเกิดตั้งใจในการรับข้อมูลที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลตั้งใจจะนำเสนอ ประเด็น สำคัญในการนำเสนอมีความสำคัญมาก เช่น หากนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติการใช้ชีวิต เชี่ยวชาญช่วยให้เมื่อผู้อ่านเห็นในครั้งแรก รู้ว่าต้องนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ (สถาบัน นวัตกรรมและธรรมาภิบาลข้อมูล, 2564)

ดังนั้น องค์ประกอบของอินโฟกราฟิก จึงได้แก่ ชื่อเรื่อง ข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือ ทั้งที่ เป็นข้อความ ตัวเลข ภาพประกอบที่เป็นกราฟิก รูปทรงเรขาคณิต ภาพไอคอน ภาพการ์ตูน ชาร์ต ไดอะแกรม หรือภาพถ่าย อาจบอกที่มา หน่วยงานเผยแพร่ ช่วงเวลาที่เผยแพร่ข้อมูล โดยอาจมี QR Code เพื่อให้ผู้อ่านได้สแกนเข้าไปศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมประกอบ อย่างไรก็ตาม ขึ้นอยู่กับการจัดวาง องค์ประกอบของผู้เขียนว่าจะใส่ข้อมูลหรือภาพอย่างไรในอินโฟกราฟิกให้สวยงาม น่าสนใจ น่าอ่าน ดังภาพองค์ประกอบอินโฟกราฟิกต่อไปนี้

1

7 วิธีทำได้(ง่าย) ให้ร่างกาย “อุ่น”

• เพื่อผู้สูงวัยสุขภาพดี •

2

4

5

ดื่มน้ำอุ่น เป็นประจำ

ดื่มน้ำสะอาด อย่างน้อยวันละ 8 แก้ว

กินอาหาร ครบ 5 หมู่

เมื่อบริโภคอาหารที่ร้อน และปรุงสุกใหม่ๆ

นอนหลับพักผ่อน ให้เพียงพอ

ทำงานบ้าน อย่างน้อยวันละ 30 นาที

ออกกำลังกาย เป็นประจำ

หลีกเลี่ยงการอาบน้ำในช่วงกลางคืน ในช่วงที่อากาศเย็น

หากจำเป็นต้องอาบน้ำ ควรอาบน้ำอุ่นประมาณ 10-15 นาที ไม่ควรเกิน 30 นาที เพราะการอาบน้ำยามเย็นเกินไป จะทำให้ผิวหนังแห้ง แตก ลอก ไม่ควรปรับอุณหภูมิน้ำให้ร้อนจนเกินไป และควรราดน้ำใส่จากเก้าอี้ขึ้นไป อย่ารีบราดทิ้งตัว โดยที่ยังไม่ปรับอุณหภูมิร่างกาย อาจทำให้เป็นหวัดได้ง่าย

7

กรมอนามัยส่งเสริมให้คนไทยสุขภาพดี

จัดทำโดย : กองส่งเสริมความรู้และสื่อสารสุขภาพ

9

รับข่าวสารและข้อมูลสุขภาพได้ที่

8

หมายเลข : 011-2564

10

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของอินโฟกราฟิก
 ที่มา: กรมอนามัย กองส่งเสริมความรู้และสื่อสารสุขภาพ (2564)

องค์ประกอบของอินโฟกราฟิกข้างต้น มีดังนี้

- 1 คือ หน่วยงานที่เผยแพร่ข้อมูล
- 2 คือ ชื่อเรื่อง
- 3 คือ ภาพกราฟิกประกอบ
- 4 คือ ภาพไอคอน
- 5 คือ ประเด็นหัวข้อสำคัญ
- 6 คือ ข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต้องอธิบายเพิ่มเติม
- 7 คือ หน่วยงานที่เผยแพร่ข้อมูล
- 8 คือ เดือนและปีที่เผยแพร่ข้อมูล
- 9 คือ ข้อความแจ้งเพื่อสแกนเข้าไปศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมตามหัวข้อที่ระบุ
- 10 คือ QR Code เพื่อสแกนเข้าไปอ่านข้อมูลเพิ่มเติม

ทั้งนี้ เมื่อผู้อ่านสแกน QR Code แล้วจะปรากฏลิงก์ที่เชื่อมโยงไปยังแหล่งข้อมูลดังกล่าว

2.3.4 หลักการออกแบบอินโฟกราฟิก

การสร้างอินโฟกราฟิกตามขั้นตอนที่เหมาะสม จะดึงดูดผู้ชมและตอบสนองความต้องการของผู้ส่งสารได้ดี มีนักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เสนอหลักการออกแบบอินโฟกราฟิกที่ดีไว้หลายท่าน อาทิ

Thai Bussiness Search (2563) กล่าวถึง หลักการสร้างอินโฟกราฟิกโดยภาพรวม ทั้งด้านข้อมูลและการออกแบบไว้ดังนี้

1) ด้านข้อมูล เรื่องราวที่จะทำอินโฟกราฟิกต้องมีความน่าสนใจ เป็นเรื่องที่คุณทั่วไปต้องการรู้ และต้องเป็นความจริง มีความถูกต้อง สรุปประเด็นเป็นหัวข้อให้อ่านเข้าใจได้ง่าย

2) ด้านการออกแบบ สวยงาม มีสีสันสะดุดตา แต่ไม่ลายตา สามารถใช้งานได้ง่าย เช่น เปิดดูบนมือถือแล้วภาพไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป ตัวอักษรไม่กลืนกับพื้นหลัง

ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะที่เป็นหลักการออกแบบอินโฟกราฟิกที่ดี มีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ และสนใจในสิ่งที่ต้องการนำเสนอ (Rock Content Writer, 2020; Turner, 2021; สถาบันนวัตกรรมและธรรมาภิบาลข้อมูล, 2564; Ideogram, 2564) ที่สามารถประมวลมาสรุปได้ดังนี้

1) ให้ความสำคัญกับหัวข้อหลัก พยายามเลือกหัวข้อหลักเพียงหัวข้อเดียว ต้องให้ความสำคัญกับหัวข้อเนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้อ่านจะให้ความสนใจ และต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของเนื้อหา เช่น หากมุ่งเน้นในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์สองชนิดที่แตกต่างกัน อินโฟกราฟิกการเปรียบเทียบอาจเป็นวิธีแก้ปัญหา หากเป้าหมายเป็นเพียงการนำเสนอวิวัฒนาการของ

โครงการในช่วงเวลาหนึ่ง อินโฟกราฟิกในรูปแบบใหม่ไลน์จะเหมาะสมที่สุด ตั้งชื่อเรื่องที่สั้นแต่ชัดเจน เพราะการใช้ชื่อสั้น ๆ จะเข้าใจง่ายและดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย

ในประเด็นการพิจารณากลุ่มเป้าหมาย Rock Content Writer (2020) เสนอแนะว่า ควรทำความรู้จักกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อกำหนดประเภทเนื้อหาให้สอดคล้องกัน และสรุปเป้าหมายของอินโฟกราฟิกที่ชัดเจน เพื่อกำหนดประเภทของอินโฟกราฟิก ได้แก่ สถิติ (เน้นที่ตัวเลข) ไลน์ (แสดงความคิดเห็นในช่วงเวลาหนึ่ง) ทางภูมิศาสตร์ (เน้นที่แผนที่) การเปรียบเทียบ (แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลหลายส่วน) และรายการ (ชุดของข้อมูลเล็ก ๆ น้อย ๆ) ในการรวบรวมข้อมูล ควรพิจารณาเพิ่มความปลอดภัยให้กับผู้บริโภคด้วย

2) ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ศึกษาค้นคว้าหาข้อเท็จจริง ใช้ข้อมูลเนื้อหาที่ถูกต้อง มีแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องของตัวเลข สถิติต่าง ๆ

3) ใช้คำที่กระชับ ตรงกับจุดหมายที่ต้องการนำเสนอ อาจใช้ตัวเลขมาสรุปเปรียบเทียบข้อมูล

4) ใช้สีที่ดึงดูดความสนใจ อย่าใช้สีสิ้นมากเกินไปจนฉูดฉาด เลือกสีที่เหมาะสม ควรใช้สีไม่เกิน 3-4 สีที่ทำงานร่วมกันได้ดี การจับคู่สีต่าง ๆ ความเหมาะสมของสี ความหมายของสี ตรวจสอบให้แน่ใจว่าสีที่ใช้เหมาะสมกับเนื้อหาและกลุ่มเป้าหมายในการสื่อสาร หากสร้างอินโฟกราฟิกที่เล่าเรื่องราว ให้เลือกสีที่สดใสและอ่อนเยาว์ สำหรับเป้าหมายในวัยทำงานหรือผู้ใหญ่ให้เลือกสีแบบดั้งเดิมและโทนสีที่อ่อนลง

5) นำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ง่ายไม่ซับซ้อน ออกแบบให้เข้าใจง่าย ดังที่ Turner (2021) กล่าวว่า รูปแบบที่ง่ายต่อการติดตาม ข้อมูลที่สำคัญที่สุดจะโดดเด่นเมื่ออยู่ด้านบน และโดยทั่วไปจะอ่านหรือดูจากซ้ายไปขวา

6) มีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบให้น่าสนใจ การเลือกภาพเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย กราฟิกประกอบดูดี การจัดวางช่องว่างต่าง ๆ เหมาะสม

7) อย่าใส่ข้อมูลมากเกินไป ให้นั้นไปที่ข้อมูลต้องการจะสื่อสารที่แท้จริง พิจารณาว่าข้อมูลใดจำเป็นต่อเนื้อหา เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย โดย Ideogram (2564) ให้ข้อเสนอแนะเรื่องการใช้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ควรวางแผนลำดับความสำคัญของข้อมูล การเรียงเนื้อหาเพื่อเล่าเรื่องให้ประสบความสำเร็จ และต้องอยู่ในขอบเขตของหัวข้อ ไม่ควรเพิ่มเนื้อหาหรือส่วนประกอบที่ไม่เกี่ยวข้อง

8) เน้นให้อินโฟกราฟิกเป็นตัวเล่าเรื่อง ให้ภาพวาดหรือกราฟิกเป็นตัวเล่าเรื่อง ไม่มีตัวหนังสือมากเกินไป เพราะดูน่าเบื่อ ไม่น่าอ่าน

9) มีการเชื่อมโยงข้อมูลไปยังเว็บไซต์ และแบ่งปันส่งต่อกับผู้อื่นให้มากที่สุด อัปเดตไปยังเว็บไซต์ของคุณ แบ่งปันบนโซเชียลมีเดีย ในประเด็นนี้ Turner (2021) อธิบายว่า ต้อง

ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้อื่นสามารถส่งต่อแบ่งปันได้ง่าย โดยระบุลิงก์ไปยังอินโฟกราฟิก ใส่คำกระตุ้นการตัดสินใจ อินโฟกราฟิกเป็นเครื่องมือที่ดีในการบอกเล่าเรื่องราว กิจกรรมที่มีให้กับชุมชน เป็นเครื่องมือที่กระชับแต่ทรงพลังในการแสดงทุกสิ่งที่ทำ เพื่อแบ่งปันกับผู้อื่น ผู้สร้างสามารถใช้โลโก้ของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้อ่านรู้ว่าใครเป็นผู้สร้าง อาจรวมถึง URL เว็บไซต์ จะเพิ่มการจดจำแบรนด์และกระตุ้นการเข้าชมเว็บไซต์ได้

ในการส่งต่อไฟล์อินโฟกราฟิกนั้น Ideogram (2564) ให้คำแนะนำว่า ควรคำนึงถึงขนาดไฟล์ที่ส่งต่อไฟล์ได้ง่าย แต่ไม่ควรลดคุณภาพ ความคมชัดของรูปภาพหรือวิดีโอ

นอกจากนั้น Turner (2021) อธิบายกลวิธีการสร้างอินโฟกราฟิกที่ดีไว้เพิ่มเติมต่างออกไป 4 ประการ คือ

1) สร้างโครงร่าง โครงร่างสามารถช่วยจัดวางส่วนต่าง ๆ ของอินโฟกราฟิกได้ ตัดสินใจว่าจุดใดที่จำเป็นสำหรับการส่งข้อความ องค์ประกอบสำคัญของเรื่องราวที่ต้องการเล่า มีจุดเริ่มต้น กลาง และจุดสิ้นสุดของเรื่องนั้นหรือไม่

2) เลือกแบบอักษรที่เหมาะสม อาจใช้แบบอักษร 2 แบบสำหรับอินโฟกราฟิก คือ ใช้สำหรับชื่อเรื่องและส่วนหัว และอีกแบบหนึ่งสำหรับเนื้อหา สามารถใช้รูปแบบอักษรที่ดูน่าอ่านหรือตกแต่งในชื่อเรื่องและส่วนหัวได้ แต่ให้รูปแบบอักษรในเนื้อหาเรียบง่าย อ่านง่าย พิจารณาจากความชอบและความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายประกอบ

3) รักษาความสะอาด สบายตา และเรียบง่าย ไม่ควรยุ่งหรือลวดลายมากจนเกินไป หรือทำให้ผู้อ่านสับสน เว้นช่องว่างระหว่างแต่ละสถิติและใช้ข้อความให้น้อยที่สุด

4) เลือกใช้ “ไอคอน” และคำเพิ่มเติมใด ๆ โดยพิจารณาสีหรือภาพกราฟิกกับหัวข้อที่เหมาะสมสอดคล้องกัน

ดังนั้น หลักการออกแบบอินโฟกราฟิก

- 1) หัวข้อที่ชัดเจน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสื่อสาร
- 2) ข้อมูลถูกต้อง เชื่อถือได้
- 3) ใช้ภาษาที่กระชับชัดเจน
- 4) ใช้สีดึงดูดใจ สบายตา ไม่ใช่สีมากเกินไป
- 5) ออกแบบให้เข้าใจง่าย ไม่มีข้อความมากเกินไป
- 6) มีลิงก์หรือ QR Code ที่โยงไปสู่ข้อมูลที่ชัดเจน
- 7) ใช้ภาพ ไอคอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา สื่อความเข้าใจง่าย ชัดเจน
- 8) เลือกอักษรที่อ่านง่าย

การใช้อินโฟกราฟิกในการสื่อสารทำให้ผู้ชมเข้าถึงและเชื่อมต่อกับข้อมูลได้ง่ายขึ้น ซึ่งในงานวิจัยนี้ จะสร้างอินโฟกราฟิกเพื่อสื่อความหมายถ่ายทอดเรื่องราวมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดในตำบล

บางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีตามหลักการสร้างข้อสรุปข้างต้น และนำไปใช้เป็นสื่อในการฝึกทักษะการเขียนขยายความของนิสิตรายวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

2.4 ข้อมูลพื้นฐานของวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง

วัดสิงห์ ตั้งอยู่หมู่ 7 ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผู้สร้างวัดสิงห์ไม่ปรากฏนามและประวัติผู้สร้างที่ชัดเจน (สมคิด ทองสีมา, ผู้รวบรวม, 2530) ปัจจุบันตั้งอยู่ริมถนนนครอินทร์ ซอยวัดสิงห์ และยังคงมีทำเลที่ตั้งอยู่ริมคลองบางคูเวียงอยู่ตามเดิม

ภาพที่ 2.2 คลองบางคูเวียงบริเวณหน้าวัดสิงห์
ที่มา: ผู้วิจัยบันทึกเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

จากการสัมภาษณ์เจ้าอาวาสวัดสิงห์ ได้ทราบข้อมูลว่า เจ้าอาวาสตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีจำนวน 9 รูป ดังนี้

รูปที่ 1-4 ไม่ทราบนาม

รูปที่ 5 หลวงพ่อเป่า

รูปที่ 6 หลวงพ่อตึก

รูปที่ 7 พระอธิการชวน

รูปที่ 8 หลวงพ่อสังวาร์ (พระครูนนทอภากร)

รูปที่ 9 พระสมุห์ เจริญ ฉันทโก ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2546 อายุ 55 ปี

ภายในวิหารวัดสิงห์มีรูปปั้นอดีตเจ้าอาวาส 3 รูป ให้ประชาชนทั่วไปได้มีโอกาสสักการะ ได้แก่ หลวงพ่อสังวร อดีตเจ้าอาวาสรูปที่ 8 (รูปที่ 1 ซ้าย) หลวงพ่อติก อดีตเจ้าอาวาสรูปที่ 6 (รูปที่ 2 กลาง) และหลวงพ่อเป้า อดีตเจ้าอาวาสรูปที่ 5 (รูปที่ 3 ขวา) ดังในภาพ

ภาพที่ 2.3 รูปปั้นอดีตเจ้าอาวาสวัดสิงห์

ที่มา: ผู้วิจัยบันทึกเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

เมื่อกรมศิลปากรได้มาบูรณปฏิสังขรณ์โบราณสถานภายในวัด ได้จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลตามข้อสันนิษฐานว่าสร้างเมื่อ พ.ศ. 2320 สมัยธนบุรี

ภาพที่ 2.4 ป้ายประชาสัมพันธ์ข้อมูลประวัติวัดสิงห์

ที่มา: ผู้วิจัยบันทึกเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2561

วัดสิงห์มีความน่าสนใจตรงที่มีโบราณสถานที่สำคัญและมีสถาปัตยกรรมที่งดงาม ดังปรากฏข้อมูลตามที่กรมศิลปากรได้จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ที่อธิบายลักษณะโบราณสถานในวัดสิงห์ไว้ดังนี้

2.4.1 วิหาร เป็นศิลปกรรมสมัยอยุธยาตอนปลาย ลักษณะทรงเรือสำเภา ด้านหน้าและด้านหลังเป็นมุขเด็จ หน้าบันและสาหร่ายเป็นไม้สักสลักลวดลายดอกไม้

ภาพที่ 2.5 รูปทรงวิหารวัดสิงห์

ที่มา: ผู้วิจัยบันทึกเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2561

บัวหัวเสาวิหาร ฐานชุกชี ชุ่มประตู่ หน้าต่าง มีลวดลายปูนปั้นปิดทองประดับกระจกประดับลายปูนปั้นดอกพุดตาน

ภาพที่ 2.6 ลวดลายปูนปั้นชุ่มประตู่วิหารวัดสิงห์

ที่มา: ผู้วิจัยบันทึกเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2561

ภาพที่ 2.7 ลวดลายปูนปั้นหน้าต่างวิหารวัดสิงห์
ที่มา: ผู้วิจัยบันทึกเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2561

2.4.2 หอพระไตรปิฎกอยู่กลางสระน้ำ หน้าบันเป็นไม้แกะสลักรูปพระนารายณ์ทรงครุฑ และลายกระหนกเปลว ซ่อรูปเทพพนมล้อมรอบรูปพระนารายณ์ บานประตูหน้าต่างเป็นลายรดน้ำ

ภาพที่ 2.8 หอพระไตรปิฎกวัดสิงห์
ที่มา: ผู้วิจัยบันทึกเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2561

2.4.3 หอระฆัง เป็นศิลปกรรมสมัยอยุธยา ประดับลวดลายจำหลักไม้ทั้งหลัง โครงหลังคาซ้อนทรงสูงเพรียว ชั้น 1 ชั้น ลด 1 ชั้น มีเฉลียงล้อมรอบ 1 ชั้น โดยศูนย์ข้อมูลกลางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม (2554) อธิบายถึงลักษณะของหอระฆังวัดสิงห์ไว้ว่า ประดับลายจำหลักประณีตตลอดทั้งหลัง

ภาพที่ 2.9 หอระฆังวัดสิงห์

ที่มา: ผู้วิจัยบันทึกเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2561

2.4.4 ศาลาท่าน้ำ เป็นศาลาไม้ มีหน้าบันลวดลายเป็นไม้แกะสลักสีทอง

ภาพที่ 2.10 ศาลาท่าน้ำวัดสิงห์

ที่มา: ผู้วิจัยบันทึกเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

2.4.5 ศาลาการเปรียญเก่า เป็นศาลาหลังเดิมสร้างด้วยไม้ มีหน้าบันพระนารายณ์ทรงครุฑ เป็นศาลาที่ยกพื้นไม่สูง ทำให้เมื่อน้ำท่วม พื้นไม้จึงผุพังเป็นบางแผ่น และไม่มีห้องสุขาบนศาลา ทำให้ชาวบ้านที่มีจิตศรัทธาร่วมกันเป็นผู้บูรณะยกศาลาให้สูงขึ้น เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำท่วมถึงพื้นศาลา ภายหลังกรมศิลปากรได้มาสำรวจและอยู่ในระหว่างรอการบูรณะเพิ่มเติม

ภาพที่ 2.11 ศาลาการเปรียญเก่าวัดสิงห์

ที่มา: ผู้วิจัยบันทึกเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

บนศาลาการเปรียญมีธรรมาสน์หลังเก่า ทำจากไม้แกะสลักประดับกระจก ลวดลายงดงาม ปัจจุบันยังสามารถใช้งานได้ ท่านเจ้าอาวาสและพระภิกษุของวัดสิงห์ใช้นั่งเทศน์ให้อุบาสกอุบาสิกาฟังทุกวันพระในช่วงเข้าพรรษา

ภาพที่ 2.12 ธรรมาสน์บนศาลาการเปรียญวัดสิงห์

ที่มา: ผู้วิจัยบันทึกเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2564

ด้วยเหตุที่ วัดสิงห์มีโบราณสำคัญที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน กรมศิลปากรจึงประกาศ
ขึ้นทะเบียนโบราณสถานวัดสิงห์ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2536 โดยมีโบราณ
สถานที่ได้ขึ้นทะเบียนคือ หอระฆัง หอพระไตรปิฎก ศาลาการเปรียญเก่า พระวิหาร และศาลาท่าน้ำ
ดังในประกาศ

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๗
เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๒๑๗
ราชกิจจานุเบกษา
๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๖
ประกาศกรมศิลปากร
เรื่อง ขึ้นทะเบียนโบราณสถาน
<p>อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ อธิบดีกรมศิลปากรจึงขอประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถาน จำนวน ๖ แห่ง คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. โบราณสถานวัดบ้านยายหรั่ง (ร้าง) หมู่ที่ ๔ บ้านสวนมะม่วง ตำบลบางกลาน อำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร พื้นที่โบราณสถานประมาณ ๑ ไร่ ๒. โบราณสถานวัดโลกโอบส์สะเตา (ร้าง) บ้านวัดหลวง ตำบลท่าบัว อำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร พื้นที่โบราณสถานประมาณ ๑ ไร่ ๑๒ ตารางวา ๓. โบราณสถานวัดโคกตาแก่น (ร้าง) บ้านท่าบัว ตำบลท่าบัว อำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร พื้นที่โบราณสถานประมาณ ๓ งาน ๓๔ ตารางวา ๔. โบราณสถานวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี สิ่งสำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> ๔.๑ หอระฆัง (โบราณสถานหมายเลข ๑) พื้นที่โบราณสถานประมาณ ๑ ไร่ ๒ งาน ๒๓ ตารางวา ๔.๒ หอพระไตรปิฎก (โบราณสถานหมายเลข ๒) พื้นที่โบราณสถานประมาณ ๑ ไร่ ๒ งาน ๒๓ ตารางวา ๔.๓ ศาลาการเปรียญ (เก่า) (โบราณสถานหมายเลข ๓) พื้นที่โบราณสถานประมาณ ๑ ไร่ ๒ งาน ๒๓ ตารางวา ๔.๔ พระวิหาร (โบราณสถานหมายเลข ๔) พื้นที่โบราณสถานประมาณ ๑ งาน ๙๕ ตารางวา ๔.๕ ศาลาท่าน้ำ (โบราณสถานหมายเลข ๕) พื้นที่โบราณสถานประมาณ ๑ ไร่ ๒ งาน ๒๓ ตารางวา   ๕. โบราณสถานวัดคังทาว ตำบลบางไผ่ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี พื้นที่โบราณสถานประมาณ ๑ ไร่ ๒ งาน ๑๑ ตารางวา ๖. โบราณสถานอุโบสถวัดป่าเวโร บ้านหนองพอก ตำบลคงบึง อำเภอนาคนุน จังหวัดมหาสารคาม พื้นที่โบราณสถานประมาณ ๑ ไร่ ๓ งาน ๖๐ ตารางวา <p>รายละเอียดดังปรากฏตามแผนผังแนบท้ายประกาศนี้ จึงขอประกาศเพื่อทราบทั่วกัน</p> <p style="text-align: right;">ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๖</p> <p style="text-align: center;">นิคม มุสิกคามะ รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมศิลปากร</p>

ภาพที่ 2.13 ประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานวัดสิงห์

ที่มา: ราชกิจจานุเบกษา (2536: 67)

ทั้งนี้ นอกจากการที่วัดสิงห์ตั้งอยู่ริมคลองบางคูเวียงซึ่งเชื่อมต่อกับคลองบางกอกน้อยที่ต่อมาจากแม่น้ำเจ้าพระยา มีโบสถ์และวิหารหันหน้าลงสู่คลอง และมีโบราณสถานที่สำคัญดังที่กล่าวมาแล้ว วัดสิงห์ยังมีเจดีย์เรียงกันอยู่หน้าโบสถ์และวิหาร ซึ่งในประเด็นนี้ ศรีศักดิ์ วัลลิโกดม (2559) กล่าวไว้ว่า สังคมลุ่มแม่น้ำที่มีมาแต่สมัยอยุธยา การสร้างบ้านเรือนบนตลิ่งคงทำกันน้อยมาก มักปล่อยให้พื้นที่ริมฝั่งน้ำเป็นที่ของเรือกสวน และพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง รวมทั้งเป็นที่ตั้งของวัดอันเป็นศูนย์กลางของชุมชน ทั้งวัดและบ้านเรือนต่างหันหน้าลงสู่แม่น้ำ เรื่องนี้เป็นคติประเพณีที่เกิดขึ้นแต่สมัยอยุธยา เพราะบรรดาวัดจะหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ชุมชนในระดับหมู่บ้านที่มีวัดเป็นศูนย์กลางดังกล่าวนี้จะเรียงรายไปตามชายฝั่งน้ำ ในเขตเมืองใหญ่ ๆ จะมีหลายหมู่บ้านเรียงรายอยู่ในพื้นที่อันเป็นท้องถิ่นเดียวกัน และมักจะมีวัดสำคัญในระดับท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางในการประกอบประเพณีพิธีกรรม วัดดังกล่าวนี้มักมีขนาดใหญ่ มีวิหารและพระสถูปเจดีย์เป็นประธาน มักแตกต่างจากวัดในระดับหมู่บ้านธรรมดาที่ให้ความสำคัญแก่โบสถ์อันเป็นที่ทำสังฆกรรมของพระสงฆ์ ในยามปกติวัดสำคัญของท้องถิ่นก็อาจเป็นวัดประจำชุมชนหมู่บ้านใดหมู่บ้านหนึ่งได้ แต่ในเวลาที่เป็นนักขัตฤกษ์วัดดังกล่าวนี้จะเป็ศูนย์กลางในงานประเพณีพิธีกรรม เช่นในพิธีเดือนสิบเอ็ด มีพิธีทอดกฐินและการแข่งเรือ จะมีเรือที่วัดของบรรดาหมู่บ้านที่อยู่ในท้องถิ่นเดียวกันส่งมาร่วมในการแข่งขัน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกัน วัดประจำท้องถิ่นเช่นนี้ก็คือวัดที่มักจะมีพระมหากษัตริย์ เจ้านาย ขุนนาง หรือคหบดีพากันมาสร้างหรือไม่ก็มีส่วนร่วมในการสร้าง ทำให้นอกจากเป็นศูนย์กลางในด้านพิธีกรรมแล้วยังเป็นศูนย์กลางทางศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นด้วย ลักษณะอีกอย่างหนึ่งของสังคมลุ่มน้ำก็คือในฤดูที่มีประเพณีพิธีกรรมนั้น พื้นที่ในท้องน้ำจะกลายเป็นพื้นที่ทางพิธีกรรมโดยอัตโนมัติ มีความเคลื่อนไหวและความแออัดของผู้คนที่สัญจรไปมาโดยทางเรือ

ดังนั้น การศึกษาวิจัยเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวประวัติศาสตร์บอกเล่าท้องถิ่น โดยนำมาบูรณาการกับการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน จึงเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563: 6-7) ได้กำหนดให้เนื้อหาสาระของหลักสูตรและการสอนจะต้องเน้นในเรื่องของภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น โดยในมาตรา 23 ได้กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา โดยมี 2 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและการใช้ภาษาคือ ข้อ 3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา และข้อ 4) ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงคิดว่าการฝึกทักษะการเขียนขยายความเกี่ยวกับวัดสิงห์ จึงเป็นเรื่องที่สมควรศึกษา เพราะเป็นวัดที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน มีโบราณสถานที่มีความงดงาม ได้รับการ

ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน การให้นิสิตได้เรียนรู้เรื่องราววรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ จึงสมควรศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องราวเกี่ยวกับวัดไว้เพื่อเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมชุมชน

2.5 ชุดฝึกทักษะ

จากการศึกษาเอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะ มีประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณาในการสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนิสิต ดังนี้

2.5.1 ความหมายของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา และฝึกฝนเพิ่มเติม ดังที่ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551: 111) และ พรธนา เจือจารย์ (2560: 13) ให้ความหมายของชุดฝึกว่า ชุดฝึกหรือชุดฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่นักเรียนจะมีชุดฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ชุดฝึกจึงเป็นสื่อการสอนที่ช่วยเสริมทักษะและครู สามารถใช้ชุดฝึกทักษะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้สอนหรือให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้ดีขึ้นหลังจากที่ได้เรียนบทเรียนแล้ว

นอกจากนั้น ชุดฝึกทักษะยังอาจเป็นนวัตกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นของผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ได้ ดังที่ สุนทร สันธพานนท์ (2561: 148) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกว่า หมายถึงสื่อหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เป็นการทบทวนหรือเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้แก่ผู้เรียน หรือให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ในด้านความคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการ

ดังนั้น ชุดฝึกทักษะจึงเป็นสื่อที่มีกิจกรรมพัฒนาทักษะที่ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติม ชุดฝึกทักษะในงานวิจัยนี้ เป็นชุดฝึกทักษะที่พัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนิสิต โดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 3 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนขยายความชุดที่ 2 ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ และชุดที่ 3 การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

2.5.2 ความสำคัญของชุดฝึกทักษะ

สุนทร สันธพานนท์ (2561, 148-149) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ ดังนี้

1) ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน จะใช้เวลาในการเรียนรู้ต่างกัน การให้ผู้เรียนได้ใช้ชุดฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถและได้มีโอกาสเรียนรู้ในเวลาที่เหมาะสมกับตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดกำลังใจในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเป็นการซ่อมเสริมผู้เรียนที่เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

2) ชุดฝึกทักษะเป็นเครื่องมือวัดผลหลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถของตนเองได้ เมื่อไม่เข้าใจและทำผิดในเรื่องใด ผู้เรียนก็สามารถซ่อมเสริมตนเองได้

3) ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อที่ช่วยเสริมบทเรียนหรือหนังสือเรียนหรือคำสอนของครูผู้สอน ชุดฝึกทักษะที่ครูทำขึ้นเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้นอกเหนือจากความรู้ในหนังสือเรียนหรือบทเรียน

4) ชุดฝึกทักษะรายบุคคลผู้เรียนสามารถนำไปฝึกเมื่อใดก็ได้ ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ผู้เรียนได้ฝึกตามความต้องการของตน โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้นหรือเร้าใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

5) ฝึกความรับผิดชอบของผู้เรียน โดยการทำให้ชุดฝึกทักษะตามลำพังโดยมีภาระให้ทำตามที่มีอบหมาย

6) ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ชุดฝึกที่มีรูปแบบหลากหลายจะทำให้ผู้เรียนสนุก ทำท่ายให้ลงมือทำกิจกรรม

ชุดฝึกทักษะจึงเป็นสื่อที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเสริมจากในชั้นเรียน ตามบทบาทหน้าที่ของผู้สอน ดังที่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2562: 16) บทบาทของครูในแนวใหม่คือ ผู้จัดการความรู้คอยอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย จากสิ่งแวดล้อม ชุมชน และตอบสนองต่อความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนเอง

ชนะชัย กอผจญ (2564) กล่าวถึงความสำคัญของชุดฝึกทักษะไว้ในทำนองเดียวกันว่า ชุดฝึกทักษะเป็นเครื่องมือหรือสื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มองเห็นพัฒนาการความก้าวหน้าเป็นลำดับขั้น ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอน ช่วยให้กำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางการฝึกปฏิบัติของผู้เรียนให้สอดคล้องกับช่วงวัยและความสามารถทางการเรียนรู้ของผู้เรียน มีลำดับขั้นที่ชัดเจน มีการประเมินผล และสามารถแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

ดังนั้น ชุดฝึกทักษะจึงมีความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นสื่อที่จะช่วยเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะที่ยังไม่ชำนาญให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น

2.5.3 ทฤษฎีและแนวคิดในการสร้างชุดฝึกทักษะ

การสร้างชุดฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องนำทฤษฎี แนวคิดทางจิตวิทยาและหลักการสอนมาเป็นพื้นฐานในการสร้างชุดฝึกเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน โดยผู้วิจัยนำทฤษฎีของนักจิตวิทยา และหลักการสอนของนักศึกษามาเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกทักษะ ดังนี้

1) ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike (Thorndike's Classical Connectionism) มีหลักการว่า มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาแบบลองผิดลองถูก โดยมีกฎดังนี้

(1) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีและเร็วขึ้น เมื่อผู้เรียนพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ ความพร้อมทางร่างกาย หมายถึง ความพร้อมทางวุฒิภาวะและอวัยวะต่าง ๆ ความพร้อมทางจิตใจ หมายถึง ความสนใจ ความพึงพอใจที่มีต่อสิ่งที่จะเรียนรู้

(2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ และถูกต้องเมื่อมีการฝึกฝนเป็นประจำ การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจ จะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวร และอาจลืมได้

(3) กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง การแสดงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นถี่และมีความเข้มข้นสูง การแสดงพฤติกรรมนั้นจะย่ำเตือนให้มีความคงทนถาวรและกลายเป็นนิสัย ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากมีการนำไปใช้บ่อย แต่หากไม่นำไปใช้อาจลืมได้

(4) กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อได้รับผลที่พึงพอใจ ประโยชน์หรือมีความสุข ผู้เรียนจะมีแนวโน้มแสดงการกระทำนั้นซ้ำจนติดเป็นนิสัย และอยากเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะมีแนวโน้มหยุดหรือลดพฤติกรรมนั้น ไม่อยากเรียนรู้ต่อ (Hergenhahn & Olson, 1993: 56-57 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2556: 51; จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์, 2557: 112-113)

จากหลักการตามทฤษฎีดังกล่าว ทิศนา แคมมณี (2556: 51-52) จึงมีทัศนะว่า ควรจัดการศึกษาในลักษณะต่อไปนี้

(1) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนแบบลองผิดลองถูก จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในวิธีการแก้ปัญหา จดจำการเรียนรู้ได้ดี

(2) สร้างความพร้อมของผู้เรียนก่อนบทเรียน เช่น สร้างบรรยากาศในการเรียนที่กระตุ้นให้อยากเรียน การเชื่อมโยงความรู้เดิม

(3) หากต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะต้องช่วยให้เขาเกิดความเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างแท้จริง แล้วให้ฝึกฝนกระทำสิ่งนั้นบ่อย ๆ แต่ควรระวังไม่เกิดความซ้ำซาก เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

(4) การให้ผู้เรียนได้รับผลที่ตนพึงพอใจ จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ การศึกษาว่าสิ่งใดเป็นสิ่งเร้าหรือรางวัลที่ผู้เรียนพึงพอใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2) ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขของ Gagné (The Conditions of Learning) หลักการสำคัญ 8 ชั้น ของ Gagné (คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2558) มีดังนี้

(1) การจูงใจ (Motivation Phase) การคาดหวังของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้

(2) การรับรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Apprehending Phase) ผู้เรียนจะรับรู้สิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจ

(3) การปรุงแต่งสิ่งที่รับรู้ไว้เป็นความจำ (Acquisition Phase) เพื่อให้เกิดความจำระยะสั้นและระยะยาว

(4) ความสามารถในการจำ (Retention Phase)

(5) ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว (Recall Phase)

(6) การนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว (Generalization Phase)

(7) การแสดงออกพฤติกรรมที่เรียนรู้ (Performance Phase)

(8) การแสดงผลการเรียนรู้กลับไปยังผู้เรียน (Feedback Phase) ผู้เรียนได้รับทราบผลเร็วจะทำให้มีผลดีและประสิทธิภาพสูง

ทั้งนี้ ทิศนา ขัมมณี ได้อธิบายประเภทการเรียนรู้เป็นลำดับชั้นจากง่ายไปหายากไว้ 8 ประเภท ดังนี้

(1) การเรียนรู้สัญญาณ (signal-learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ

(2) การเรียนรู้สิ่งเร้า-การตอบสนอง (stimulus-response learning) เป็นการเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง ผู้เรียนควบคุมพฤติกรรมได้ แสดงพฤติกรรมได้ เนื่องจากรับการเสริมแรง

(3) การเรียนรู้การเชื่อมโยงแบบต่อเนื่อง (chaining) เป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองที่ต่อเนื่องกันตามลำดับ เป็นพฤติกรรมทางการกระทำ การเคลื่อนไหว

(4) การเชื่อมโยงทางภาษา (verbal association) เป็นการเรียนรู้ที่คล้ายกับการเรียนรู้การเชื่อมโยงแบบต่อเนื่อง แต่เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษา

(5) การเรียนรู้ความแตกต่าง (discrimination learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมองเห็นความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะความแตกต่างตามลักษณะของวัตถุ

(6) การเรียนรู้ความคิดรวบยอด (concept learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มสิ่งเร้าที่มีความเหมือนหรือต่างกัน ขยายความรู้ไปยังสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากที่เคยเห็นมาก่อนได้

(7) การเรียนรู้กฎ (rule learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการรวมหรือเชื่อมโยงความคิดรวบยอดตั้งแต่สองอย่างขึ้นไป ตั้งเป็นกฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนสามารถเรียนรู้กฎเกณฑ์ จะช่วยให้ผู้เรียนนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

(8) การเรียนรู้การแก้ปัญหา (problem solving) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการนำกฎเกณฑ์ไปใช้ในการแก้ปัญหา

ระบบการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีของ Gagné มี 9 ขั้นตอน ดังนี้

(1) สร้างความสนใจ (gaining attention) เป็นขั้นที่ทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนจากแรงจูงใจที่เป็นสิ่งยั่วยุภายนอก และแรงจูงใจจากตัวผู้เรียนเอง ครูอาจใช้วิธีการสนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือมีวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัว และสนใจที่จะเรียนรู้

(2) แจ้งวัตถุประสงค์ (informing the learner of the objective) บอกให้ผู้เรียนทราบเป้าหมายหรือผลที่ได้รับจากการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และแนวทางการเรียน ทำให้วางแผนการเรียนของตนเองได้

(3) กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิมที่จำเป็น (stimulating recall of prerequisite learned capabilities) ทบทวนความรู้เดิม เชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้ใหม่

(4) เสนอบทเรียนใหม่ (presenting the stimulus) เริ่มกิจกรรมในบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสม

(5) ให้แนวทางการเรียนรู้ (providing learning guidance) ช่วยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตัวเอง แนะนำวิธีการทำกิจกรรม แห่ล่งคั่นคว้าให้แนวทางให้ผู้เรียนไปคิดเอง

(6) ลงมือปฏิบัติ (eliciting the performance) ให้ผู้เรียนปฏิบัติ เพื่อให้แสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์

(7) ให้ข้อมูลป้อนกลับ (giving feedback) ครูให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติ กิจกรรมหรือพฤติกรรมว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไร เพียงไร

(8) ประเมินพฤติกรรมตามจุดประสงค์ (assessing the performance) เป็นการวัดและประเมินผลว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างไรบ้าง อาจใช้ข้อสอบ แบบสังเกตการณ์ตรวจผลงาน หรือสัมภาษณ์ ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ว่าต้องการวัดพฤติกรรมใด เครื่องมือที่ใช้ต้องมีคุณภาพ เชื่อถือได้ และมีความเที่ยงตรง

(9) ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ (enhancing retention and transfer) เป็นการสรุป ย้ำ ทบทวน อาจเป็นแบบฝึกหัด กิจกรรมเพิ่มความจำ การบ้าน การทำ

รายงาน หรือหาความรู้เพิ่มเติมจากนอกชั้นเรียน (Gagné & Briggs, 1974:121-136 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2556: 73-76)

3) ทฤษฎีการการสอนของ Bruner (Bruner's Instruction Theory) เป็นทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาในการเรียนรู้ มีหลักการที่สำคัญ 4 ประการ (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2561: 150) คือ แรงจูงใจ (Motivation) โครงสร้างของความรู้ (Structure of Knowledge) ลำดับขั้นของการนำเสนอเนื้อหา (Sequence) และการเสริมแรง (Reinforcement) โดยแบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 3 วิธีการ (ทิศนา แคมมณี, 2556: 67; พาสนา จุฬรัตน์, 2563: 117-118) คือ

(1) การเรียนรู้จากการกระทำ (Enactive Stage) การใช้ประสาทสัมผัส ดูจากตัวอย่างและปฏิบัติตาม เน้นการลงมือปฏิบัติด้วยเอง

(2) การเรียนรู้จากความคิดหรือจินตนาการ (Iconic Stage) สร้างจินตนาการมโนภาพในใจ เรียนรู้จากภาพแทนของจริง

(3) การเรียนรู้จากสัญลักษณ์และนามธรรม (Symbolic Stage) เรียนรู้เข้าใจสิ่งที่ซับซ้อน นามธรรม คิดอย่างมีเหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างและพิสูจน์สมมติฐานได้

หลักการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีของ Bruner (ทิศนา แคมมณี, 2556: 67-68) จึงมีดังนี้

- (1) กระบวนการค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- (2) การวิเคราะห์และจัดโครงสร้างเนื้อหาให้เหมาะสม
- (3) การจัดหลักสูตรแบบเกลียว (Spiral Curriculum) โดยจัดเนื้อหาความคิดรวบยอด และวิธีสอนให้สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน
- (4) ส่งเสริมให้คิดสร้างสรรค์อย่างมีอิสระ
- (5) สร้างแรงจูงใจภายในแก่ผู้เรียน
- (6) จัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้เรียน
- (7) ความคิดรวบยอดเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องสอน
- (8) จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ค้นพบด้วยตนเอง

จากหลักจิตวิทยาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดฝึกทักษะ สรุปได้ว่าการสร้าง ชุดฝึกทักษะ ควรคำนึงถึงจิตวิทยาในการกระตุ้นความสนใจ ทั้งด้วยภาพและประสาทสัมผัส เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ จนเกิดการเชื่อมโยงความรู้ เรียนรู้ด้วยตนเอง และความพร้อมของผู้เรียน

2.5.4 หลักการสร้างชุดฝึก

ลักษณะของชุดฝึกที่ดี (จริยาภรณ์ รุจิโมระ, 2548: 148; อัมพา ปัญญาคำ, 2550: 19-20; สุคนธ์ สินธพานนท์, 2561, 148-149) ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) คำชี้แจงและคำสั่งเข้าใจง่าย ไม่ยาวเกินไป ควรมีข้อเสนอแนะการใช้ประกอบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ตามต้องการ
- 2) แบ่งการฝึกทักษะให้เป็นทักษะย่อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการ และฝึกซ้ำหลายครั้งจนเกิดความชำนาญ
- 3) ชุดฝึกควรมีความหลากหลายใช้สื่อหลายรูปแบบ เพื่อกระตุ้นความสนใจ แต่ละชุดไม่ควรจะยาวมากเกินไป
- 4) ภาษาที่ใช้ในชุดฝึกต้องกระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย
- 5) กำหนดเวลาที่ใช้ในชุดฝึกทักษะให้เหมาะสม
- 6) ชุดฝึกที่มีความเหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำทนายให้ใช้ความสามารถและฝึกด้วยตนเอง
- 7) ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนมาประยุกต์ใช้ในการตอบในชุดฝึกทักษะ
- 8) การวัดและประเมินผลควรวัดทั้งความรู้และความคิดหลายด้าน เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น สังเกตพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินผลว่าผู้เรียนมีทักษะแล้ว

2.5.5 ส่วนประกอบของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะที่ดีควรมีส่วนประกอบที่ช่วยให้ผู้ฝึกฝนเรียนรู้ปฏิบัติได้อย่างเข้าใจชัดเจน เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง ส่วนประกอบของชุดฝึกทักษะ (กรองกาญจน์ อรุณรัตน์, 2536: 195; สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2550: 61-62 และ ณัชชญาน์ แดงหนู, 2561) จึงได้แก่

- 1) คู่มือการใช้ เป็นการแนะนำจุดประสงค์ของชุดฝึกทักษะ วิธีการใช้งานชุดฝึกทักษะ คำแนะนำสำหรับผู้สอนและผู้เรียน สิ่งที่ต้องเตรียมพร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน ขั้นตอนในการใช้ อาจเขียนในรูปแบบของแนวการสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น
- 2) เนื้อหาสาระการเรียนรู้ แบ่งเป็นหัวข้อย่อย
- 3) ชุดฝึกทักษะมีองค์ประกอบ ดังนี้ (1) ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย (2) จุดประสงค์ (3) คำสั่ง (4) ตัวอย่าง (5) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ฝึกคิดจนเกิดการเรียนรู้ (6) ภาพประกอบ (7) เครื่องมือวัดประเมินผลท้ายชุดฝึกแต่ละชุด
- 4) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำมาประมวลสรุปเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกทักษะ การเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขุปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยกำหนดส่วนประกอบในชุดฝึกทักษะแต่ละชุดว่า ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้สอน ได้แก่ หัวข้อเนื้อหา ผลลัพธ์การเรียนรู้ วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ตั้งแต่ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุปและประเมินผล สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

2) เอกสารความรู้ประจำแต่ละชุดฝึก 3) ใบกิจกรรม 4) แบบทดสอบระหว่างเรียน 5) แบบประเมินผล และเกณฑ์การประเมินผลใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics Scores 6) แบบวัดทักษะการเขียน ขยายความก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน มีเกณฑ์การให้คะแนนโดยใช้แบบ ประเมินทักษะการเขียนขยายความที่ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics Scores และ 7) ภาพ อินโฟกราฟิกที่สร้างจากข้อมูลสรุปสาระเกี่ยวกับวัดสิงห์

2.5.6 ขั้นตอนการสร้างชุดฝึกทักษะ

การสร้างชุดฝึกที่ดีต้องสร้างตามขั้นตอนที่เหมาะสม ตามแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหม วงศ์ (2537: 102-105, 2551) อธิบายว่ามี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนที่ 2 วางแผนการสอน ขั้นตอนที่ 3 สร้างชุดการสอน ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพ ของชุดการสอน ส่วน สุคนธ์ สินธพานนท์ (2561, 151-152) อธิบายขั้นตอนการสร้างไว้ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 2) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาจุดประสงค์ในแต่ละชุดฝึก
- 3) ทำโครงสร้างชุดฝึกแต่ละชุด
- 4) ออกแบบให้มีความหลากหลายและน่าสนใจ
- 5) สร้างชุดฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้
- 6) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ
- 7) นำไปทดลองใช้
- 8) ปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ
- 9) นำไปใช้จริง

การตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกทักษะจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก ซึ่งชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556: 11-12) อธิบายขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะว่ามี 3 ขั้นตอนดังนี้

- 1) การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดสอบที่มีผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพกับผู้เรียน 1-3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง หากไม่ถึงเกณฑ์ ประสิทธิภาพต้องปรับปรุงเนื้อหา กิจกรรมระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน
- 2) การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบที่มีผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพกับผู้เรียน 6-10 คน โดยคละระหว่างเด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง หากไม่ถึง เกณฑ์ประสิทธิภาพต้องปรับปรุงเนื้อหา กิจกรรมระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน
- 3) การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบที่มีผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพกับผู้เรียนทั้งชั้น ผลการทดสอบที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ กำหนด

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยสร้างชุดฝึกทักษะและทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะตามแนวคิดของ ซัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537, 2556) โดยประยุกต์ใช้ความรู้จากทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขของ Gagné และทฤษฎีการการสอนของ Bruner ในการสร้างและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชุดฝึกทักษะ

2.6 การประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินผลการเรียนรู้จำเป็นต้องพิจารณาผลลัพธ์การเรียนรู้ ลำดับชั้นในการเรียนรู้ และเครื่องมือในการวัดประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ใช้วิธีการวัดประเมินผลได้เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน

2.6.1 หลักการสำคัญและขั้นตอนในการประเมินผลการเรียนรู้

ลักษณะสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment of Learning: AaL) (พิชิต ฤทธิจรรณ, 2564: 230-233, 243-245) เป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการประเมิน โดยใช้วัตถุประสงค์หรือผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นมาตรฐานการประเมิน ใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ นำข้อมูลคะแนนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้และให้ระดับผลการเรียนรู้ วิธีการสร้างความสมดุลในการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จึงควรมุ่งเน้นการประเมินขณะเรียนรู้และการประเมินเพื่อการเรียนรู้ให้มากขึ้น ส่วนการประเมินผลการเรียนรู้ ควรมีบทบาทน้อยที่สุดและใช้เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้

ขั้นตอนดำเนินการประเมินเพื่อการเรียนรู้ ได้แก่ 1) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ 2) วางแผนการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับการประเมินการเรียนรู้ 3) กำหนดเทคนิควิธีการและสร้างเครื่องมือวัดประเมินการเรียนรู้ด้วยวิธีการสื่อสารส่วนบุคคล ข้อสอบ การปฏิบัติ และประเมินตามสภาพจริง 4) ดำเนินการประเมินการเรียนรู้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ ครูควรมีการประเมินทั้งก่อนการจัดการเรียนรู้ ขณะจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้ และ 5) การใช้ผลการประเมินให้เกิดคุณค่าและคุ้มค่า

2.6.2 ลำดับชั้นในการเรียนรู้

การวัดประเมินผลการเรียนรู้ที่สมควรพิจารณาถึงลำดับชั้นการเรียนรู้ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom et al (1956) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย

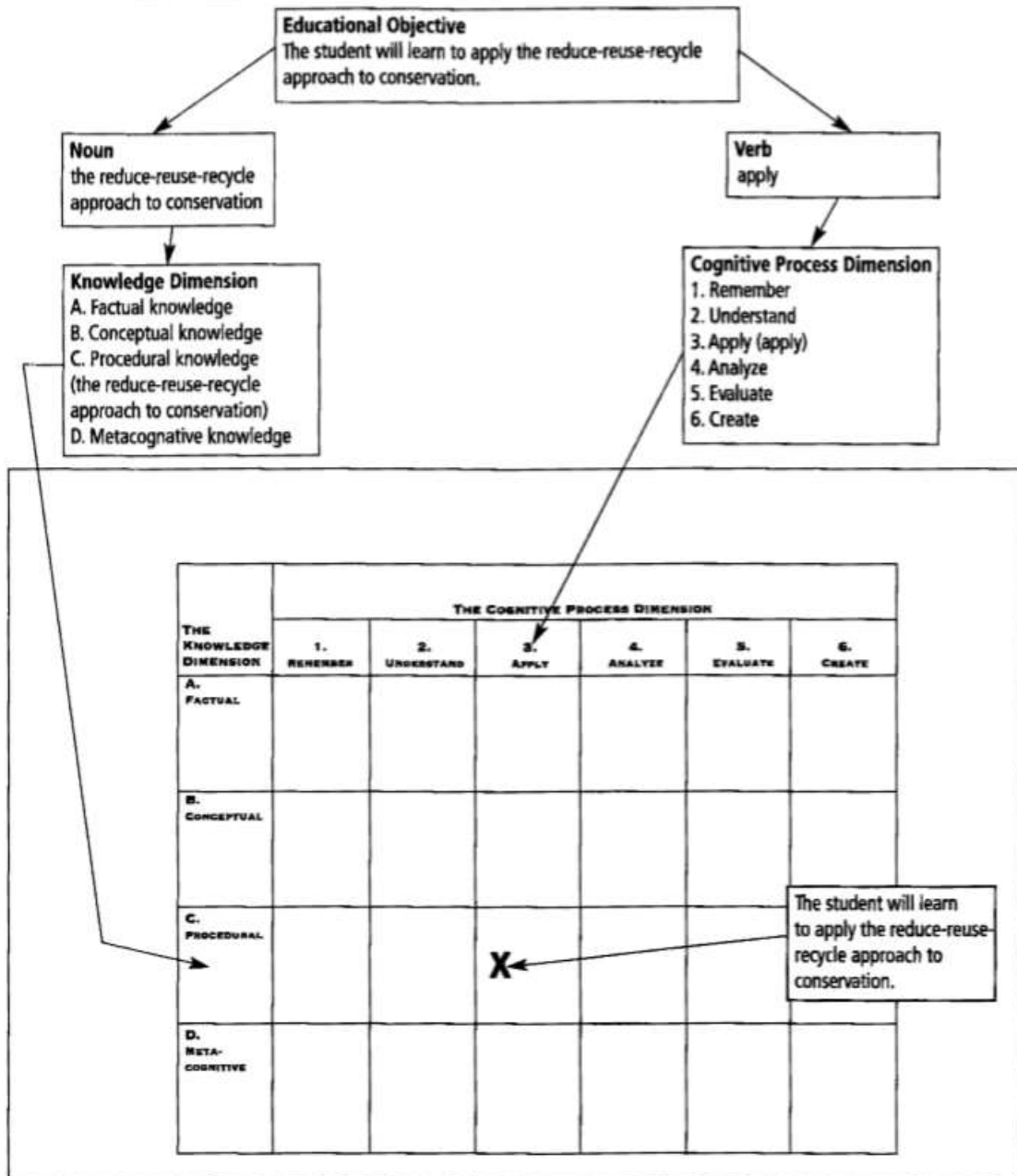
(Cognitive Domain) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain และด้านเจตพิสัย (Affective Domain)

1) พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) คือ พฤติกรรมด้านสมองเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด มี 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

2) จิตพิสัย (Affective Domain) คือ พฤติกรรมด้านจิตใจ ค่านิยม ความรู้สึกทัศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้เกิดขึ้นจากการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และสอดแทรกสิ่งที่ดีงาม จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่ดี ประกอบด้วย การรับรู้ การตอบสนอง การเกิดค่านิยม การจัดระบบ และบุคลิกภาพ

3) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) คือ พฤติกรรมด้านกล้ามเนื้อ/ประสาท แสดงถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่ว ชำนาญ มีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะ ประกอบด้วย การรับรู้เลือกหาตัวแบบ กระทำตามแบบ การหาความถูกต้อง การกระทำอย่างต่อเนื่อง และกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติจนคล่องแคล่วโดยอัตโนมัติ

ทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าวมีการปรับปรุงแนวคิดอีกครั้ง ในปี ค.ศ. 2001 โดย Anderson และ Krathwohl (2001) ได้ปรับปรุงแนวคิดเรื่องการเรียนรู้ของบลูม โดยพิจารณาการเรียนรู้เป็น 2 มิติ คือ มิติด้านลักษณะของความรู้ (knowledge Dimension) และด้านปัญญา (Cognitive Process Dimension) โดยเปลี่ยนจากคำนามเป็นคำกริยาเพื่อให้ชัดเจนขึ้น ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.14 Bloom's Revised Taxonomy in 2001

ที่มา: Anderson and Krathwohl (2001)

โดยสามารถเปรียบเทียบแนวคิดเก่าและแนวคิดใหม่ได้ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.15 เปรียบเทียบทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom และแนวคิดที่ปรับปรุงใหม่

ที่มา: Schultz (2005 อ้างถึงใน Kim Petram, 2011)

จากภาพเปรียบเทียบแนวคิดการแบ่งประเภทการเรียนรู้ระหว่างแนวคิดเดิมกับแนวคิดที่ปรับปรุงใหม่คือ แม้จะยังคงมี 6 ชั้นตามเดิม แต่มีความต่างในการใช้คำในระดับชั้นที่ 1-4 จากคำนามเป็นคำกริยา ชั้นที่ 1 เปลี่ยนจากความรู้ เป็นการจำ ชั้นที่ 2 เปลี่ยนจากความเข้าใจหรือการหยั่งรู้ เป็น เข้าใจ ชั้นที่ 3 เปลี่ยนจากการประยุกต์ เป็น ประยุกต์ใช้ ชั้นที่ 4 เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็น วิเคราะห์ ชั้นที่ 5 เปลี่ยนจากสังเคราะห์ เป็น ประเมิน และชั้นที่ 6 เปลี่ยนจากประเมิน เป็น สร้างสรรค์ โดยพิศิษฐ ตัณฑวณิช (2557: 16, 19) อธิบายว่าในตำราฉบับปรับปรุงได้มีการแบ่งมิติการเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัยของผู้เรียนเสียใหม่ออกเป็น 2 มิติหลัก คือ มิติของตัวความรู้ แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะย่อย ประกอบด้วย 1) ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง (factual knowledge) 2) ความรู้ที่เป็นมโนทัศน์ (conceptual knowledge) 3) ความรู้ที่เป็นกระบวนการขั้นตอน (procedural knowledge) 4) ความรู้ในส่วนของการหยั่งรู้ถึงวิธีคิดของตนเอง (metacognitive knowledge) มิติของการใช้สมองเพื่อการเรียนรู้ (cognitive process) แบ่งออกเป็น 6 ลำดับชั้น คือ

1) การจำ (remembering) ประกอบด้วย การจำได้ (recognizing) การระลึกได้ (recalling)

2) ความเข้าใจ (understanding) ประกอบด้วย การตีความ(interpreting) การยกตัวอย่าง(exemplifying) การจัดประเภท (classifying) การสรุปความ(summarizing) การอ้างพาดพิง(inferring) การเปรียบเทียบ(comparing) การอธิบาย (explaining)

3) การปรับใช้ (applying) ประกอบด้วย การลงมือกระทำตามขั้นตอน (executing) การประยุกต์ (implementing)

4) การวิเคราะห์ (analyzing) ประกอบด้วย การชี้ระบุลักษณะสำคัญ (differentiating) การชี้ระบุระบบความสัมพันธ์ (Organizing) การชี้ระบุคุณสมบัติภายใน (attributing)

5) การประเมิน (evaluating) ประกอบด้วย การตรวจสอบ(checking) การลงข้อตัดสิน (critiquing)

6) การสร้างสรรค์ (creating) ประกอบด้วย การจัดทำใหม่ (generating) การวางแผน(planning) การสร้างและพัฒนา(producing)

2.6.3 เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้

การเลือกรูปแบบของเครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการเรียนรู้ควรพิจารณาให้สอดคล้องกับการผลลัพธ์การเรียนรู้ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์คือ จะประเมินผลทักษะการเขียนขยายความของนิสิต จึงเลือกใช้เครื่องมือการประเมินที่เป็นแบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน เนื่องจากการเขียนตอบแบบเรียงความ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2559) ผู้เรียนต้องเขียนถึงหัวข้อหรือตอบคำถามเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยแสดงถึงความสามารถในการอธิบาย การแสดงความคิด การโน้มน้าว หรือส่งเสริมให้ผู้อ่านคล้อยตามได้ ภายใต้ข้อจำกัดของรูปแบบการเขียน

ข้อคำถามในการสอบแบบความเรียง ยังต้องมีส่วนที่เป็นคำชี้แจงที่ชัดเจน กำหนดความยาวของคำตอบ จุดสำคัญที่ต้องครอบคลุมในคำตอบ และเกณฑ์การประเมิน โดยเกณฑ์การให้คะแนนดูจาก 1) เนื้อหาสาระของคำตอบ 2) ใช้วิธีการจัดระเบียบคำตอบ โดยทั่วไปประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อเรื่อง และส่วนสรุป ผู้ตอบจะต้องเตรียมโครงเรื่องก่อนเขียนคำตอบ เพื่อนำเสนอความคิดที่เป็นลำดับ สื่อสารเข้าใจง่าย อาจพิจารณาด้านการสะกดคำและไวยากรณ์ และ 3) การใช้กระบวนการตอบเป็นเกณฑ์ วัดจากความสามารถในการแก้ปัญหา ความถูกต้องในวิธีแก้ปัญหา และความเหมาะสมของเหตุผล ข้อเสนอแนะของคำตอบ ความสมบูรณ์และสอดคล้องของคำตอบ และ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2556:234-249)

ดังนั้น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ นั่นคือ การใช้แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีที่สร้างขึ้น และเป็นการวัดด้านพุทธิพิสัยหรือในด้านสติปัญญาของนิสิตที่เรียนตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom ที่ปรับปรุงใหม่ โดยพิจารณาความเหมาะสมกับผู้เรียน และใช้แบบประเมินทักษะการเขียนขยายความที่ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics Scores

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัดสิงห์ตำบลบางคูเวียง ชุดฝึกทักษะการเขียนการเขียนขยายความ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้อินโฟกราฟิก เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

2.7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัดสิงห์ตำบลบางคูเวียง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับวัดสิงห์ และพบว่ายังมีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวัดสิงห์ไว้ไม่มากนัก โดยมีผู้ศึกษาทางด้านลักษณะศิลปกรรมไว้ คือ ปัทมา เจริญกรกิจ (2558: 104, 155, 168-169, 210) ศึกษาลักษณะสถาปัตยกรรมของพระอุโบสถและพระวิหารวัดสิงห์ในวิจัยเรื่อง “พระอุโบสถและพระวิหารสมัยอยุธยาตอนปลาย-รัตนโกสินทร์ตอนต้น ในพื้นที่คลองอ้อมนนท์ จังหวัดนนทบุรี” พบว่า วัดสิงห์มีพระอุโบสถและพระวิหารเป็นประธานของวัด โดยหันหน้าเข้าสู่คลองบางคูเวียง ทิศทางของเส้นทางสัญจรเป็นหลักซึ่งอยู่ด้านหน้าของวัด โดยอธิบายลักษณะศิลปกรรมของวิหารและพระอุโบสถไว้ว่า วิหารเป็นอาคารรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า หันหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ขนาดกว้างประมาณ 6.56 เมตร ยาวประมาณ 20.22 เมตร แบ่งเป็นด้านกว้าง 3 ห้องเสา โดยห้องกลางกว้างกว่าห้องริมทั้งสองข้าง ด้านยาว 7 ห้องเสาโดย 5 ห้องส่วนกลางเป็นตัวอาคารทึบ ส่วนห้องเสาริมทั้ง 2 ข้าง เป็นเฉลียงหน้า-หลัง มีซุ้มประตูทางออกด้านหน้า 2 ประตู ด้านหลัง 2 ประตู วิหารวัดสิงห์เป็นอาคารแบบมุขลดได้ชื่อ ยังคงมีความสมบูรณ์และเหลือหลักฐานงานประดับที่มีความละเอียด จากรูปแบบของลวดลายที่ประดับสันนิษฐานว่า วิหารวัดสิงห์อาจเป็นงานสร้างหรือมาได้รับการบูรณะในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น

ผู้ที่ศึกษาวิจัยด้านประวัติความเป็นมาของชื่อวัดสิงห์ มี 1 เรื่อง คือ ผลการวิจัยของสำราญ จุช่วย (2561: 85-86) ศึกษาเรื่องความเป็นมาของชื่อวัดสิงห์ ในงานวิจัยเรื่อง “ภูมินามวัดในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” โดยศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์ชาวบ้านพบว่า วัดสิงห์ตั้งตามนามของบุคคลผู้มีจิตศรัทธาในการสร้างวัด เชื่อกันว่าผู้สร้างชื่อ “สิงห์” บริเวณวัดสิงห์นี้ เดิมเป็นที่อพยพอยู่อาศัยของชาวพม่าที่มาตั้งทัพ และติดทัพอยู่ในช่วงน้ำหลาก จึงอาศัยเป็นที่อยู่ บางส่วนกลับประเทศไป บางส่วนยังคงอาศัยต่อในบริเวณนี้ จนตั้งรกรากมีครอบครัว แต่ไม่ปรากฏประวัติ

ผู้สร้างวัดที่ชัดเจน ประวัติศาสตร์บางเล่มบันทึกว่าเป็นแม่ทัพพม่า ด้านความเชื่อเรื่องนามวัด ผู้ให้ข้อมูลในงานวิจัยมีความเชื่อกันว่า ผู้มีบุญเท่านั้นจึงจะสร้างวัดได้

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเรื่องวรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (อาภาภรณ์ ดิษฐเสถียร, 2564) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์เนื้อหาของวรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 2) วิเคราะห์คุณค่าของวรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอ บางกรวย จังหวัดนนทบุรี กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเจ้าอาวาสวัดสิงห์ และอดีตผู้นำชุมชนที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ใกล้เคียงวัดสิงห์ เป็นระยะเวลา 60 ปีขึ้นไป กลุ่มที่ 2 คือ ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นสมาชิกชุมชนที่อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป และเป็นผูู้รื่องเกี่ยวกับวัดสิงห์ จำนวน 6 คน ซึ่งคัดเลือกโดยวิธีการคัดเลือกแบบบอกต่อ (Snowball Sampling Technique) ผลการศึกษาวรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ 1) เรื่องเล่าที่เป็นเกร็ดความรู้ 4 เรื่อง 2) ความเชื่อ 3 เรื่อง และ 3) ประเพณีธรรมเนียมปฏิบัติ 4 เรื่อง คุณค่าของวรรณกรรมมุขปาฐะมี 3 ด้าน ได้แก่ 1) คุณค่าด้านสติปัญญาที่ให้ความรู้เรื่องประวัติและสิ่งสำคัญของวัดในอดีต 2) คุณค่าด้านอิทธิพลต่อความเชื่อ การอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ และ 3) คุณค่าด้านอารมณ์ คือการเป็นศูนย์รวมจิตใจความภาคภูมิใจของชาวบ้าน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงศึกษาวิจัยเพื่อต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับวัดสิงห์ โดยนำข้อมูลวรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์มาจัดทำเป็นอินโฟกราฟิก เพื่อให้หนังสือได้ฝึกทักษะการเขียนขยายความเกี่ยวกับวัดสิงห์ และได้เรียนรู้เรื่องราววรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ เนื่องจากเป็นเรื่องที่สมควรศึกษา เพราะวัดสิงห์เป็นวัดที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน มีโบราณสถานที่มีความงดงามได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน และยังมีผู้ศึกษาไว้ไม่มากนัก จึงสมควรศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องราวเกี่ยวกับวัดไว้เพื่อเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมชุมชน

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย

งานวิจัยด้านชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยมีผู้ศึกษาการสร้างชุดฝึกทักษะที่ประยุกต์ใช้หลากหลายวิธีการ เพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยให้กับผู้เรียนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ อาทิ การสร้างชุดฝึกที่ใช้โครงเรื่อง ของวิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง (2557) ที่วิจัยเรื่อง การเพิ่มทักษะการเขียนด้วยชุดแบบฝึกโครงเรื่อง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนด้วยชุดแบบฝึกโครงเรื่องกับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษารายวิชา Thai for Communication ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกชุดโครงเรื่องโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผลวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทำแบบฝึกชุดโครงเรื่อง พบว่า

นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนโดยใช้ชุดฝึกสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ของวรรณภรณ์ พระเมเด ไพศาล วรคำ และอาทิตย์ อัจหาญ (2562) เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยศึกษากับนักเรียนในเขตอำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อ 1) สำรวจค่าพื้นฐานภาษาไทยที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าพื้นฐานภาษาไทยที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด มีจำนวน 150 คำ 2) ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ประกอบด้วยชุดฝึกทักษะจำนวน 15 ชุดฝึก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.72/80.33 3) นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะมีผลคะแนนทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าทักษะการอ่านการเขียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะ โดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด

นอกจากนั้น เกียรติสุตา บุญส่ง และสุภา พูนผล (2565) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยตนเองสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยตนเองสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ 2) ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาที่ใช้ชุดฝึกทักษะฯ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกทักษะกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชาวต่างประเทศจำนวน 29 คน ซึ่งกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 7 แห่ง ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 แบบแผนการวิจัย คือ One Group Pretest-Posttest Design ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 73.88/74.92 2) นักศึกษาชาวต่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้ชุดฝึกฯ (post-test) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะ (pre-test) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ส่วนผลการศึกษาระดับความสามารถ พบว่าก่อนใช้ชุดฝึกทักษะร้อยละ 3.45 มีความสามารถในระดับดี ระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะฯ ร้อยละ 62.07 มีความสามารถในระดับดี และหลังใช้ชุดฝึกทักษะร้อยละ 3.45 มีความสามารถในระดับดีมาก และร้อยละ 55.17 มีความสามารถอยู่ในระดับดี 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยมาเป็นแนวทางในการวิจัย โดยศึกษาทั้งในด้านการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้น เปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ และ

ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่ใช้ชุดฝึกทักษะ เพื่อให้ครอบคลุมทั้งในมุมมองของผู้เชี่ยวชาญ ผลการใช้ชุดฝึกทักษะ และนิสิต

2.7.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนขยายความ

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเขียนขยายความอยู่ในความสนใจของนักวิจัยทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เนื่องจากเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็นในการศึกษาและการทำงาน จึงมีผู้พยายามหาวิธีการช่วยพัฒนาทักษะการเขียนขยายความให้กับผู้เรียน อาทิ การใช้แผนผังความคิด ดังที่ สุนิษา เกาะอ้อม และอัญชลี ทองเอน (2562) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนความเรียงภาษาไทยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความพึงพอใจภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก และบุญรัตน์ เชื้อวงศ์ (2563) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียงโดยใช้ชุดกิจกรรมร่วมกับแผนผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา คือ การเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมร่วมกับแผนผังมโนทัศน์ และชุดกิจกรรมการเขียน ซึ่งเหมาะสมและมีค่าความสอดคล้องที่ 0.81 และ 0.75 ตามลำดับ ผลการนำนวัตกรรมไปใช้กับผู้เรียนไม่สามารถเขียนความเรียงได้ จำนวน 3 คน พบว่า คะแนนการเขียนความเรียงของนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 60, 75 และ 70 ตามลำดับ การใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมร่วมกับแผนผังมโนทัศน์ ช่วยให้ผู้เรียนคิดอย่างมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนลำดับขั้นตอน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้ลงมือปฏิบัติจริง ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเขียนความเรียงได้

นักวิชาการชาวต่างประเทศสนใจศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความไว้เช่นกัน โดยเลือกใช้สื่อต่าง ๆ มาช่วยในการพัฒนาทักษะของผู้เรียน อาทิ Idyawati, Wardiah และ Fitriani (2021) การพัฒนาทักษะการเขียนขยายความโดยใช้สื่อภาพชุดของนักเรียนเกรด 11 เป็นการศึกษาเชิงปฏิบัติการ 2 ระยะในการเตรียม ดำเนินการ สังเกต และไตร่ตรองในแต่ละรอบ ผลการศึกษาครั้งนี้เพิ่มขึ้นจากรอบแรกร้อยละ 44.50 การใช้สื่อรูปภาพต่อเนื่องกันสามารถพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนักเรียนได้

ส่วน Kencana (2022) ศึกษาการใช้อินสตราแกรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนขยายความในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเกรด 11 จุดประสงค์ของการศึกษานี้คือเพื่อดูว่าการใช้ Instagram อาจช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนในข้อความอธิบายสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 11 ได้หรือไม่ คะแนนเฉลี่ยหลังสอบคือ (79.56) ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนสอบ (67.97) คะแนนการทดสอบ t-test คือ -9.991 โดยมีค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) อยู่ที่ 31 ตามการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงว่าเกรดของนักเรียนแตกต่างกันมาก ดังนั้น จึงสามารถใช้อินสตราแกรมเพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนขยายความได้

นอกจากนั้น Puspita, Sobari และ Wikanengsih (2023) การพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนักเรียนโดยใช้การใช้วิดีโอแอนิเมชัน มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาว่าการใช้วิดีโอแอนิเมชันที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนักเรียน และศึกษาความแตกต่างในความสามารถของนักเรียนก่อนและหลังการใช้วิดีโอแอนิเมชันในการเรียนรู้ภาษาอินโดนีเซีย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลการทดสอบการเขียนขยายความเพิ่มขึ้น ผลการทดสอบการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้วิดีโอแอนิเมชันมีความแตกต่างกัน ซึ่งหมายความว่า การใช้วิดีโอแอนิเมชันมีอิทธิพลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ของการเขียนขยายความ

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการเขียนขยายความภาษาไทยยังคงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรศึกษา โดยนำสื่อประเภทอินโฟกราฟิกมาช่วยการพัฒนาทักษะของนิสิต และมีการประเมินผลการเรียนรู้ทั้งก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความที่ใช้สื่ออินโฟกราฟิกประกอบ

2.7.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้อินโฟกราฟิก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอินโฟกราฟิก พบว่ามีผู้วิจัยในหลากหลายแง่มุม อาทิ พัทธา วาณิชวดี (2558) ได้นำเสนอเรื่องศักยภาพของอินโฟกราฟิก ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ได้ในสองมิติสำคัญ มิติแรกคือ การใช้อินโฟกราฟิกเป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อสร้างความน่าสนใจ ความเข้าใจ และการจดจำได้ ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยผลการใช้อินโฟกราฟิกเป็นเครื่องมือสื่อสารจากงานวิจัยของ พัทธา วาณิชวดี พบว่า ร้อยละ 94.99 ของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า อินโฟกราฟิกช่วยเพิ่มความน่าสนใจ ความเข้าใจและการจดจำให้มากยิ่งขึ้น และมีมิติที่สองคือ การใช้อินโฟกราฟิกเป็นสื่อการเรียนรู้สร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ผ่านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความชัดเจนและความเข้าใจ บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการ โดยผลการใช้อินโฟกราฟิกเป็นสื่อการเรียนรู้จากงานวิจัยฉบับเดียวกัน พบว่า อินโฟกราฟิกช่วยสร้างความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดด้วยค่าเฉลี่ย 4.82 อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรคำนึงถึงบทบาทสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพเมื่อใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารและสื่อการเรียนรู้ดังนี้ 1) การเพิ่มบทบาทให้กับอินโฟกราฟิกในการสร้างปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ 2) การปรับบทบาทผู้สอนให้จัดการเรียนการสอนเชิงรุก วางแผนกำหนดเนื้อหา มุ่งเน้นเฉพาะเนื้อหาสำคัญ เลือกรูปแบบและออกแบบอินโฟกราฟิกที่ช่วยให้การเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ 3) การเปลี่ยนบทบาทผู้เรียนให้มีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ซึ่งบทบาทเหล่านี้จะช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี รวมทั้งช่วยให้เรียนรู้เนื้อหาที่จำเป็น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง อันนำไปสู่การเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ในที่สุด

ด้วยเหตุที่อินโฟกราฟิกเป็นสื่อที่เข้าถึงง่ายและชัดเจน จึงมีผู้วิจัยศึกษาการนำอินโฟกราฟิกมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ดังที่ พนมวรรณ ผลสาลี (2561) ศึกษาเรื่องการพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกตามทฤษฎีการถ่ายโยงความรู้เรื่องการออมเพื่ออนาคต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

6 ผลวิจัยพบว่า สื่ออินโฟกราฟิกดังกล่าวมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 81.55/82.33 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีพฤติกรรมการออมหลังเรียนด้วยสื่ออินโฟกราฟิกโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนพิชญ์นันท์ รักชาวรงค์ (2562) ศึกษาการพัฒนาอินโฟกราฟิก เรื่อง ความปลอดภัยในงานอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามรายวิชาความปลอดภัยในงานอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า ผู้วิจัยพัฒนาอินโฟกราฟิกเรื่อง ความปลอดภัยในงานอุตสาหกรรม จำนวน 14 แบบ และผลความคิดเห็นโดยรวมที่มีต่ออินโฟกราฟิกอยู่ในระดับมากที่สุด

นอกจากนั้น อัญชริกา จันจุฬา สกล สมจิตต์ และสุภาพร จันทศิริ (2563) ศึกษาเรื่องการพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อสร้างการรับรู้และจดจำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดยะลา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสำหรับนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้สื่ออินโฟกราฟิก เพื่อสร้างการรับรู้และจดจำ และศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อสร้างการรับรู้และจดจำ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ สื่ออินโฟกราฟิก วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Health and Welfare แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิก ผลการวิจัย พบว่า 1) สื่ออินโฟกราฟิก วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Health and Welfare ที่ผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.88/83.22 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนด้วยสื่ออินโฟกราฟิก วิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Health and Welfare สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่ออินโฟกราฟิก วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Health and Welfare ในระดับมากที่สุด

นักวิชาการชาวต่างประเทศศึกษาการใช้อินโฟกราฟิกทั้งในแง่มุมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลและการเรียนการสอน ดังที่ Huang, Martin, Yeh, Chin, Murray, Sanderson และ Mohindra (2018) ศึกษาผลของการส่งเสริมอินโฟกราฟิกต่อการเผยแพร่งานวิจัยและจำนวนผู้อ่านเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการใช้อินโฟกราฟิกแสดงผลการวิจัยในวารสาร CJEM โดยจัดทำในรูปแบบที่กระชับและดึงดูดสายตา เผยแพร่บนแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียทวิตเตอร์และเฟซบุ๊ก และเว็บไซต์ CanadiEM.org เพื่อเพิ่มการรับรู้ถึงสิ่งพิมพ์ของวารสาร ตั้งสมมติฐานว่าบทความอินโฟกราฟิกที่โปรโมตบนโซเชียลมีเดียจะช่วยเพิ่มการเผยแพร่และผู้อ่านบทความวิจัยทางออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอบทความวิจัยโดยใช้อินโฟกราฟิกบนโซเชียลมีเดียและเว็บไซต์ดังกล่าว ช่วยเพิ่มคะแนนหน่วยวัดคุณภาพงานวิจัยจากสื่อสังคมออนไลน์ (Altmetric) และอินโฟกราฟิกอาจมีบทบาทในการเพิ่มความตระหนักรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมทางการแพทย์

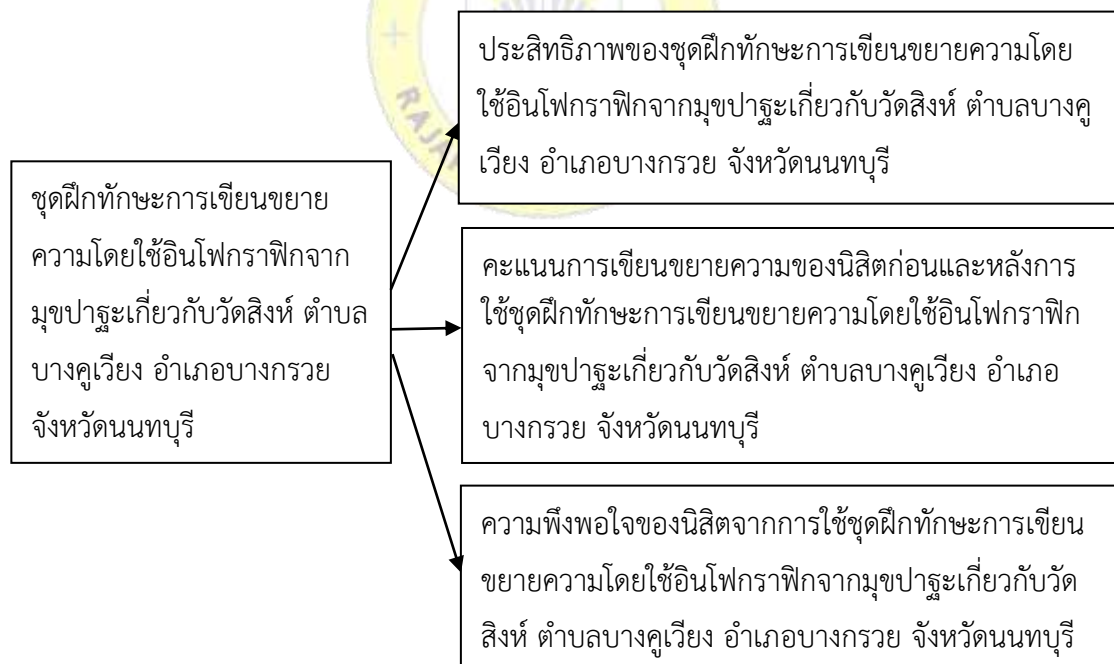
การศึกษาผลการใช้อินโฟกราฟิกกับการเรียนการสอน มีนักวิชาการที่ศึกษาไว้เช่น Alqudah, Bidin และ Hussin (2019) ศึกษาผลกระทบของอินโฟกราฟิกทางการศึกษาต่อปฏิสัมพันธ์และการรับรู้ของนักเรียนในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของจอร์แดน มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของ

การใช้อินโฟกราฟิกในการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนและการรับรู้ความหมายของข้อมูล ข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าอินโฟกราฟิกมีผลกระทบเชิงบวกต่อปฏิสัมพันธ์และการรับรู้ของนักเรียน

นอกจากนั้น ยังมีผู้ศึกษาการใช้อินโฟกราฟิกร่วมกับเทคโนโลยี AI เช่น Samra (2021) ศึกษาผลของการแนะนำรูปแบบอินโฟกราฟิกต่อการพัฒนาความเข้าใจทางปัญญาโดยใช้เทคโนโลยี AI สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาผลกระทบของเทมเพลตอินโฟกราฟิกที่รองรับ AI (แบบคงที่และแบบเคลื่อนไหว) ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิดด้วยภาพ และความเต็มใจที่จะเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า เทมเพลตอินโฟกราฟิกแบบคงที่และภาพเคลื่อนไหวที่ได้รับความช่วยเหลือจาก AI มีผลดีต่อการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งหมดที่ศึกษา ในทางกลับกัน อินโฟกราฟิกแบบเคลื่อนไหวที่ได้รับความช่วยเหลือจาก AI นั้นมีผลกระทบที่สำคัญมากกว่าอินโฟกราฟิกแบบคงที่ที่ได้รับความช่วยเหลือจาก AI

ผู้วิจัยจึงนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนิสิต โดยบูรณาการกับความรู้วรรณกรรมมุขปาฐะท้องถิ่น สร้างเป็นชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.16 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 3) ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยผู้วิจัยนำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาจากประชากรในงานวิจัย คือ นิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่เรียนวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มการลงทะเบียนของ ผู้วิจัย จำนวน 32 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ประเภท ดังนี้

3.2.1 ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 3 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้

สำหรับผู้สอน ภาพอินโฟกราฟิกที่สร้างจากข้อมูลขงปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ เพื่อใช้ในการฝึกเขียนขยายความ เอกสารความรู้ ใบกิจกรรม แบบทดสอบระหว่างเรียน และเกณฑ์การประเมินผล

3.2.2 แบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานที่ใช้วัดความสามารถในการเขียนขยายความ จำนวน 1 ข้อ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนโดยใช้แบบประเมินทักษะการเขียนขยายความที่ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics Scores

3.2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตจากการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นแบบสอบถามผ่านทาง Google Form แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 20 ข้อ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

3.3.1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

3.3.1.1 ค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนขยายความและอินโฟกราฟิก

3.3.1.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึก

3.3.1.3 สร้างชุดฝึกจำนวน 3 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนขยายความชุดที่ 2 ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ และชุดที่ 3 การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

3.3.1.4 ผู้วิจัยนำชุดฝึกที่สร้างขึ้นเสนอที่ปรึกษาวิจัยพิจารณา ปรับปรุงแก้ไข และเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของชุดฝึก ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล 1 คน ด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาและอินโฟกราฟิก 1 คน และด้านเนื้อหา 1 คน (ภาคผนวก ก) ผลการประเมินชุดฝึกโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 อยู่ในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก ข)

3.3.1.5 ปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.1.6 ทดลองใช้ชุดฝึกกับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึก โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดลองใช้ชุดฝึกกับนิสิตด้วยตนเอง ดังนี้

1) ทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1: 1) เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 002001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร กลุ่มที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 คน ประกอบด้วย นิสิตที่มีผลการเรียนระดับเก่ง 1 คน ระดับปานกลาง 1 คน และระดับอ่อน 1 คน ได้ค่าประสิทธิภาพ 67.78/70.00

2) ทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1: 10) เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร กลุ่มที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน ประกอบด้วย นิสิตที่มีผลการเรียนระดับเก่ง 3 คน ระดับปานกลาง 4 คน และระดับอ่อน 3 คน ได้ค่าประสิทธิภาพ 72.33/80.50

3) ทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม เป็นการทดสอบกับนิสิตทั้งชั้นเรียน โดยเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร กลุ่มที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน ประกอบด้วย ได้ค่าประสิทธิภาพ 80.55/81.83

3.3.1.7 ปรับปรุงแก้ไข จนได้ชุดฝึก 3 ชุด (ภาคผนวก จ-ฉ) ลักษณะของชุดฝึกแต่ละชุด ประกอบด้วยคู่มือการใช้งาน แผนการจัดการเรียนรู้ ภาพอินโฟกราฟิกที่สร้างจากข้อมูลชุมชนเกี่ยวกับวัดสิงห์ เพื่อใช้ในการฝึกเขียนขยายความ เอกสารความรู้ ใบกิจกรรม แบบทดสอบระหว่างเรียน และเกณฑ์การประเมินผล ซึ่งแต่ละแบบทดสอบมีคะแนนเต็มชุดละ 20 คะแนน ผู้ผ่านเกณฑ์คือได้คะแนนตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป ทั้งนี้นิสิตทุกคนต้องทำแบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล

3.3.1.8 นำชุดฝึกไปใช้สอนกับประชากรกลุ่มทดลอง คือ นิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่เรียนวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มการลงทะเบียนของผู้วิจัย จำนวน 32 คน

3.3.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะการเขียนขยายความ มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

3.3.2.1 ค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความ

3.3.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดทักษะการเขียนขยายความ

3.3.2.3 สร้างแบบวัดทักษะการเขียนขยายความ โดยมีลักษณะเป็นแบบวัดทักษะที่กำหนดให้นิสิตเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการเขียนขยายความที่มีความยาวไม่ต่ำกว่า 20 บรรทัด

3.3.2.4 ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดทักษะการเขียนขยายความ โดยเสนอให้ที่ปรึกษาวิจัยและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับที่พิจารณาคูณภาพชุดฝึก

3.3.2.5 แก้ไขตามคำแนะนำ จนได้แบบวัดทักษะการเขียนขยายความ เพื่อใช้วัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังเรียนคะแนนเต็มชุดละ 20 คะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนโดยใช้แบบประเมินทักษะการเขียนขยายความที่ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics Scores

3.3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตจากการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนขยายความและอินโฟกราฟิก เพื่อกำหนดประเด็นการตั้งคำถามในแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3.3.3.2 นำแนวคิดจากข้อมูลที่ได้มาสรุปเป็นข้อคำถามเป็นแบบสอบถามผ่านทาง Google Form แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด สอบถามระดับความพึงพอใจของนิสิต 4 ด้าน คือ 1) เนื้อหา 2) รูปแบบการนำเสนอ 3) ด้านการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ และ 4) การวัดและประเมินผลและตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

3.3.3.3 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประเมินค่าของลิเคิร์ต (Likert) สร้างเครื่องมือตามประเด็นการวิจัย ให้ครอบคลุมขอบเขตการวิจัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3.3.3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล 1 คน ด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาและอินโฟกราฟิก 1 คน และด้านเนื้อหา 1 คน โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 (ภาคผนวก ค)

3.3.3.5 ตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง แบ่งเป็น ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศและสาขาที่ศึกษา จำนวน 2 ข้อ ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้อินโฟกราฟิกในการเขียนขยายความ จำนวน จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด 1 ข้อถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ และนำไปใช้กับประชากร (ภาคผนวก ง)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัย มีดังนี้

3.4.1 ทดสอบก่อนเรียนกับนิสิตกลุ่มทดลองที่เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่เรียนวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มการลงทะเบียนของ ผู้วิจัย จำนวน 32 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนเรียน และบันทึกคะแนนไว้เพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียน

3.4.2 ดำเนินทดลองใช้ชุดฝึกกับนิสิตกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยบันทึกคะแนนจากแบบทดสอบ ระหว่างเรียนของนิสิตทุกคนในแต่ละชุด ระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 3.1 ระยะเวลาในการทดลองเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก จากमुखपाठकेเกี่ยวกับवृत्तसिंह तांबलबांगकुवेरिग अांभेबांगरवयि जंघवृत्तननभुरी

ครั้งที่	รายการดำเนินการทดลอง	เวลา	ชั่วโมง
1	ทดสอบก่อนเรียน	15.30-17.30 น.	2
2	ชุดที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนขยายความ	15.30-17.30 น.	2
3	ชุดที่ 2 ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ	15.30-17.30 น.	2
4	ชุดที่ 3 การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก	15.30-17.30 น.	2
5	ทดสอบหลังเรียน	15.30-17.30 น.	2

3.4.3 ทดสอบหลังเรียนกับนิสิตกลุ่มทดลอง โดยให้นิสิตทุกคนทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความหลังเรียน เมื่อเรียนโดยใช้ชุดฝึกครบทุกชุด บันทึกคะแนนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลผลการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความ

3.4.4 นิสิตกลุ่มทดลองทำแบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตจากการใช้ชุดฝึก เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึก

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์คุณภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก मुखपाठकेเกี่ยวกับवृत्तसिंह तांबलबांगकुवेरिग अांभेबांगरवयि जंघवृत्तननभुरी เป็นการวิเคราะห์คุณภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คนที่ประเมินคุณภาพในแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกำหนดค่าน้ำหนัก 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มาหา

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ของ ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2553: 75) และแปลค่าความหมายของคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50–5.00 หมายถึง	มีคุณภาพพระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50–4.49 หมายถึง	มีคุณภาพพระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50–3.49 หมายถึง	มีคุณภาพพระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50–2.49 หมายถึง	มีคุณภาพพระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.49 หมายถึง	มีคุณภาพพระดับน้อยที่สุด

3.5.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) โดยหาค่าร้อยละของคะแนนในการทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียน โดยเริ่มจากวิเคราะห์คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการตามเกณฑ์ E_1 (80 ตัวแรก) วิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านหลังเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ตามเกณฑ์ E_2 (80 ตัวหลัง) วิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความ เปรียบเทียบตามเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

3.5.3 วิเคราะห์ผลการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความ วิเคราะห์จากคะแนนของนิสิตจำนวน 32 คน ในการทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังเรียน ผู้ผ่านเกณฑ์การทดสอบต้องได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป โดยมีเกณฑ์ระดับคุณภาพที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ดังนี้

17-20	หมายถึง ดีมาก
13-16	หมายถึง ดี
9-12	หมายถึง ปานกลาง
5-8	หมายถึง พอใช้
1-4	หมายถึง ควรปรับปรุง

นิสิตที่ผ่านการทดสอบต้องได้คะแนนตั้งแต่ 13 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนและหาค่าร้อยละ นำเสนอตารางผลการวิเคราะห์ และพรรณนาวิเคราะห์ประกอบ

3.5.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิต โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบแบบสอบถาม คือ

พึงพอใจในระดับมากที่สุด	5	คะแนน
พึงพอใจในระดับมาก	4	คะแนน
พึงพอใจในระดับปานกลาง	3	คะแนน
พึงพอใจในระดับน้อย	2	คะแนน
พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด	1	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ของ ธานินทร์ ศิลป์ จารุ (2553: 75) โดยแปลค่าความหมายของคะแนนเฉลี่ยดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้อินโฟกราฟิกในการเขียน ขยายความ มีการแปลค่าความหมายของคะแนนเฉลี่ย คือ

คะแนนเฉลี่ย 4.50–5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50–4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50–3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50–2.49 หมายถึง มีปัญหาระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.49 หมายถึง มีปัญหาระดับน้อยที่สุด

วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 โดยนำเสนอตารางผลการวิเคราะห์ และพรรณนาวิเคราะห์ ประกอบ

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการสอนอ่านสะกดคำภาษาไทย จาก แบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทคำถามปลายเปิด ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัด ประเด็นผลการวิเคราะห์ และพรรณนาวิเคราะห์ประกอบ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งได้เป็น

3.6.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟ กราฟิกจากमुखपाठकेเกี่ยวกับวัดในตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยผู้เชี่ยวชาญ ใช้การคำนวณหาค่าเฉลี่ย

3.6.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठकेเกี่ยวกับวัดในตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ใช้การหา ค่าคะแนน E_1/ E_2 ใช้สถิติการหาประสิทธิภาพของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556: 7-19)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดจากคะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของนิสิต เมื่อศึกษาโดยใช้ชุดฝึกแต่ละชุด ต้องมีค่าคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

$\sum x$ = คะแนนรวมของนิสิตจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

A = คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

N = จำนวนนิสิตที่เป็นกลุ่มทดลองการใช้ชุดฝึก

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดจากคะแนนเฉลี่ยร้อยละของนิสิตที่ได้จากการทำแบบวัดทักษะการเขียนขยายความหลังเรียน เมื่อศึกษาโดยใช้ชุดฝึกครบทุกชุด ต้องมีค่าคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

$\sum F$ = คะแนนรวมของนิสิตจากการทำแบบวัดทักษะการเขียนขยายความหลังเรียน

B = คะแนนเต็มของแบบวัดทักษะการเขียนขยายความหลังเรียน

N = จำนวนนิสิตที่เป็นกลุ่มทดลองการใช้ชุดฝึก

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความก้าวหน้าของนิสิตก่อนและหลังใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดในตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี คือ ความถี่และร้อยละ

3.6.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตหลังใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดในตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรในการศึกษาคั้งนี้คือ นิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่เรียนวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มการลงทะเบียนของผู้วิจัย จำนวน 32 คน เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึก 2) เปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่ใช้ชุดฝึก

ผลการวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและการประเมินตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 3 คะแนนทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของนิสิตที่ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีดังนี้

1. ผลการสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อสังเกตจากการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะ คำแนะนำจากการผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษามาสร้างและพัฒนาชุดฝึก ปรับแก้ไขจนได้ชุดฝึกทั้งหมด 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 หลักการเขียนขยายความ

ชุดที่ 2 ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ

ชุดที่ 3 การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

ลักษณะของชุดฝึกแต่ละชุด ประกอบด้วย

1) คู่มือการใช้งานเพื่อชี้แจงส่วนประกอบในชุดฝึก และคำแนะนำการใช้งานสำหรับผู้สอน ซึ่งเป็นคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับผู้สอนในการนำชุดฝึกนี้ไปใช้สอนจริง

2) แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย หัวข้อเนื้อหา ผลลัพธ์การเรียนรู้ วิธีสอนและ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

3) ภาพอินโฟกราฟิกที่สร้างจากข้อมูลมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ เพื่อใช้ในการฝึกเขียน ขยายความ

4) เอกสารความรู้หลักการเขียนขยายความ ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียน ขยายความ และการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

5) ใบกิจกรรม ชุดที่ 1 ตอบคำถามเรื่องหลักการเขียนขยายความ ชุดที่ 2 แก๊ไขประโยค ให้เป็นภาษาทางการที่ถูกต้องเหมาะสม และชุดที่ 3 วางแผนการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก โดยเลือกอินโฟกราฟิกที่สนใจ แล้วนำมาตั้งชื่อเรื่อง จัดประเด็นหัวข้อเนื้อหา อธิบายวิธีการเขียนขยาย ความในแต่ละประเด็น

6) แบบทดสอบระหว่างเรียน ซึ่งอยู่ท้ายชุดฝึกแต่ละชุด ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนน ชุด ที่ 1 กำหนดชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง และโครงเรื่อง ชุดที่ 2 เขียนขยายความจากหัวข้อเรื่องและโครงเรื่อง ที่กำหนดไว้ในชุดที่ 1 ชุดที่ 3 เขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกที่กำหนดให้ การทดสอบในแต่ละชุด จะประเมินผลตามแบบประเมินที่ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics Scores ผู้ผ่านเกณฑ์การ ประเมินในแบบทดสอบระหว่างเรียนทุกชุดคือ ผู้ที่ได้คะแนนรวมตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป จากคะแนน เต็ม 20 คะแนนในแต่ละชุด

7) แบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนเรียนและหลังเรียน มีลักษณะคือ

(1) แบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนเรียน ให้นิสิตเขียนขยายความเกี่ยวกับ โบราณสถานที่สำคัญและน่าสนใจ โดยกำหนดชื่อเรื่องเอง มีการเขียนส่วนนำ เนื้อเรื่อง และส่วนสรุป ความยาวไม่ต่ำกว่า 20 บรรทัด คะแนนเต็ม 20 คะแนน

(2) แบบวัดทักษะการเขียนขยายความหลังเรียน ให้นิสิตเขียนขยายความจากอินโฟ กราฟิกเกี่ยวกับวัดสิงห์ โดยกำหนดชื่อเรื่องเอง มีการเขียนส่วนนำ เนื้อเรื่อง และส่วนสรุป ความยาว ไม่ต่ำกว่า 20 บรรทัด (20 คะแนน)

ผู้วิจัยประเมินผลแบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิต โดยใช้แบบประเมินการเขียนขยายความ ที่กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics Scores ผู้ผ่าน

เกณฑ์การประเมินในแบบทดสอบระหว่างเรียนทุกชุดคือ ผู้ที่ได้คะแนนรวมตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 20 คะแนนในแต่ละชุด

ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้ชุดฝึกที่มีส่วนประกอบข้างต้นกับกลุ่มทดลอง ดังที่จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต่อไป

2. ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการวัดและการประเมินผล 1 คน ด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา และอินโฟกราฟิก 1 คน และด้านเนื้อหา 1 คน พบว่ามีค่าเฉลี่ย ดังตาราง

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. คำชี้แจงในการใช้งาน			
1.1 คำชี้แจงในคู่มือการใช้ชุดฝึกชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 คำชี้แจงในการทำแบบประเมินความพึงพอใจชัดเจน	4.33	0.58	มาก
1.3 คำแนะนำสำหรับผู้สอนชัดเจน	4.33	0.58	มาก
1.4 คำสั่งในแบบทดสอบระหว่างเรียนชัดเจน	4.67	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านคำชี้แจงในการใช้งาน	4.58	0.29	มากที่สุด
2. แผนการจัดการเรียนรู้			
2.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความ	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับการฝึกทักษะการเขียนขยายความ	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 กิจกรรมมีขั้นตอนที่เหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
2.4 เอกสารความรู้ชัดเจน เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 สื่อการเรียนรู้ชัดเจน เหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านแผนการจัดการเรียนรู้	4.87	0.23	มากที่สุด

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุม
 ปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
3. รูปแบบการนำเสนออินโฟกราฟิก			
3.1 รูปแบบเหมาะสม สวยงาม น่าสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 รูปภาพสอดคล้องกับเนื้อหา สื่อความหมายชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 การใช้โทนสีสวยงาม เหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
3.4 การใช้ตัวอักษรมีขนาดเหมาะสม อ่านง่าย ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.5 QR Code ใช้งานง่าย สะดวก	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านรูปแบบการนำเสนออินโฟกราฟิก	4.87	0.23	มากที่สุด
4. เนื้อหา			
4.1 เนื้อหาสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 เนื้อหาเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 เรียงลำดับเนื้อหาการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เนื้อหาสมบูรณ์ ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.5 เนื้อหากระชับ	5.00	0.00	มากที่สุด
4.6 เนื้อหาให้ความรู้ที่น่าเชื่อถือ	5.00	0.00	มากที่สุด
4.7 เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่สอน	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล			
5.1 การประเมินผลสอดคล้องครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 แบบทดสอบระหว่างเรียนมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับการศึกษา	4.67	0.58	มากที่สุด
5.3 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
5.4 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก ก่อนและ หลังเรียนสอดคล้องครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5.5 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก ก่อนและ หลังเรียนมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับการศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด
5.6 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟ กราฟิก ก่อนและหลังเรียนชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านการวัดและประเมินผล	4.94	0.10	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.85	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.1 ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จากผู้เชี่ยวชาญทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมเท่ากับ 4.85 อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าชุดฝึกนี้มีความเหมาะสม สามารถนำชุดฝึกทักษะนี้ไปใช้สอนกับประชากรกลุ่มทดลองได้ แต่ทั้งนี้ มีประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1) ปรับแก้ไขคำแนะนำสำหรับผู้สอนและคำชี้แจงในการทำแบบประเมินความพึงพอใจให้ชัดเจน

2) ปรับแบบทดสอบบางข้อให้เหมาะสมกับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา

ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกตามข้อเสนอแนะดังกล่าว ก่อนนำไปใช้ทดลองกับนิสิตกลุ่มทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 4.2 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

(N=32)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (E ₁)				คะแนนทดสอบหลังเรียน (E ₂)
	ชุดที่ 1 (20)	ชุดที่ 2 (20)	ชุดที่ 3 (20)	คะแนนรวม (60)	
1	15	16	17	48	14
2	16	17	17	50	13
3	15	16	15	46	14
4	17	16	17	50	14
5	18	17	18	53	18
6	17	18	17	52	14
7	18	17	18	53	18
8	18	16	18	52	16
9	18	17	18	53	18
10	17	15	17	49	18

ตารางที่ 4.2 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (ต่อ)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (E ₁)				คะแนนทดสอบหลังเรียน (E ₂) (20)
	ชุดที่ 1 (20)	ชุดที่ 2 (20)	ชุดที่ 3 (20)	คะแนนรวม (60)	
11	18	16	18	52	18
12	17	17	18	52	14
13	16	17	16	49	14
14	17	18	17	52	16
15	17	18	18	53	16
16	18	17	18	53	14
17	17	18	17	52	18
18	17	18	18	53	18
19	16	17	17	50	14
20	17	18	17	52	16
21	16	17	17	50	16
22	17	18	18	53	16
23	16	16	17	49	14
24	15	16	15	46	12
25	14	15	16	45	12
26	14	14	15	43	14
27	13	14	16	43	12
28	13	15	16	44	14
29	14	15	16	45	14
30	15	14	15	44	16
31	14	15	16	45	12
32	13	14	15	42	13
รวม	513	522	538	1,573	480
ร้อยละ	80.15	81.56	84.06	81.92	85.36
E₁/E₂ ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80					E₁/E₂=81.92/85.36

จากตารางที่ 4.2 ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนที่อยู่ท้ายชุดฝึกแต่ละชุดพบว่า มีค่าประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละ 80.15-84.06 และมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการโดยภาพรวม คือ ร้อยละ 81.92 แสดงว่าชุดฝึกทั้ง 3 ชุด ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E_1=80$) เนื่องจากมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของนิสิตสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 80 โดยมีค่าประสิทธิภาพเรียงตามลำดับดังนี้

ชุดที่ 3 การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก มีประสิทธิภาพร้อยละ 84.06

ชุดที่ 2 ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ มีประสิทธิภาพร้อยละ 81.56

ชุดที่ 1 หลักการเขียนขยายความ มีประสิทธิภาพร้อยละ 80.15

ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งพิจารณาได้จากคะแนนของนิสิตในการทำแบบวัดทักษะการเขียนขยายความหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มี คิดเป็นร้อยละร้อยละ 85.36 แสดงว่าชุดฝึกดังกล่าวผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลัง ($E_2=80$) เนื่องจากมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าร้อยละ 80

ดังนั้น ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 3 ชุด มีประสิทธิภาพของกระบวนการ คือ $E_1=81.92$ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ $E_2=85.36$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ $E_1/E_2=80/80$ สามารถนำไปใช้ในการฝึกทักษะการเขียนขยายความของนิสิตได้

ตอนที่ 3 คะแนนทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิเคราะห์คะแนนของนิสิตจากการแบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก มีดังนี้

1. การเปรียบเทียบคะแนนของนิสิตจากแบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก

เมื่อพิจารณาคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกของนิสิตทั้ง 32 คน ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 4.3 คะแนนของนิสิตก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
(N=32)

คนที่	คะแนนก่อนการใช้ชุดฝึก (20)	คะแนนหลังการใช้ชุดฝึก (20)	คะแนนผลต่าง
1	12	14	2
2	8	13	5
3	10	14	4
4	12	14	2
5	14	18	4
6	12	14	6
7	16	18	2
8	14	16	2
9	16	18	2
10	14	18	4
11	16	18	2
12	12	14	2
13	12	14	2
14	12	16	4
15	12	16	4
16	8	14	6
17	12	18	6
18	14	18	4
19	10	14	4
20	12	16	4
21	12	16	4
22	14	16	2
23	12	14	2
24	10	12	2
25	10	12	2
26	10	14	4
27	10	12	2

ตารางที่ 4.3 คะแนนของนิสิตก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก จากमुखपाठकेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนการใช้ชุดฝึก (20)	คะแนนหลังการใช้ชุดฝึก (20)	คะแนนผลต่าง
28	12	14	2
29	10	14	4
30	12	16	4
31	10	12	2
32	8	13	5
ค่าเฉลี่ย	11.81	15.00	3.31

จากตารางที่ 4.3 นิสิตมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 11.81 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 15.00 แสดงว่าการเรียนโดยใช้ชุดฝึกนี้ทำให้นิสิตมีคะแนนการเขียนขยายความดีขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์คะแนนในการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนิสิตตามเกณฑ์ระดับคุณภาพที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ มีดังนี้

การวิเคราะห์คะแนนในการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนิสิตที่ได้รับการฝึกด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठकेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พิจารณาโดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกตามเกณฑ์ระดับคุณภาพที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ

17-20	หมายถึง ดีมาก
13-16	หมายถึง ดี
9-12	หมายถึง ปานกลาง
5-8	หมายถึง พอใช้
1-4	หมายถึง ควรปรับปรุง

ผู้ที่ผ่านเกณฑ์คือ นิสิตที่ได้คะแนนตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป ดังตารางที่ 4.4-4.6

ตารางที่ 4.4 คะแนนการเขียนขยายความก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ

(N=32)

คนที่	คะแนนก่อนการทดลองด้วยชุดฝึก (20)	ระดับคุณภาพ	การผ่านเกณฑ์
1	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
2	8	พอใช้	ไม่ผ่าน
3	10	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
4	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
5	14	ดี	ผ่าน
6	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
7	16	ดี	ผ่าน
8	14	ดี	ผ่าน
9	16	ดี	ผ่าน
10	14	ดี	ผ่าน
11	16	ดี	ผ่าน
12	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
13	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
14	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
15	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
16	8	พอใช้	ไม่ผ่าน
17	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
18	14	ดี	ผ่าน
19	10	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
20	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
21	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
22	14	ดี	ผ่าน
23	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
24	10	ปานกลาง	ไม่ผ่าน

ตารางที่ 4.4 คะแนนการเขียนขยายความก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ (ต่อ)

(N=32)

คนที่	คะแนนก่อนการทดลองด้วยชุดฝึก (20)	ระดับคุณภาพ	การผ่านเกณฑ์
25	10	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
26	10	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
27	10	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
28	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
29	10	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
30	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
31	10	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
32	8	พอใช้	ไม่ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	11.81	ปานกลาง	ไม่ผ่าน

จากตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยคะแนนโดยรวมของนิสิตก่อนการใช้ชุดฝึกเท่ากับ 11.81 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาคะแนนรายบุคคลพบว่า นิสิตผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน (ร้อยละ 25.00) และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 24 คน (ร้อยละ 75.00) โดยมีระดับคะแนนปานกลาง จำนวน 21 คน (ร้อยละ 65.62) รองลงมาคือ ระดับดี 8 คน (ร้อยละ 25.00) และระดับพอใช้ 3 คน (ร้อยละ 9.38)

ตารางที่ 4.5 คะแนนการเขียนขยายความหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ

(N=32)

คนที่	คะแนนหลังการทดลองด้วยชุดฝึก (20)	ระดับคุณภาพ	การผ่านเกณฑ์
1	14	ดี	ผ่าน
2	13	ดี	ผ่าน
3	14	ดี	ผ่าน
4	14	ดี	ผ่าน
5	18	ดีมาก	ผ่าน

ตารางที่ 4.5 คะแนนการเขียนขยายความหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ (ต่อ)

คนที่	คะแนนหลังการทดลองด้วยชุดฝึก (20)	ระดับคุณภาพ	การผ่านเกณฑ์
6	14	ดี	ผ่าน
7	18	ดีมาก	ผ่าน
8	16	ดี	ผ่าน
9	18	ดีมาก	ผ่าน
10	18	ดีมาก	ผ่าน
11	18	ดีมาก	ผ่าน
12	14	ดี	ผ่าน
13	14	ดี	ผ่าน
14	16	ดี	ผ่าน
15	16	ดี	ผ่าน
16	14	ดี	ผ่าน
17	18	ดีมาก	ผ่าน
18	18	ดีมาก	ผ่าน
19	14	ดี	ผ่าน
20	16	ดี	ผ่าน
21	16	ดี	ผ่าน
22	16	ดี	ผ่าน
23	14	ดี	ผ่าน
24	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
25	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
26	14	ดี	ผ่าน
27	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
28	14	ดี	ผ่าน
29	14	ดี	ผ่าน

ตารางที่ 4.5 คะแนนการเขียนขยายความหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ (ต่อ)

คนที่	คะแนนหลังการทดลองด้วยชุดฝึก (20)	ระดับคุณภาพ	การผ่านเกณฑ์
30	16	ดี	ผ่าน
31	12	ปานกลาง	ไม่ผ่าน
32	13	ดี	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	15.00	ดี	ผ่าน

จากตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยคะแนนโดยรวมของนิสิตหลังการใช้ชุดฝึกเท่ากับ 15.00 อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาคะแนนรายบุคคลพบว่า มีนิสิตผ่านเกณฑ์จำนวน 28 คน (ร้อยละ 87.50) และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 4 คน (ร้อยละ 12.50) โดยมีระดับคะแนนดี จำนวน 21 คน (ร้อยละ 65.62) รองลงมาคือ ระดับดีมาก 7 คน (ร้อยละ 21.88) และระดับปานกลาง 4 คน (ร้อยละ 12.50)

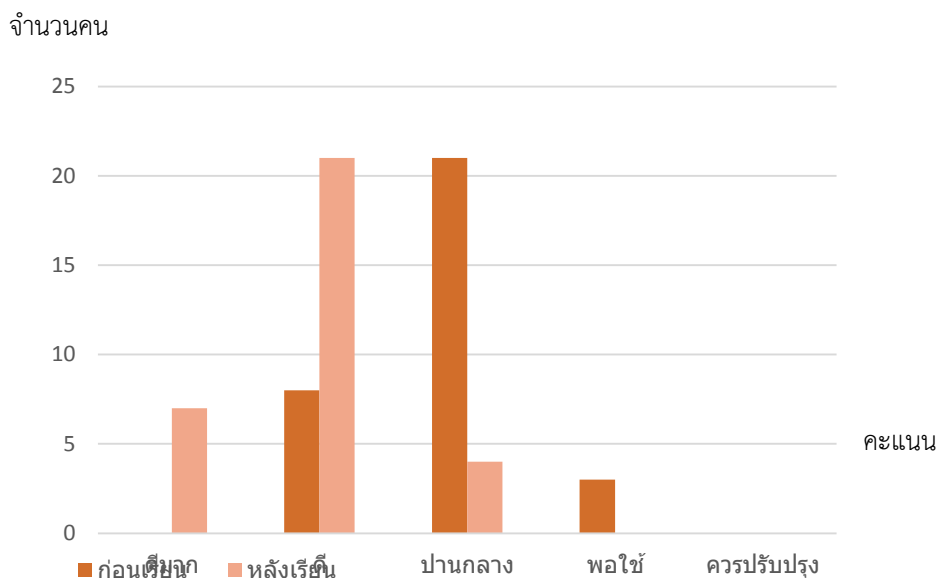
ดังนั้น สามารถสรุปภาพรวมการเปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกได้ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ภาพรวมคะแนนการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

(N=32)

ระดับคะแนน	คะแนนก่อนการใช้ชุดฝึก		คะแนนหลังการใช้ชุดฝึก	
	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
ดีมาก	0	.00	7	21.88
ดี	8	25.00	21	65.62
ปานกลาง	21	65.62	4	12.50
พอใช้	3	9.38	0	.00
ควรปรับปรุง	0	.00	0	.00

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปเป็นแผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนการเขียนขยายความของนิสิตก่อนและหลังเรียนใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ได้ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 ภาพรวมคะแนนก่อนและหลังเรียนของนิสิต

จากตารางและแผนภูมิข้างต้น นิสิตมีคะแนนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน โดยมีผู้ผ่านเกณฑ์เพิ่มขึ้นจากเดิมที่ก่อนเรียนผ่านเกณฑ์ 8 คน เพิ่มขึ้นเป็น 28 คน เมื่อพิจารณาคะแนนตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ พบว่าหลังใช้ชุดฝึกไม่พบผู้ที่มีคะแนนระดับพอใช้ หลังใช้ชุดฝึกมีคะแนนระดับปานกลางลดลงคือ จากก่อนเรียนมีคะแนนระดับปานกลาง 21 คน ลดลงเป็น 4 คน มีคะแนนระดับดีมากเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน 8 คน เพิ่มขึ้นเป็น 21 คน และมีคะแนนระดับดีมากเพิ่มขึ้นเป็น 7 คน

ดังนั้น สรุปได้ว่าการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีช่วยให้นิสิตพัฒนาทักษะการเขียนขยายความได้ดีขึ้น

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตที่ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

จากการสอบถามประชากรที่เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่เรียนวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มการลงทะเบียนของผู้วิจัย จำนวน 32 คน เกี่ยวกับความพึงพอใจของที่ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ปรากฏผลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ Google Form จำนวน 32 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของเพศผู้ตอบแบบสอบถาม

(N=28)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	5	17.86
หญิง	23	82.10
รวม	28	100.00

จากตารางที่ 4.7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนิสิตหญิงถึงร้อยละ 82.14 และนิสิตชายร้อยละ 17.86

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของสาขาวิชาที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

(N=28)

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การจัดการ	1	3.60
สาธารณสุขศาสตร์	25	89.20
คอนเทนต์การโฆษณาและประชาสัมพันธ์	1	3.60
เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อธุรกิจ	1	3.60
รวม	28	100.00

จากตารางที่ 4.8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนิสิตสาขาสาธารณสุขศาสตร์ ร้อยละ 89.20 และเป็นนิสิตสาขาการจัดการ คอนเทนต์การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อธุรกิจ เท่ากันคือ ร้อยละ 3.60

2. ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

จากการสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ใน

ด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ การนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ และด้านการวัดและประเมินผล มีดังนี้

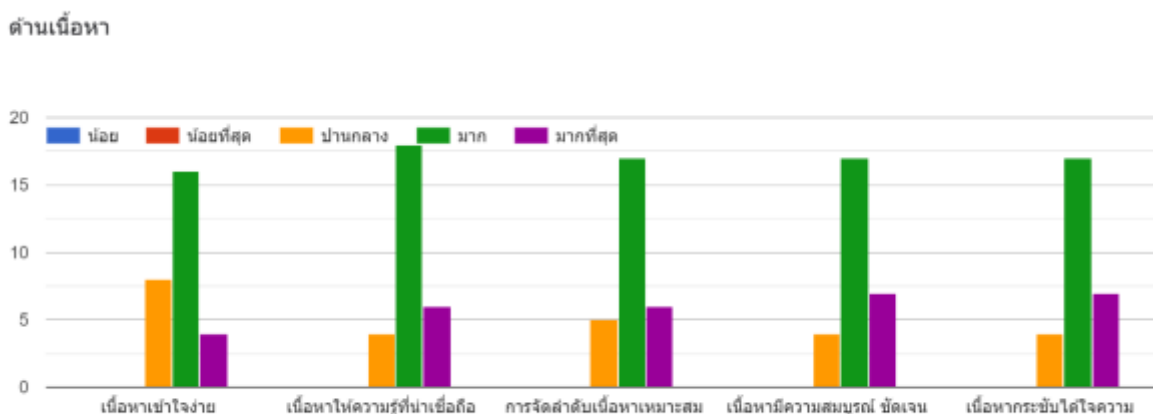
2.1 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านเนื้อหา ผลการสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อเนื้อหาในชุดฝึก ปรากฏผลดังตารางต่อไป

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านเนื้อหา

(N=28)

ข้อที่	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับ
1	เนื้อหาเข้าใจง่าย	3.86	.65	มาก
2	เนื้อหาให้ความรู้ที่น่าเชื่อถือ	4.07	.60	มาก
3	การจัดลำดับเนื้อหาเหมาะสม	4.04	.64	มาก
4	เนื้อหามีความสมบูรณ์ ชัดเจน	4.11	.63	มาก
5	เนื้อหากระชับได้ใจความ	4.11	.63	มาก
ภาพรวม		4.04	.63	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า โดยภาพรวมนิสิตมีความพึงพอใจด้านเนื้อหาในระดับมาก ($\mu = 4.04$) แต่เมื่อพิจารณารายประเด็นแล้ว ประเด็นที่นิสิตพึงพอใจเป็นอันดับแรกคือ เนื้อหามีความสมบูรณ์ ชัดเจน และเนื้อหากระชับได้ใจความ ($\mu = 4.11$) รองลงมาคือ เนื้อหาให้ความรู้ที่น่าเชื่อถือ ($\mu = 4.07$) และการจัดลำดับเนื้อหาเหมาะสม ($\mu = 4.04$) โดยนิสิตมีความพึงพอใจด้านเนื้อหาในทุกประเด็นการประเมินอยู่ในระดับมาก และจากตารางข้างต้น นำเสนอเป็นแผนภูมิที่ได้จาก Google Form ตามภาพด้านล่าง

ภาพที่ 4.2 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก मुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านเนื้อหา

2.2 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก मुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านรูปแบบการนำเสนอ

ผลการสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีรูปแบบการนำเสนอชุดฝึก มีดังนี้

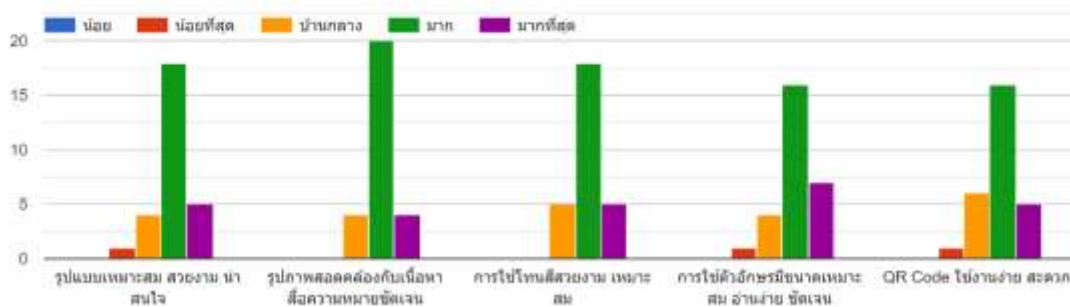
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก मुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านรูปแบบการนำเสนอ

(N=28)

ข้อที่	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับ
1	รูปแบบเหมาะสม สวยงาม น่าสนใจ	3.93	.81	มาก
2	รูปภาพสอดคล้องกับเนื้อหา สื่อความหมายชัดเจน	4.00	.54	มาก
3	การใช้โทนสีสวยงาม เหมาะสม	4.00	.61	มาก
4	การใช้ตัวอักษรมีขนาดเหมาะสม อ่านง่ายชัดเจน	4.00	.86	มาก
5	QR Code ใช้งานง่าย สะดวก	3.86	.85	มาก
ภาพรวม		3.96	.73	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า โดยภาพรวม นิสิตมีความพึงพอใจด้านรูปแบบการนำเสนออยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.96$) แต่เมื่อพิจารณารายประเด็นแล้ว ประเด็นที่นิสิตพึงพอใจเป็นอันดับแรกคือ รูปภาพสอดคล้องกับเนื้อหา สื่อความหมายชัดเจน การใช้โทนสีสวยงาม เหมาะสม และการใช้ตัวอักษรมีขนาดเหมาะสม อ่านง่าย ชัดเจน ($\mu = 4.00$) รองลงมาคือ รูปแบบเหมาะสม สวยงาม น่าสนใจ ($\mu = 3.93$) และ QR Code ใช้งานง่าย สะดวก ($\mu = 3.86$) โดยนิสิตมีความพึงพอใจด้านรูปแบบการนำเสนอในทุกประเด็นการประเมินอยู่ในระดับมาก และจากตารางข้างต้น นำเสนอเป็นแผนภูมิที่ได้จาก Google Form ตามภาพด้านล่าง

ด้านรูปแบบการนำเสนอ

ภาพที่ 4.3 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก मुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านรูปแบบการนำเสนอ

2.3 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก मुखपाठ्ठेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ

ผลการสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ

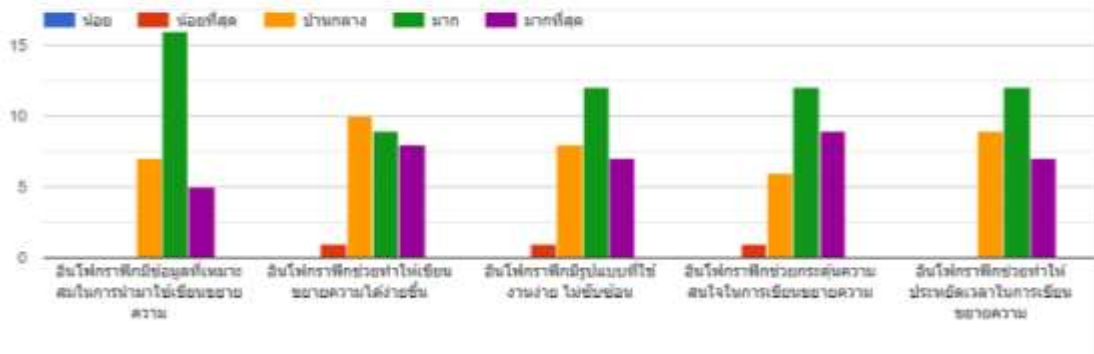
(N=28)

ข้อที่	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับ
1	อินโฟกราฟิกมีข้อมูลที่เหมาะสมในการนำมาใช้เขียนขยายความ	3.93	.66	มาก
2	อินโฟกราฟิกช่วยให้เขียนขยายความได้ง่ายขึ้น	3.82	.98	มาก
3	อินโฟกราฟิกมีรูปแบบที่ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน	3.86	.93	มาก
4	อินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นความสนใจในการเขียนขยายความ	4.00	.94	มาก
5	อินโฟกราฟิกช่วยทำให้ประหยัดเวลาในการเขียนขยายความ	3.93	.77	มาก
ภาพรวม		3.91	.86	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า โดยภาพรวม นิสิตมีความพึงพอใจด้านการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.91$) แต่เมื่อพิจารณารายประเด็นแล้ว ประเด็นที่นิสิตพึงพอใจเป็นอันดับแรกคือ อินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นความสนใจในการเขียนขยายความ ($\mu = 4.00$) รองลงมาคือ อินโฟกราฟิกมีข้อมูลที่เหมาะสมในการนำมาใช้เขียนขยายความ และอินโฟกราฟิกช่วยให้ประหยัดเวลาในการเขียนขยายความ ($\mu = 3.93$) และ อินโฟกราฟิกมีรูปแบบที่ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน ($\mu = 3.86$) โดยนิสิตมีความพึงพอใจด้านการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความในทุกประเด็นการประเมินอยู่ในระดับมาก และจากตารางข้างต้น นำเสนอเป็นแผนภูมิที่ได้จาก Google Form ตามภาพด้านล่าง

ด้านการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ

ภาพที่ 4.4 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก मुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ

2.4 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก मुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการวัดและประเมินผล

ผลการสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการวัดและประเมินผล ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก मुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านการวัดและประเมินผล

(N=28)

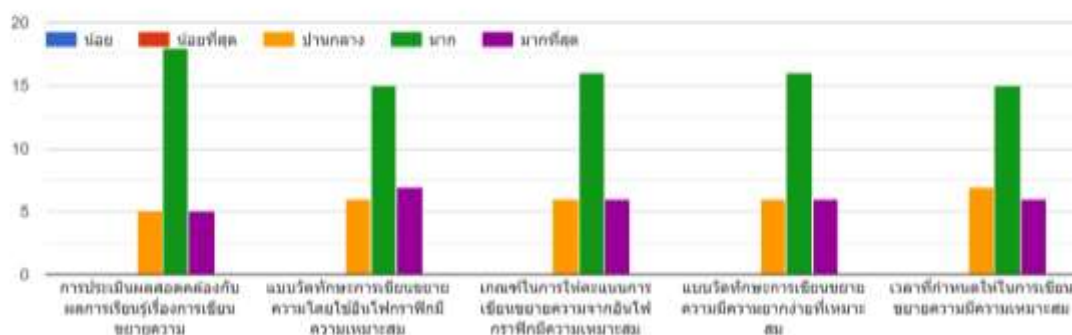
ข้อที่	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับ
1	การประเมินผลสอดคล้องกับผลการเรียนรู้เรื่อง การเขียนขยายความ	4.00	.61	มาก
2	แบบวัดทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกมีความเหมาะสม	4.04	.69	มาก
3	เกณฑ์ในการให้คะแนนการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกมีความเหมาะสม	4.00	.67	มาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับ
4	แบบวัดทักษะการเขียนขยายความมีความยากง่ายที่เหมาะสม	4.00	.67	มาก
5	เวลาที่กำหนดให้ในการเขียนขยายความมีความเหมาะสม	3.96	.69	มาก
ภาพรวม		4.00	.67	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า โดยภาพรวม นิสิตมีความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) แต่เมื่อพิจารณารายประเด็นแล้ว ประเด็นที่นิสิตพึงพอใจเป็นอันดับแรกคือ แบบวัดทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกมีความเหมาะสม ($\mu = 4.04$) รองลงมาคือ การประเมินผลสอดคล้องครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้ เกณฑ์ในการให้คะแนนการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกมีความเหมาะสม และแบบวัดทักษะการเขียนขยายความมีความยากง่ายที่เหมาะสม ($\mu = 4.00$) และเวลาที่กำหนดให้ในการเขียนขยายความมีความเหมาะสม ($\mu = 3.96$) โดยนิสิตมีความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลในทุกประเด็นการประเมินอยู่ในระดับมาก และจากตารางข้างต้น นำเสนอเป็นแผนภูมิที่ได้จาก Google Form ตามภาพด้านล่าง

ด้านการวัดและประเมินผล

ภาพที่ 4.5 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในด้านการวัดและประเมินผล

เมื่อพิจารณาภาพรวมความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความ โดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมดังตาราง

ตารางที่ 4.13 ภาพรวมค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

(N=28)

ด้านที่	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับ
1	เนื้อหา	4.04	.63	มาก
2	รูปแบบการนำเสนอ	3.96	.73	มาก
3	การนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ	3.91	.86	มาก
4	การวัดและประเมินผล	4.00	.67	มาก
ภาพรวม		3.98	.72	มาก

จากตารางที่ 4.13 โดยภาพรวมนิสิตมีความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.98$) และมีค่าเฉลี่ยภาพรวมความพึงพอใจของแต่ละด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ดังนั้น ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ทั้ง 3 ชุดนี้ สามารถทำให้นิสิตมีทักษะการเขียนขยายความได้ดีขึ้น ดังที่ได้เปรียบเทียบผลคะแนนจากการวัดทักษะก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึก มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด และนิสิตมีความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีในระดับมากสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

รายงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 2) เปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่เรียนวิชา 013001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มการลงทะเบียนของผู้วิจัย จำนวน 32 คน

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และนำไปใช้สอนกับนิสิตกลุ่มทดลอง โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 5 ครั้ง 10 ชั่วโมง แบ่งเป็น 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

5.1.1 ผลการสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ได้ชุดฝึกทั้งหมด 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนขยายความชุดที่ 2 ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ และชุดที่ 3 การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก โดยมีขั้นตอนการสร้างตั้งแต่ค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนขยายความและอินโฟกราฟิก ประเมินตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกทักษะโดยผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มทดลองจำนวน 3 ครั้ง จากนั้น นำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปใช้สอนกับประชากรกลุ่มทดลอง

ลักษณะของชุดฝึกทักษะแต่ละชุด ประกอบด้วยคู่มือการใช้งาน แผนการจัดการเรียนรู้ ภาพอินโฟกราฟิกที่สร้างจากข้อมูลमुखपाठเกี่ยวกับวัดสิงห์ เพื่อใช้ในการฝึกเขียนขยายความ เอกสารความรู้ ใบกิจกรรม แบบทดสอบระหว่างเรียน และเกณฑ์การประเมินผล ซึ่งแต่ละแบบทดสอบมี

คะแนนเต็มชุดละ 20 คะแนน ผู้ผ่านเกณฑ์คือ ได้คะแนนตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป ทั้งนี้ นิสิตทุกคนต้องทำแบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ผ่านเกณฑ์การทดสอบต้องได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपात्रเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีมีค่าประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ชุดฝึกทักษะทั้ง 3 ชุดที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพคือ 81.92/85.36 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ $E_1 / E_2 = 80/80$ โดยมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการคือ $E_1 = 81.92$ ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของนิสิต และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ $E_2 = 85.36$ คิดจากคะแนนเฉลี่ยร้อยละของนิสิตที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ

5.1.3 คะแนนทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपात्रเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี นิสิตมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 11.81 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 15.00 และเมื่อพิจารณาคะแนนการทดสอบหลังเรียนมาแปลผลตามเกณฑ์ระดับคุณภาพที่กำหนดไว้ พบว่า นิสิตผ่านเกณฑ์จำนวน 28 คน (ร้อยละ 87.50) และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 4 คน (ร้อยละ 12.50) โดยมีระดับคะแนนดี จำนวน 21 คน (ร้อยละ 65.62) รองลงมาคือ ระดับดีมาก 7 คน (ร้อยละ 21.88) และระดับปานกลาง 4 คน (ร้อยละ 12.50) แสดงว่าชุดฝึกทักษะนี้สามารถฝึกการเขียนขยายความให้นิสิตให้มีคะแนนสูงขึ้นได้

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपात्रเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี สรุปได้ว่า โดยภาพรวมนิสิตมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपात्रเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีหรืออยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.98$) และด้านที่นิสิตมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือ เนื้อหา ($\mu = 4.04$) รองลงมาคือ การวัดและประเมินผล ($\mu = 4.00$) รูปแบบการนำเสนอ ($\mu = 3.96$) และการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ ($\mu = 3.91$)

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.2.1 ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์คุณภาพที่กำหนด

ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีประสิทธิภาพสอดคล้องตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ $E_1/E_2=80/80$ โดยมีค่าประสิทธิภาพ 81.92/85.36 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับผลการวิจัยของพนมวรรณ ผลสาลี (2561) วรรณภรณ์ พระเมเด ไพศาล วรคำ และอาทิตย์ อัจฉาญ (2562) และอัญชริกา จันจุฬา สกล สมจิตต์ และสุภาพร จันทศิริ (2563) ทั้งนี้เป็นเพราะปัจจัยดังต่อไปนี้

1) การสร้างชุดฝึกทักษะอย่างมีขั้นตอนเป็นระบบ ผ่านการทดลองตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการทดลองใช้กับนิสิต ตามแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537, 2556) ชุดฝึกทักษะนี้ประกอบด้วยคู่มือการใช้งาน แผนการจัดการเรียนรู้ ภาพอินโฟกราฟิกที่สร้างจากข้อมูลมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ เพื่อใช้ในการฝึกเขียนขยายความ เอกสารความรู้ ใบกิจกรรม แบบทดสอบระหว่างเรียน และเกณฑ์การประเมินผล จึงมีทั้งส่วนที่เป็นเนื้อหา ภาพอินโฟกราฟิก กิจกรรม และการประเมินผล สอดคล้องกับส่วนประกอบของชุดฝึกตามแนวคิดของ กรองกาญจน์ อรุณรัตน์ (2536: 195) สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 61-62) และ ณัชชญาน์ แดงหนู (2561)

ชุดฝึกทักษะในงานวิจัยนี้ยังสร้างตามหลักการลักษณะของชุดฝึกที่ดี ตามแนวคิดของ จริยาภรณ์ รุจิโมระ (2548: 148) อัมพา ปัญญาคำ (2550: 19-20) และสุคนธ์ สินธพานนท์ (2561, 148-149) โดยปรับคำชี้แจง คำสั่ง และการใช้ภาษาให้กระชับ เข้าใจง่าย ชัดเจน แบ่งการฝึกทักษะให้ชุดฝึกทักษะย่อย มีสื่อหลายรูปแบบ เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล กำหนดเวลาที่ใช้ในชุดฝึกทักษะให้เหมาะสม นำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนมาประยุกต์ใช้ในการตอบในชุดฝึกทักษะ วัดและประเมินผลทั้งความรู้และความคิด และมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบแบบเรียงความที่สอดคล้องกับแนวคิดของ เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556:234-249) ที่พิจารณาจากเนื้อหาสาระของคำตอบ ส่วนประกอบของคำตอบ 3 ส่วน คือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อเรื่อง และส่วนสรุป การลำดับความคิด ภาษาในการสื่อสาร ความถูกต้องและความเหมาะสมของเหตุผล ความสมบูรณ์ และสอดคล้องของคำตอบ และ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยสร้างแบบประเมินผลและเกณฑ์การประเมินผลใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics Scores หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้มีการปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาอีกครั้ง

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) สอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า $E_1=80$ โดยมีค่า $E_1=85.36$ ชุดฝึกแต่ละชุดมีค่าประสิทธิภาพตั้งแต่ร้อยละ 81.07-92.14 โดยชุดฝึกที่มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) มากที่สุดคือ ชุดที่ 3 การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก มี

ประสิทธิภาพร้อยละ 92.14 เพราะนิสิตได้มีประสบการณ์ฝึกการเขียนขยายความตามลำดับขั้น ตั้งแต่หลักการเขียนขยายความ ฝึกการกำหนดหัวข้อเนื้อหาในโครงเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ ดังที่ ญวัลย์ มาศจรัส ณิชนันท์ ประสงค์ และ วิไล มาศจรัส (2546: 41) กล่าวว่า โครงเรื่องเปรียบเสมือนเป็นเข็มทิศและแผนที่ของนักเดินเรือ หรือนักเดินทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายปลายทางอย่างแม่นยำ และได้ศึกษาเรื่องการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องเหมาะสม ทำให้นิสิตสามารถเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกได้ดี ส่วนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) สอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า E2=80 โดยมีค่า E2=85.71 แสดงว่า ชุดฝึกทักษะนี้ทำให้นิสิตมีคะแนนในการสอบวัดทักษะการเขียนขยายความหลังเรียนเมื่อศึกษาโดยใช้ชุดฝึกครบทุกชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2) อินโฟกราฟิกที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมในการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความ ช่วยทำให้นิสิตมีการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความได้ดีขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรา วาณิชวสิน (2558) และพนมวรรณ ผลสาลี (2561) ที่ว่า อินโฟกราฟิกเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพช่วยเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น สร้างความน่าสนใจ ความเข้าใจ และการจดจำได้ โดยผลการศึกษาของพัชรา วาณิชวสิน (2558) ยังพบว่า ร้อยละ 94.99 ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความคิดเห็นว่า อินโฟกราฟิกช่วยเพิ่มความน่าสนใจ ความเข้าใจและการจดจำให้มากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ เพราะผู้วิจัยสร้างอินโฟกราฟิกวรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยพิจารณาข้อมูลให้ถูกต้อง เข้าใจง่าย มีแหล่งอ้างอิง และการออกแบบให้น่าอ่าน ดึงดูดสายตา น่าสนใจ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ และสนใจในสิ่งที่ต้องการนำเสนอ ตามแนวคิดของ Thai Business Search (2563), Rock Content Writer (2020), Denise Turner (2021), สถาบันนวัตกรรมและธรรมาภิบาลข้อมูล (2564) และ Ideogram (2564)

ดังนั้น การใช้อินโฟกราฟิกจึงมีส่วนทำให้นิสิตเกิดการรับรู้และเรียนรู้ที่จะพัฒนาทักษะของตนเองได้ดีขึ้น ดังผลการศึกษาของ Huang, Martin, Yeh, Chin, Murray, Sanderson และ Mohindra (2018) ที่ว่าอินโฟกราฟิกช่วยเพิ่มการรับรู้ถึงสิ่งพิมพ์ของวารสาร และ Alqudah, Bidin และ Hussin (2019) และ Samra (2021) ที่ศึกษาพบว่า อินโฟกราฟิกมีผลกระทบเชิงบวกต่อปฏิสัมพันธ์และการรับรู้ของนักเรียน และมีผลดีต่อการพัฒนาการเรียนรู้

5.2.2 คะแนนทักษะการเขียนขยายความของนิสิตหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี สูงกว่าก่อนเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้ชุดฝึกหลังเรียนเท่ากับ 15.00 คะแนน ดีกว่าก่อนเรียนซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.81 คะแนน มีผู้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือระดับดีหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน 20 คน เมื่อพิจารณาคะแนนการทดสอบหลังเรียนมาแปลผลตามเกณฑ์ระดับคุณภาพที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือ ต้องได้คะแนนในระดับดีขึ้นไป โดยได้คะแนนตั้งแต่ 13

คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่านิสิตส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์การทดสอบจำนวน 28 คน (ร้อยละ 87.50) โดยมีระดับคะแนนดี จำนวน 21 คน (ร้อยละ 65.62) รองลงมาคือ ระดับดีมาก 7 คน (ร้อยละ 21.88) และระดับปานกลาง 4 คน (ร้อยละ 12.50) แสดงว่าชุดฝึกทักษะนี้มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการฝึกการเขียนขยายความให้นิสิตได้ สอดคล้องกับผลวิจัยของ นักวิชาการที่พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หลังการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะพัฒนาการเขียนของวิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง (2557) และการใช้อินโฟกราฟิกประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ของพนมวรรณ ผลสาลี (2561) อัญชริกา จันจุฬา สกล สมจิตต์ และสุภาพร จันทรศิริ (2563) Alqudah, Bidin และ Hussin (2019) และ Samra (2021)

สาเหตุที่ทำให้คะแนนทักษะการเขียนขยายความของนิสิตหลังการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมูขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี สูงกว่าก่อนเรียน เป็นเพราะผู้วิจัยนำทฤษฎีการเรียนรู้ของนักจิตวิทยา และหลักการสอนของนักศึกษามาเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกทักษะ ดังนี้

1) นิสิตได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองและได้เรียนรู้จากการฝึกฝนซ้ำ สอดคล้องกับกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์และถูกต้องเมื่อมีการฝึกฝนเป็นประจำ ตามทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike (Thorndike's Classical Connectionism) (Hergenhahn & Olson, 1993: 56-57 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2556: 51; จิราภรณ์ ตั้งกิตติภาภรณ์, 2557: 112-113) และการเรียนรู้จากการกระทำ (Enactive Stage) การใช้ประสาทสัมผัส ดูจากตัวอย่างและปฏิบัติตาม เน้นการลงมือปฏิบัติด้วยเอง ตามทฤษฎีการสอนของ Bruner (Bruner's Instruction Theory) (ทิศนา แคมมณี, 2556: 67; พาสนา จุฬรัตน์, 2563: 117-118) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิษา เกาะอ้อม และอัญชลี ทองเอน (2562) ที่ว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้ลงมือปฏิบัติจริง จนส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเขียนความเรียงได้

2) นิสิตได้นำความรู้จากที่ได้เรียนรู้มาก่อนมาประยุกต์ใช้ นิสิตเกิดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom ที่ปรับปรุงใหม่ Anderson & Krathwohl, 2001) ในขั้นความเข้าใจ (understanding) ประกอบด้วย การที่นิสิตสามารถเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก โดยการยกตัวอย่าง สรุปความ การอ้างอิงพาดพิง การเปรียบเทียบ การอธิบาย และสามารถปรับใช้ (applying) ความรู้จากชุดฝึกทักษะทุกชุดและความรู้จากแหล่งข้อมูลที่อยู่ในอินโฟกราฟิก มาฝึกปฏิบัติเขียนขยายความตามขั้นตอน หลักการเขียนขยายความที่ได้เรียนรู้จากชุดฝึกทักษะ และมีการประยุกต์ข้อมูลความรู้จากอินโฟกราฟิกมาเขียนขยายความ โดยตั้งชื่อเรื่อง กำหนดหัวข้อการนำเสนอเอง โดยใช้ภาษาและความคิดของตนเอง

การเรียนรู้จากชุดฝึกทักษะในงานวิจัยนี้ จึงสอดคล้องกับหลักความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว (Recall Phase) และการนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว

(Generalization Phase) ตามทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขของ Gagné (The Conditions of Learning) (คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2558)

5.2.3 นิสิตมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจาก มุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีในระดับมาก

จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของพัชรา วาณิชวสิน (2558) นิษา เกาะอ้อม และอัญชลี ทองเอน (2562) และ พิชญ์นันท์ รักชาวงศ์ (2562) โดยด้านที่นิสิตมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงที่สุดคือ เนื้อหา ($\mu = 4.04$) รองลงมาคือ การวัดและประเมินผล ($\mu = 4.00$) รูปแบบการนำเสนอ ($\mu = 3.96$) และการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ ($\mu = 3.91$) ทั้งนี้เป็นเพราะสาเหตุดังต่อไปนี้

1) นิสิตพึงพอใจด้านเนื้อหาเนื่องจากชุดฝึกทักษะและอินโฟกราฟิกมีเนื้อหาที่เข้าใจง่ายและชัดเจน ดังที่พบจากผลการวิจัยว่า เมื่อพิจารณารายประเด็นแล้ว ประเด็นที่นิสิตพึงพอใจเป็นอันดับแรกคือ เนื้อหาที่มีความสมบูรณ์ ชัดเจน และเนื้อหากระชับได้ใจความ ($\mu = 4.11$) รองลงมาคือ เนื้อหาให้ความรู้ที่น่าเชื่อถือ ($\mu = 4.07$) และการจัดลำดับเนื้อหาเหมาะสม ($\mu = 4.04$) โดยนิสิตมีความพึงพอใจด้านเนื้อหาในทุกประเด็นการประเมินอยู่ในระดับมาก เพราะอินโฟกราฟิกช่วยให้นิสิตได้ทราบข้อมูลตามประเด็นสำคัญที่กระชับ การกำหนดภาพและหัวข้อให้สอดคล้องกัน มีการบอกแหล่งที่มาของข้อมูลที่ชัดเจน นอกจากนี้ ประเด็นสำคัญคือ อินโฟกราฟิกทำให้นิสิตได้เห็นทั้งภาพเนื้อหา และมีประเด็นหัวข้อเนื้อหาที่ชัดเจน ทำให้สะดวกในการเขียนขยายความตามโครงเรื่องที่นิสิตได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Huang, Martin, Yeh, Chin, Murray, Sanderson และ Mohindra (2018) และ Alqudah, Bidin และ Hussin (2019) ที่พบว่า อินโฟกราฟิกช่วยให้ตระหนักและรับรู้ข้อมูลได้ดี ทั้งยังสอดคล้องกับหลักการสร้างอินโฟกราฟิกของ Thai Business Search (2563) และ Denise Turner (2021) ว่าอินโฟกราฟิกควรนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ง่ายไม่ซับซ้อน ออกแบบให้เข้าใจง่าย น่าสนใจ มีความถูกต้อง สรุปประเด็นเป็นหัวข้อให้เข้าใจง่าย

2) อินโฟกราฟิกดึงดูดใจและสบายตา สาเหตุที่นิสิตมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะที่ใช้อินโฟกราฟิก อาจเป็นเพราะอินโฟกราฟิกในชุดฝึกทักษะนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้มีรูปภาพที่เป็นภาพวาดโบราณสถานที่สำคัญของวัดสิงห์ กำหนดภาพให้สอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละประเด็น และใช้สีฟ้าซึ่งเป็นโทนสีที่สบายตา สอดคล้องกับหลักการสร้างอินโฟกราฟิก (Thai Business Search, 2563) ว่า เป็นการเล่าเรื่องหรืออธิบายข้อมูลโดยใช้ภาพในการสื่อสาร ย่อยข้อมูลให้เข้าใจง่าย ออกแบบสี รูปแบบให้สวยงาม มีสีสันสะดุดตา แต่ไม่ลายตา สามารถใช้งานได้จริง เช่น เปิดดูบนมือถือแล้วภาพไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป และตรงกับหลักการใช้โทนสีตามแนวคิดของ Rock Content Writer (2020) Denise Turner (2021) สถาบันนวัตกรรมและธรรมาภิบาลข้อมูล (2564) และ Ideogram (2564) ที่ว่า ควรใช้สีที่ดึงดูดความสนใจ อย่าใช้สีส้มมากเกินไปจนฉูดฉาด เลือกสีที่เหมาะสม ควรใช้สีไม่เกิน 3-4 สีที่

ทำงานร่วมกันได้ดี การจับคู่สี่ต่าง ๆ ความเหมาะสมของสี่ ความหมายของสี่ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าสี่ที่ใช้เหมาะสมกับเนื้อหาและกลุ่มเป้าหมายในการสื่อสาร หากสร้างอินโฟกราฟิกที่เล่าเรื่องราว ให้เลือกสี่ที่สดใสและอ่อนเยาว์ สำหรับเป้าหมายในวัยทำงานหรือผู้ใหญ่ให้เลือกสีแบบดั้งเดิมและโทนสีที่อ่อนลง

ดังนั้น การใช้อินโฟกราฟิกจึงเป็นสื่อที่ดี ที่ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Idyawati, Wardiah และ Fitriani (2021) ที่พบว่า การใช้สื่อรูปภาพต่อเนื่องกันสามารถพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนักเรียนได้ และตรงกับที่สถาบันนวัตกรรมและธรรมาภิบาลข้อมูล (2564) กล่าวว่า อินโฟกราฟิกเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสื่อสาร นำเสนอข้อมูลที่มีความซับซ้อนและยากต่อการทำความเข้าใจ ให้ผู้ฟังหรือผู้รับสารเกิดความสนใจในข้อมูล ด้วยการใช้องค์ประกอบ เช่น รูปภาพที่สวยงาม สีสันทันตึงดูด และการออกแบบที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ รวมไปถึงเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจข้อมูลทั้งหมดในระยะเวลารวดเร็ว

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีที่สร้างขึ้นสามารถทำให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการเขียนขยายความภาษาไทยได้ โดยมีประสิทธิภาพและผลการใช้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ฉะนั้นสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาสื่อการสอน ตำรา กิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนขยายความ การใช้อินโฟกราฟิกในการจัดการเรียนการสอน หรือวิธีการอื่น ๆ ที่จะพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาให้เหมาะสมตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง

5.3.1.2 ชุดฝึกทักษะนี้ควรนำไปใช้ฝึกการเขียนขยายความให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยเน้นย้ำเรื่องหลักการเขียนขยายความมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาการประยุกต์ใช้อินโฟกราฟิกในการเขียนประเภทอื่น ๆ

5.3.2.2 ควรศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความจากสื่อรูปแบบอื่น ๆ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2536). **ชุดการเรียนรู้การสอนภาษาไทย**. เชียงใหม่: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกียรติสุดา บุญส่ง และสุภา พูนผล. (2565). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยตนเอง สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ**. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ. 32(2): 50-65
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). **การผลิตแผนการสอนระดับประถมศึกษา**. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอน ชุดวิชาการระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2556). **การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน**. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), 7-19. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จริยาภรณ์ รุจีโมระ. (2548). **การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีโปลีเทคนิคล้านนา เชียงใหม่**. ปรินญาณินพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2557). **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนะชัย กอผจญ. (2564). **การสร้างชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะ “การสื่อสารสามสายคลอร้อย” ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยนาฏศิลป์**. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.
- ชีวิน สุนชะธรรม. (2558). **ข้อสอบเด็กไทย..ปัญหาใหญ่ที่ต้องมอง**. ค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/636450>
- เชียงใหม่, มหาวิทยาลัย. (2562). **วรรณกรรมมุขปาฐะล้านนา**. ค้นเมื่อ 20 เมษายน 2562 จาก http://www.sri.cmu.ac.th/~elanna/elanna47/public_html/lang/lang4.html
- ณัฐชัญญาณ์ แต่งหนู. (2561). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบชุดฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**.
- ถวัลย์ มาศจรัส, นิชนันท์ ประสงค์ และ วิไล มาศจรัส. (2546). **นวัตกรรมการศึกษาชุด การเขียนรายงานผลงานทางวิชาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ทิตินา แคมมณี. (2556). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ. (2553). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- บุญรัตน์ เชื้อวงศ์. (2563). การพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียงโดยใช้ชุดกิจกรรมร่วมกับแผนผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ปัทมา เจริญกรกิจ. (2558). พระอุโบสถและพระวิหารสมัยอยุธยาตอนปลาย-รัตนโกสินทร์ตอนต้นในพื้นที่คลองอ้อมนนท์ จังหวัดนนทบุรี. ภัณฑวิฑฒาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2550). เทคนิคการเขียนและการผลิตตำรา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนมวรรณ พรมสาสี่. (2561). การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกตามทฤษฎีการถ่ายโยงความรู้ เรื่อง การออมเพื่ออนาคต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พรธนา เจือจารย์. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการใช้เครื่องมือโปรแกรม Microsoft Word 2016 วิชาคอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยี อรรถวิฑฒ์พณิชยการ. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิฑฒ์พณิชยการ.
- พระจอมเกล้าธนบุรี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี. (2559). Assessment method. ค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2564, จาก [http:// chrome-extension://efaidnbnmnnib_pcajpcgl_clefind_mkaj/https://www.c4ed.kmutt.ac.th/_files/ugd/326b95_dc7bb4bf2e964d24a9a6abbdfdf71ff9.pdf](http://chrome-extension://efaidnbnmnnib_pcajpcgl_clefind_mkaj/https://www.c4ed.kmutt.ac.th/_files/ugd/326b95_dc7bb4bf2e964d24a9a6abbdfdf71ff9.pdf)
- พาสนา จุฬรัตน์. (2563). จิตวิทยาการรู้คิด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรา วาณิชวศิน. (2558). ศักยภาพของอินโฟกราฟิก (Infographic) ในการเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้. วารสารปัญญาภิวัฒน์. 7(สิงหาคม 2558): 227-240.
- พิชญ์นันท์ รัชชาวงศ์. (2562). การพัฒนาอินโฟกราฟิก เรื่อง ความปลอดภัยในงานอุตสาหกรรม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2564). เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- พิศิษฐ ตัณฑวณิช. (2557). แนวคิดการจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาด้านพุทธพิสัยตามแนวคิดของบลูมและคณะฉบับปรับปรุง. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. 3 (2 ตุลาคม 2557-มีนาคม 2558): 13-21.
- พูลสุข เอกไทยเจริญ. (2551). การเขียนรายงานการค้นคว้า. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2562). **หลักคิดและการจัดการหลักสูตรและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2556). **การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2536). **ประกาศกรมศิลปากร เรื่อง ขึ้นทะเบียนโบราณสถาน เล่ม 110 ตอนที่ 217 เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2536**. ค้นเมื่อ “30 ตุลาคม 2562,” จาก “http://www.ratcha kitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2536/D/217/67.PDF_”
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554**. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชภัฏกำแพงเพชร, มหาวิทยาลัย วิทยาการจัดการ. (2558). **ทฤษฎีการเรียนรู้**. ค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2564, จาก <https://fms.kpru.ac.th/pr-all/pr-km/pr-km-2558/1240/>
- วรรณภรณ์ พระเมเด, ไพศาล วรคำ และ อาทิตย์ อัจหาญ. (2562). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด. 13(3): 85-93
- วันเนาว์ ยูเต็น. (2527). **ประวัติวรรณคดีสมัยสุโขทัยและอยุธยา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัฒนธรรม, กระทรวง ศูนย์ข้อมูลกลางวัฒนธรรม. (2554). **วัดสิงห์**. ค้นเมื่อ “20 เมษายน 2562,” จาก “[http:// www.m-culture.im.th](http://www.m-culture.im.th)”
- วิชัย กอสงวนมิตร (2554). **ปัญหาการตอบข้อสอบอัตนัยของนักศึกษา**. วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต, 5(1), 77-85.
- วิบูลย์ ลีสุวรรณ. (2543). **“ภูมิปัญญาไทยในมรดกวัฒนธรรมชาวบ้าน”**. การเขียนหนังสือสารคดีสืบสานมรดกวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: ภูมิปัญญา.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). **นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้**. กภาพสินธุ์: ประสานมิตรการพิมพ์.
- วิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง. (2557). **การเพิ่มทักษะการเขียนด้วยชุดแบบฝึกโครงเรื่อง**. สุพรรณบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- ศรีศักร วัลลิโภดม. (2559). **สังคมลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา: พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลง**. ค้นเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2563, จาก <https://lek-prapai.org/home/view.php?id=808>
- ศึกษานิเทศน์, กระทรวง. (2563). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. ค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2564, จาก <http://https://www.moe.go.th>

- สถาบันนวัตกรรมและกรรมมาภิบาลข้อมูล. (2564). **สรุปชัด! Infographic คืออะไร มีกี่รูปแบบ และหลักการออกแบบที่ดี.** ค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2564, <https://digi.data.go.th/blog/what-is-infographic/>
- สมคิด ทองสีมา, ผู้รวบรวม. (2530). **ประวัติวัดทั่วราชอาณาจักร เล่ม 2.** กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2561). **นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21.** กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- สุนิษา เกาะอ้อม และ อัญชลี ทองเอม. (2562). **การพัฒนาความสามารถการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แผนผังความคิด.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). **การพัฒนาผลงานทางวิชาการ สู่การเลื่อนวิทยฐานะ.** กรุงเทพฯ: อี เค บุคส์.
- สำราญ จุช่วย. (2561). **ภูมินามวัดในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.** นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- อนามัย, กรม กองส่งเสริมความรอบรู้และสื่อสารสุขภาพ. (2564). **7 วิธีทำได้ (ง่าย) ให้ร่างกาย “อุ่น” เพื่อผู้สูงวัยสุขภาพดี.** ค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2564, จาก https://multimedia.anamai.moph.go.th/info-graphics/info364_covid19/
- อัญชริกา จันจุฬา, สกกล สมจิตต์ และ สุภาพร จันทรศิริ. (2563). **การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกเพื่อสร้างการรับรู้และจดจำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดยะลา.** ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก. (2564). **วรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.** นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- อัมพา ปัญญาคำ. (2550). **การสร้างแบบฝึกทักษะการคูณ โดยใช้การวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่ฮ่องสอน.** มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: เชียงใหม่. DOI: https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/CMU.the.2007.353
- Ideogram. (2564). **สรุปชัด! Infographic คืออะไร มีกี่รูปแบบ และหลักการออกแบบที่ดี.** ค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2564, <https://www.ideogram-design.com/10-tricks-infographic-design/>
- ThaiBusinessSearch. (2563). **INFOGRAPHIC (อินโฟกราฟิกส์) คืออะไร? มีหลักการออกแบบอย่างไร?** ค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.thai-business-search.com/marketing/infographic/>

ภาษาต่างประเทศ

- Alqudah, Derar; Bidin, Azman Bin; Hussin, Mohd Azizul Hakim Bin Md. (2019). *The Impact of Educational Infographic on Students' Interaction and Perception in Jordanian Higher Education: Experimental Study*. **International Journal of Instruction**, 12(4): 669-688.
- Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). **A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives**. New York: Addison Wesley Longman.
- Bloom Benjamin S., et al. (1956). **Taxonomy of Educational Objectives**. New York: David Mckay Company.
- Huang, Simon; Martin, Lynsey J; Yeh, Calvin H.; Chin, Alvin; Murray, Heather; Sanderson, William B. & Mohindra, Rohit. (2018). **The effect of an infographic promotion on research dissemination and readership: A randomized controlled trial**. 20(6) . <https://www.cambridge.org/core/journals/canadian-journal-of-emergency-medicine/article/effect-of-an-infographic-promotion-on-research-dissemination-and-readership-a-randomized-controlled-trial/5261B7D7EA6895D279E14D90D3831CF0>
- Idyawati, Novi; Wardiah, Dessy & Fitriani, Yessy. (2021). *Skill Improvement of Explanation Text Writing By Using Series Image Media in Class XI IPA 2 Students of SMA Negeri 7 OKU*. **Journal Pendidikan Tambusai**. 5(2): 5201-5210.
- Kencana, Cariesa Tirta. (2022). *THE USE OF INSTAGRAM TO IMPROVE STUDENTS' WRITING SKILLS IN EXPLANATION TEXT FOR ELEVENTH GRADE STUDENTS*. **Research on English Language Teaching in Indonesia (e-Journal)**. 9(3): 132-138.
- Kim Petram. (2011). **Bloom's Taxonomy: Levels of Understanding**. Retrieved March 29, 2018, from: <https://www.psia-nw.org/blooms-taxonomy-levels-of-understanding/>
- Puspita, Widya; Sobari, Teti & Wikanengsih. (2023). *IMPROVING STUDENTS WRITING SKILLS EXPLANATION TEXT USING ANIMATED VIDEO*. **Journal of Language Education Research**. 6(1 January 2023): 35-40.
- Rock Content Writer. (2020). **Learn how to make an infographic to delight and retain your audience**. Retrieved December 7, 2022, from <https://rockcontent.com/blog/how-to-make-an-infographic/>

- Samra, Emad M. (2021). **The Effect of Introducing Infographic Pattern on Developing Cognitive Understanding by Using AI Technology for University Students during the COVID-19 Pandemic.** DOI: 10.1155/2021/7197224
- Turner, Denise. (2021). **10 tips for a great infographic.** Retrieved December 7, 2022, from <https://www.ebsco.com/blogs/novelist/10-tips-great-infographic>
- Walters, Christy. (2022). **The Benefits of Infographics for Education.** Retrieved December 7, 2022, from <https://www.copyright.com/kb/infographics/the-benefits-of-infographics-for-education/>

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติศักดิ์ ไพโรจน์ ผู้อำนวยการหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลและเทคโนโลยีทางการศึกษา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี ศักดิ์ดุลยธรรม ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ฝคณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาและอินโฟกราฟิก
3. รองศาสตราจารย์สมถวิล วิจิตรวรรณ อาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลและด้านเนื้อหา

ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับ
 วัตลิงท์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ
	1	2	3			
1. คำชี้แจงในการใช้งาน						
1.1 คำชี้แจงในคู่มือการใช้ชุดฝึกชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 คำชี้แจงในการทำแบบประเมินความพึงพอใจชัดเจน	4	5	4	4.33	0.58	มาก
1.3 คำแนะนำสำหรับผู้สอนชัดเจน	5	4	4	4.33	0.58	มาก
1.4 คำสั่งในแบบทดสอบระหว่างเรียนชัดเจน	5	5	5	4.67	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านคำชี้แจงในการใช้งาน	4.75	4.75	4.50	4.58	0.29	มากที่สุด
2. แผนการจัดการเรียนรู้						
2.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับการฝึกทักษะการเขียนขยายความ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 กิจกรรมมีขั้นตอนที่เหมาะสม	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2.4 เอกสารความรู้ชัดเจน เหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 สื่อการเรียนรู้ชัดเจน เหมาะสม	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านแผนการจัดการเรียนรู้	5.00	4.80	4.80	4.87	0.23	มากที่สุด
3. รูปแบบการนำเสนออินโฟกราฟิก						
3.1 รูปแบบเหมาะสม สวยงาม น่าสนใจ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 รูปภาพสอดคล้องกับเนื้อหา สื่อความหมายชัดเจน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 การใช้โทนสีสวยงาม เหมาะสม	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.4 การใช้ตัวอักษรมีขนาดเหมาะสม อ่านง่าย ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านรูปแบบการนำเสนออินโฟกราฟิก	4.75	5.00	5.00	4.87	0.23	มากที่สุด
4. เนื้อหา						
4.1 เนื้อหาสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 เนื้อหาเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			$\bar{X}$	SD	ระดับ
	ของผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
4.3 เรียงลำดับเนื้อหาการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เนื้อหาสมบูรณ์ ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.5 เนื้อหากระชับ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.6 เนื้อหาให้ความรู้ที่น่าเชื่อถือ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.7 เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านเนื้อหา	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 แบบทดสอบระหว่างเรียนสอดคล้องครอบคลุม ผลลัพธ์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 แบบทดสอบระหว่างเรียนมีความยากง่ายเหมาะสม กับระดับการศึกษา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
5.3 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.4 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความโดยใช้ อินโฟกราฟิก ก่อนและหลังเรียนสอดคล้องครอบคลุม ผลลัพธ์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.5 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความโดยใช้ อินโฟกราฟิก ก่อนและหลังเรียนมีความยากง่ายเหมาะสม กับระดับการศึกษา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.6 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการเขียน ขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก ก่อนและหลังเรียนชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านการวัดและประเมินผล	4.83	5.00	5.00	4.94	0.10	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.87	4.91	4.86	4.85	0.17	มากที่สุด

**แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ
ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์
ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี**

คำชี้แจง ขอความอนุเคราะห์ท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5=มีปัญหาในระดับมากที่สุด 4=มีปัญหาในระดับมาก 3=มีปัญหาในระดับปานกลาง 2=มีปัญหาในระดับน้อย 1=มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คำชี้แจงในการใช้งาน					
1.1 คำชี้แจงในคู่มือการใช้ชุดฝึกชัดเจน					
1.2 คำชี้แจงในการทำแบบประเมินความพึงพอใจชัดเจน					
1.3 คำแนะนำสำหรับผู้สอนชัดเจน					
1.4 คำสั่งในแบบทดสอบระหว่างเรียนชัดเจน					
2. แผนการจัดการเรียนรู้					
2.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความ					
2.2 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับการฝึกทักษะการเขียนขยายความ					
2.3 กิจกรรมมีขั้นตอนที่เหมาะสม					
2.4 เอกสารความรู้ชัดเจน เหมาะสม					
2.5 สื่อการเรียนรู้ชัดเจน เหมาะสม					
3. รูปแบบการนำเสนออินโฟกราฟิก					
3.1 รูปแบบเหมาะสม สวยงาม น่าสนใจ					
3.2 รูปภาพสอดคล้องกับเนื้อหา สื่อความหมายชัดเจน					

รายการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.3 การใช้โทนสีสวยงาม เหมาะสม					
3.4 การใช้ตัวอักษรมีขนาดเหมาะสม อ่านง่าย ชัดเจน					
3.5 QR Code ใช้งานง่าย สะดวก					
4. เนื้อหา					
4.1 เนื้อหาสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้					
4.2 เนื้อหาเข้าใจง่าย					
4.3 เรียงลำดับเนื้อหาการเรียนรู้ได้เหมาะสม					
4.4 เนื้อหาสมบูรณ์ ชัดเจน					
4.5 เนื้อหากระชับ					
4.6 เนื้อหาให้ความรู้ที่น่าเชื่อถือ					
4.7 เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่สอน					
5. การวัดและประเมินผล					
5.1 แบบทดสอบระหว่างเรียนสอดคล้อง ครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้					
5.2 แบบทดสอบระหว่างเรียนมีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับการศึกษา					
5.3 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบระหว่าง เรียนชัดเจน					
5.4 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความ โดยใช้อินโฟกราฟิก ก่อนและหลังเรียนสอดคล้อง ครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้					
5.5 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความ โดยใช้อินโฟกราฟิก ก่อนและหลังเรียนมีความยาก ง่ายเหมาะสมกับระดับการศึกษา					
5.6 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดทักษะ การเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก ก่อนและ หลังเรียนชัดเจน					
เฉลี่ย					

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่.....

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์

(Index of Item Objective Congruence: IOC)

แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตจากการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความ

โดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठुसेเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง

อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

แบบตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC)

แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตจากการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้
อินโฟกราฟิกจากमुखपात्रเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง ขอความอนุเคราะห์ท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- + 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเหมาะสมสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าไม่เหมาะสมไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรีในการใช้อินโฟกราฟิกเรื่อง “วรรณกรรมमुखपात्रเกี่ยวกับวัดสิงห์” เพื่อฝึกทักษะการเขียนขยายความ โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้อินโฟกราฟิกในการเขียนขยายความ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการฝึกทักษะการเขียนขยายความ

ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการสอนเขียนขยายความ พัฒนาคู่มือ หรือสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยเน้นการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนิสิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้

หมายเหตุ

แบบสอบถามนี้ กำหนดให้นิสิตตอบใน Google Form ลิงก์การเข้าตอบแบบสอบถาม คือ

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSfW7cohxi2ap3vhK2VxBaz1Jlua_MLud9fbBVBpYWB4qdyI2w/viewform?usp=sf_link

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ			ค่า IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญ				
	1	2	3		
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 เนื้อหาให้ความรู้ที่น่าเชื่อถือ	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
1.3 การจัดลำดับเนื้อหาเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.4 เนื้อหา มีความสมบูรณ์ ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.5 เนื้อหา กระชับ ได้ใจความ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ด้านรูปแบบการนำเสนอ					
2.1 รูปแบบเหมาะสม สวยงาม น่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 รูปภาพสอดคล้องกับเนื้อหา สื่อความหมายชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 การใช้โทนสีสวยงาม เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.4 การใช้ตัวอักษร มีขนาดเหมาะสม อ่านง่าย ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.5 QR Code ใช้งานง่าย สะดวก	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
3. ด้านการนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ					
3.1 อินโฟกราฟิกมีข้อมูลที่ เหมาะสมในการนำมาใช้ เขียนขยายความ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 อินโฟกราฟิกช่วยทำให้เขียนขยายความได้ง่ายขึ้น	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
3.3 อินโฟกราฟิกมีรูปแบบที่ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
3.4 อินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นความสนใจในการเขียน ขยายความ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.5 อินโฟกราฟิกช่วยทำให้ประหยัดเวลาในการเขียน ขยายความ	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
4. ด้านการวัดและประเมินผล					
4.1 การประเมินผลสอดคล้องครอบคลุมผลลัพธ์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 แบบวัดทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟ กราฟิกมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 เกณฑ์ในการให้คะแนนการเขียนขยายความจาก อินโฟกราฟิกมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
	4.4 แบบวัดทักษะการเขียนขยายความมีความยากง่ายที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00
4.5 เวลาที่กำหนดให้ในการเขียนขยายความมีความเหมาะสม	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
เฉลี่ย	18	17	19	0.90	

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่.....

ภาคผนวก ง

แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตจากการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความ
โดยใช้อินโฟกราฟิกจากमुखपाठुเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง
อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

**แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตจากการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้
อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี**

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรีในการใช้อินโฟกราฟิกเรื่อง “วรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์” เพื่อฝึกทักษะการเขียนขยายความ โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้อินโฟกราฟิกในการเขียนขยายความ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการฝึกทักษะการเขียนขยายความ

ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการสอนเขียนขยายความ พัฒนาบทเรียน หรือสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยเน้นการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความของนิสิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้

หมายเหตุ

แบบสอบถามนี้ กำหนดให้นิสิตตอบใน Google Form ลิงก์การเข้าตอบแบบสอบถาม คือ

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSfW7cohxi2ap3vhK2VxBaz1Jlua_MLud9fb

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อมูลทั่วไปของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

ไม่ระบุ

2. สาขาวิชาที่ศึกษา

การจัดการ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การตลาดดิจิทัล

สาธารณสุขศาสตร์

การบัญชี

คอนเทนต์การโฆษณาและประชาสัมพันธ์

เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อธุรกิจ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้อินโฟกราฟิกในการเขียนขยายความ

คำชี้แจง ขอความอนุเคราะห์ท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5=พึงพอใจระดับมากที่สุด 4=พึงพอใจระดับมาก 3=พึงพอใจระดับปานกลาง 2=พึงพอใจระดับน้อย 1=พึงพอใจระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เนื้อหา					
1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย					
1.2 เนื้อหาให้ความรู้ที่น่าเชื่อถือ					
1.3 การจัดลำดับเนื้อหาเหมาะสม					
1.4 เนื้อหา มีความสมบูรณ์ ชัดเจน					
1.5 เนื้อหา กระชับ ได้ใจความ					
2. รูปแบบการนำเสนอ					
2.1 รูปแบบเหมาะสม สวยงาม น่าสนใจ					
2.2 รูปภาพ สอดคล้องกับเนื้อหา สื่อความหมาย ชัดเจน					
2.3 การใช้โทนสีสวยงาม เหมาะสม					
2.4 การใช้ตัวอักษร มีขนาดเหมาะสม อ่านง่าย ชัดเจน					
2.5 QR Code ใช้งานง่าย สะดวก					
3. การนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเขียนขยายความ					
3.1 อินโฟกราฟิกมีข้อมูลที่เหมาะสมในการนำมาใช้เขียนขยายความ					
3.2 อินโฟกราฟิกช่วยทำให้เขียนขยายความได้ง่ายขึ้น					
3.3 อินโฟกราฟิกมีรูปแบบที่ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน					
3.4 อินโฟกราฟิกช่วยกระตุ้นความสนใจในการเขียนขยายความ					
3.5 อินโฟกราฟิกช่วยทำให้ประหยัดเวลาในการเขียนขยายความ					

รายการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. การวัดและประเมินผล					
5.1 การประเมินผลสอดคล้องครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้					
5.2 แบบวัดทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกมีความเหมาะสม					
5.3 เกณฑ์ในการให้คะแนนการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกมีความเหมาะสม					
5.4 แบบวัดทักษะการเขียนขยายความมีความยากง่ายที่เหมาะสม					
5.5 เวลาที่กำหนดให้ในการเขียนขยายความมีความเหมาะสม					
เฉลี่ย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการฝึกทักษะการเขียนขยายความ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ
อินโฟกราฟิกจากमुखปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย
จังหวัดนนทบุรี

ประวัติศาสตร์บอกเล่าเกี่ยวกับ วัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง

1. ประวัติวัด

2. หลวงพ่อด้ง

3. โบราณสถานสำคัญ

4. โบราณวัตถุสำคัญ

5. หลวงพ่อมงคลมพิต

6. ต้นตะเคียนคู่

7. ประเพณีกรรมเนียม

ภาคผนวก ฉ

ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกจากมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์
ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความ

ชุดที่ 1-3

การเขียนขยายความด้วยอินโฟกราฟิก

ผศ.อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
คณะศิลปศาสตร์

คู่มือการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก

1 ประกอบของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิกนี้ เป็นชุดการสอนสำหรับนิสิต นักศึกษาที่ต้องได้รับการพัฒนาทักษะการเขียนขยายความ โดยอาจแทรกเป็นกิจกรรมประกอบ รายวิชาในคาบเรียนหรือการมอบหมายให้นิสิตได้ฝึกเพิ่มเติม แบ่งเป็น 3 ชุด ดังนี้

1. หลักการเขียนขยายความ
2. ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ
3. การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

ชุดการฝึกทักษะแต่ละชุด จะประกอบด้วย

1. แผนการสอน ซึ่งมีหัวข้อเนื้อหา ผลลัพธ์การเรียนรู้ วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ตั้งแต่ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป สื่อการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผล
2. เอกสารความรู้ ซึ่งมีเนื้อหาบทเรียนที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียนขยายความ
3. ใบกิจกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เน้นฝึกทักษะในการเขียนขยายความ
4. แบบทดสอบท้ายชุดฝึกทักษะ เพื่อใช้วัดทักษะการเขียนขยายความจากที่ได้เรียน
5. แบบประเมิน เพื่อให้ผู้สอนประเมินผลทักษะของนิสิตได้ชัดเจนขึ้น
6. แบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการเรียน ให้ผู้สอนใช้ประเมินทักษะการเขียนขยายความของนิสิตที่ได้เรียนจนครบทุกชุดฝึกทักษะแล้ว

2 แนะนำสำหรับผู้สอน

1. ผู้สอนต้องศึกษารายละเอียดในชุดการฝึกทักษะแต่ละชุดก่อนนำไปใช้สอน
  2. ผู้สอนควรทบทวนเนื้อหาและประเด็นสำคัญในการเรียนทุกครั้งเมื่อจบแต่ละชุดการฝึก
  3. ผู้สอนต้องให้นิสิตนักศึกษาทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและการใช้ชุดการฝึกทักษะ
  4. ผู้สอนต้องให้นิสิตนักศึกษาทำกิจกรรมให้ครบทุกกิจกรรม และให้คำแนะนำในการปรับแก้ไข การเขียนขยายความทุกครั้งเป็นรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางปรับแก้ไขการเขียนของตนเอง
  5. ผู้สอนต้องให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายชุดการสอนแต่ละชุด
- หมายเหตุ แบบฝึกแต่ละชุดใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง แต่อาจปรับเวลาได้ตามความเหมาะสม

สารบัญ

	หน้า
คู่มือการใช้ชุดฝึกทักษะ	ก
สารบัญ	ข
ชุดที่	
1. หลักการเขียนขยายความ	1
2. ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ	12
3. การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก	33
แบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนและหลังการเรียนรู้	45

ชุดที่ 1 หลักการเขียนขยายความ

1 การจัดการเรียนรู้

▶ หัวข้อเนื้อหา

1. ความหมายของการเขียนขยายความ
2. วิธีการเขียนขยายความ
3. รูปแบบการเขียนขยายความ

▶ ผลลัพธ์การเรียนรู้

1. อธิบายหลักการเขียนขยายความได้
2. กำหนดหัวข้อเรื่องและโครงเรื่องในเรื่องที่ตนเองสนใจได้

▶ วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชี้นำ
  - 1.1 ผู้สอนถามปัญหาในการเขียนเรียงความ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่นิสิตสนใจ และร่วมกันอภิปรายว่าเกิดจากสาเหตุใด
  - 1.2 ให้นิสิตช่วยกันตอบว่า การอธิบายขยายรายละเอียดเรื่องที่จะเขียนมีความสำคัญอย่างไร
2. ชี้นสอน
  - 2.1 ให้นิสิตดูเอกสารความรู้เรื่องหลักการเขียนขยายความ
  - 2.2 ให้นิสิตช่วยกันจับประเด็นสำคัญเกี่ยวกับความหมาย วิธีการเขียนขยายความ และรูปแบบการเขียนขยายความ
  - 2.3 ผู้สอนอธิบายวิธีการเขียนขยายความและยกตัวอย่างเพิ่มเติม
  - 2.4 ผู้สอนแจกใบกิจกรรม: ตอบคำถามเกี่ยวกับหลักการเขียนขยายความ ให้นิสิตปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายบุคคล ส่งงานในชั้นเรียนหรือโพสต์รับงานใน Google Classroom
  - 2.5 นิสิตและผู้สอนร่วมกันเฉลยคำตอบ และผู้สอนอธิบายข้อผิดพลาดเพิ่มเติม
3. ชี้นสรุปและประเมินผล

3.1 ผู้สอนทบทวนความรู้ โดยเน้นเรื่องวิธีการเขียนขยายความ

3.2 ให้นิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 1 เรื่องหลักการเขียนขยายความ โดยการกำหนดหัวข้อเรื่องและโครงเรื่องที่ตนเองสนใจ

3.3 ผู้สอนบันทึกคะแนนแบบทดสอบ ตามแบบประเมินการกำหนดหัวข้อเรื่องและโครงเรื่อง คะแนนเต็ม 20 คะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การผ่านในแบบทดสอบระหว่างเรียนว่า ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินคือ ผู้ที่ได้คะแนนรวมตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 20 คะแนนในแต่ละชุด

3.4 ผู้สอนนำข้อควรปรับปรุงของนิสิตมาอธิบายอีกครั้งในชั้นเรียน

3.3 ให้นิสิตทบทวนบทเรียนจาก Google Classroom

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารความรู้: หลักการขยายความ
2. ใบกิจกรรม: ตอบคำถามเกี่ยวกับหลักการเขียนขยายความ
3. แบบทดสอบ: หลักการขยายความ
4. แบบประเมินการกำหนดหัวข้อเรื่องและโครงเรื่อง
5. Google Classroom รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การตอบคำถาม และความตั้งใจในการเรียน
2. คะแนนการตอบคำถามเกี่ยวกับหลักการเขียนขยายความ
3. คะแนนการกำหนดหัวข้อเรื่องและโครงเรื่องตามแบบประเมิน

2 เอกสารความรู้: หลักการเขียนขยายความ

หลักการเขียนขยายความ

การเขียนขยายความเป็นการให้รายละเอียดใจความของเรื่องที่ต้องการสื่อสาร ในเอกสารนี้ จึงมีเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) ความหมายของการเขียนขยายความ และ 2) วิธีการเขียนขยายความ และ 3) รูปแบบการเขียนขยายความ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายของการเขียนขยายความ

การเขียนขยายความเป็นการขยายความที่สำคัและจำเป็น เนื่องจากทำให้ผู้อ่านได้เกิดความรู้ ความคิด หรือความเข้าใจที่ชัดเจนในเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น ดังที่ บุญยงค์ เกศเทศ (2555) มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องเพิ่มคำขยายในการเขียนบางลักษณะเพื่อมุ่งหวังให้ผู้อ่านได้เข้าใจตรงกัน โดยปรกติแล้ว การเขียนขยายความกระทำได้หลายลักษณะ เป็นต้นว่า ขยายทันที ขยายในย่อหน้าถัดไป ขยายที่เชิงอรรถหรือขยายเพื่อสร้างภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระหรือประเด็นที่กล่าวถึง

อลงกรณ์ พลอยแก้ว (2564) กล่าวถึง การขยายความ คือ การอธิบายความเข้าใจของเราที่มีต่อสารที่เราอ่านให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยอาจผ่านการแปลความและการตีความของเรา แล้วให้ความคิดเห็นหรือเหตุผลเพิ่มเติมเพื่อขยายความให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ดังนั้น การเขียนขยายความเป็นการเขียนที่เพิ่มรายละเอียดประเด็นสำคัญของเรื่อง กระบวนการเริ่มต้นเขียนขยายความได้นั้น ผู้เขียนต้องใช้ความคิดในการวางแผนการเขียนที่ดี เพื่อช่วยกำหนดขอบเขตทิศทางการเขียน

2. วิธีการเขียนขยายความ

วิธีการเขียนขยายความมีขั้นตอนในการเขียนขยายความ ดังนี้

2.1 เริ่มต้นวางแผนทางการเขียน การเริ่มต้นเขียนควรมีการกำหนดขอบเขตทิศทางการเขียนโดยมีการวางโครงเรื่องก่อนเขียน ซึ่งเป็นการกำหนดหัวข้อเนื้อหาในงานเขียนให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และขอบเขตของเรื่องที่จะเขียน เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนให้มีความชัดเจน และมีเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ ดังที่ ถวัลย์ มาตรฐาน ณิชนันท์ ประสงค์ และวิไล มาตรฐาน (2546: 41) กล่าวว่า “โครงเรื่องเปรียบเสมือนเป็นเข็มทิศและแผนที่ของนักเดินเรือ หรือนักเดินทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายปลายทางอย่างแม่นยำ...ผู้เขียนจะต้องถอดความคิดของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรก่อน”

วิธีการวางโครงเรื่อง มีแนวทางปฏิบัติ ดังที่พูลสุข เอกไทยเจริญ (2551: 101) กล่าวไว้ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์จากหัวข้อเรื่องหรือชื่อเรื่อง เพื่อวางขอบเขตที่แน่นอนของเรื่อง พิจารณาสาระสำคัญว่า มีหัวข้อใดที่ควรจะนำมากล่าวได้บ้าง
- 2) ระดมความรู้ ความคิด ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน โดยศึกษาจากแหล่งสารสนเทศที่รวบรวมไว้ เพื่อรวบรวมหัวข้อที่เกี่ยวข้อง
- 3) เลือกสรร จัดหมวดหมู่ความคิด หัวข้อต่าง ๆ เฉพาะที่ตรงประเด็น แล้วนำความคิดที่เลือกไว้มาจัดเรียงตามลำดับที่เหมาะสม จัดแบ่งเป็นหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย หัวข้อในระดับเดียวกันควรให้มีน้ำหนักและความสำคัญใกล้เคียงกัน หัวข้อย่อยต้องสัมพันธ์กับหัวข้อใหญ่
- 4) ปรับแก้ เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา เพราะโครงเรื่องที่วางไว้ในระยะแรก ๆ อาจมีข้อบกพร่อง

ในด้านการจัดลำดับหัวข้อที่เป็นโครงเรื่อง ปรีชา ช่างขวัญยืน (2550: 61-62) ได้ให้คำแนะนำว่า

- 1) กำหนดประเด็นใหญ่และประเด็นย่อยให้ครบถ้วน
- 2) ลำดับหัวข้อตามความเหมาะสมข้อมูลที่มีอยู่ มากหรือน้อยขึ้นกับประเภทตำรา
- 3) แบ่งหัวข้อใหญ่ออกเป็นหัวข้อย่อย หัวข้อย่อยแต่ละหัวข้อต้องสนับสนุนหรือเกี่ยวข้องกับหัวข้อใหญ่
- 4) จัดทุกหัวข้อให้มีน้ำหนักใกล้เคียงกัน

ดังนั้น โครงเรื่อง คือ การกำหนดหัวข้อเนื้อหาและวางลำดับในการนำเสนอให้มีความสัมพันธ์กัน และมีสัดส่วนเนื้อหาที่สมดุลกัน โดยมีหลักในการจัดหัวข้อเนื้อหาในโครงเรื่องคือ

- 1) จัดหัวข้อเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์
- 2) จัดหัวข้อเนื้อหาตามขอบเขตในรายงาน
- 3) เรียงลำดับหัวข้อให้สัมพันธ์และสมดุลกัน
- 4) จัดหัวข้อเนื้อหาโดยแบ่งเป็นหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยที่เหมาะสมกับเรื่อง

2.2 เขียนขยายใจความสำคัญในย่อหน้า อาจทำได้หลายวิธีดังนี้

วิธีเขียนขยายความมีหลายวิธีการ อาทิ บุญยงค์ เกศเทศ (2555) กล่าวถึงวิธีการขยายความอาจต้องพิจารณาในแต่ละประโยคว่า จะใช้กลวิธีในการขยายความอย่างไร จึงจะมีสัดส่วนพอเหมาะ เป็นเหตุเป็นผล และช่วยเพิ่มความกระจ่าง แจ่มชัด ซึ่งมี 6 ประการ ได้แก่

- 1) ขยายโดยการอธิบาย เป็นวิธีอธิบายให้ละเอียด หรือให้คำจำกัดความเกี่ยวกับใจความสำคัญ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจ หรือรู้เรื่องราวนั้น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์

2) ขยายโดยการยกตัวอย่าง เป็นวิธีการยกตัวอย่างมาประกอบใจความสำคัญ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจหรือเห็นด้วยกับเรื่องราวนั้น ๆ ง่ายขึ้น ตัวอย่างที่ยกมาแสดงควรให้ตรงตามเนื้อเรื่องไม่ยาก หรือซับซ้อนเกินไป ควรเป็นตัวอย่างที่สนับสนุนข้อความนั้น ๆ ให้ผู้อ่านเข้าใจหรือเห็นจริง ควรบอกด้วยว่าตัวอย่างนั้น ๆ เป็นเรื่องจริง เรื่องสมมติ หรือเคยพบเห็นด้วยตนเอง สิ่งหนึ่งที่ผู้ฝึกฝนควรคำนึงถึงเสมอ คือ จะยกตัวอย่างประกอบเฉพาะเรื่องที่เข้าใจยาก หรือยังไม่เข้าใจชัดเจนเท่านั้น เรื่องที่ง่ายอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องยกตัวอย่าง

3) ขยายโดยการเปรียบเทียบ เป็นการขยายเปรียบเทียบกับสิ่งที่ตรงกันข้าม เพื่อให้เห็นชัดเจนขึ้น เช่น ขวากับดำ หรือเปรียบเทียบทำนองอุปมาอุปมัยทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวนั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น เปรียบสิ่งที่ไม่รู้กับสิ่งที่รู้ เปรียบนามธรรมกับรูปธรรม เป็นต้น

4) ขยายโดยการกล่าวถึงเหตุและผล ขยายโดยแสดงเหตุผล ที่ทำให้เกิดสิ่งนั้น ๆ หรือ ที่ทำให้เรื่องราวเป็นไปอย่างนั้น เหตุผลที่นำมาแสดงควรเป็นเหตุผลที่มีทางเป็นไปได้ หรือพิสูจน์ได้ว่าเป็นจริงแล้ว หรือเป็นเหตุผลที่คนทั่วไปยอมรับ ไม่ใช่ถือเอาตัวผู้เขียนเป็นหลัก

5) ขยายโดยการอ้างหลักฐาน เป็นการขยายโดยอ้างบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์ที่มีจริง หรือเกิดขึ้นจริง ๆ เพื่อให้ใจความนั้นหนักแน่นน่าเชื่อถือ เช่น บอกว่า ใครพูดอะไรไว้ ข้อมูลนั้นได้จากที่ใด เหตุการณ์นั้นเกิดกับใคร ที่ไหน เมื่อไร เป็นต้น

6) ขยายโดยการตั้งคำถามและให้คำตอบ เป็นการขยายที่ทำให้ผู้อ่านอุกใจคิดโดยการตั้งคำถาม แล้วจึงให้ความกระจ่างแก่ผู้อ่านโดยการตอบคำถามเป็นขั้นตอนไป ทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความนั้นได้เป็นลำดับ

ลักษณะการขยายความในรูปแบบต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาเป็นลำดับนั้น จะเห็นได้ว่าการเขียนขยายความเป็นการช่วยอธิบาย และให้รายละเอียดเพิ่มเติม ทำให้ข้อความนั้น ๆ แจ่มกระจ่างชัดเจน นอกจากนี้อาจช่วยปรับระดับภาษา ให้กลมกลืนสละสลวยอีกด้วย เพราะการขยายส่วนใหญ่นั้นมักปรากฏคำเชื่อมเข้ามามีบทบาทอยู่ในบริบทต่าง ๆ เสมอ

ในขณะที่ อลงกรณ์ พลอยแก้ว (2564) เสนอความเห็นเกี่ยวกับวิธีการขยายความ ไว้ 4 ประการ ได้แก่

- 1) กล่าวถึงสาเหตุและผลที่สัมพันธ์กัน
- 2) ยกตัวอย่างหรือข้อเท็จจริงมาประกอบ
- 3) อธิบายสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นเพิ่มเติม
- 4) คาดคะเน (การอนุมาน) สิ่งที่น่าจะเป็น หรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป โดยอาศัยข้อมูลจากเรื่องเดิมเป็นพื้นฐานในการคาดคะเน

ดังนั้น สามารถสรุปวิธีเขียนขยายความได้ดังนี้

1) การอธิบายให้รายละเอียดหรือให้คำจำกัดความ การขยายประโยคใจความสำคัญในย่อหน้าด้วยการอธิบายหรือให้รายละเอียดเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันมาก เมื่อต้องการขยายความให้เป็นที่น่าสนใจยิ่งขึ้น ย่อหน้าในลักษณะนี้มักใช้ในตอนที่เนื้อหาของเรื่องโดยทั่วไป

2) การยกตัวอย่าง การขยายประโยคใจความสำคัญโดยการยกตัวอย่าง การขยายประโยคใจความสำคัญในย่อหน้าเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะสร้างความเข้าใจให้แจ่มแจ้งได้ ในบางครั้งอาจต้องอธิบายใจความสำคัญเล็กน้อยแล้วจึงให้ตัวอย่างอาจเป็นตัวอย่างเดี่ยวแต่ชัดเจนและมีการอธิบายขยายความ

3) การเปรียบเทียบ นอกจากจะขยายใจความสำคัญในย่อหน้าด้วยการยกตัวอย่างยังอาจขยายใจความสำคัญด้วยการเปรียบเทียบ อาจเปรียบเทียบในลักษณะอุปมาโวหาร หรือยกเป็นอุทาหรณ์เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ต้องการกล่าวชัดเจน หรือเปรียบเทียบสิ่ง 2 สิ่ง ซึ่งมีส่วนคล้ายและแตกต่างกันเพื่อให้เข้าใจแจ่มแจ้ง

4) การให้เหตุผล การขยายใจความสำคัญในย่อหน้าด้วยการให้เหตุผลอาจเป็นไปในลักษณะขึ้นย่อหน้าด้วยประโยคใจความสำคัญซึ่งเป็นผลแล้วจึงกล่าวถึงเหตุเป็นการขยายความ หรืออาจใช้เหตุเป็นประโยคใจความสำคัญ แล้วขยายความโดยแสดงผลก็ได้ทั้ง 2 วิธี ย่อหน้าลักษณะนี้จำเป็นสำหรับงานเขียนที่ต้องการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็น ข้อสำคัญต้องมีสัมพันธภาพคือ ความเกี่ยวเนื่องของใจความซึ่งเป็นเหตุผลรับกัน และมีการลำดับความอย่างดีเพื่อความน่าเชื่อถือด้วย

3. รูปแบบการเขียนขยายความ

รูปแบบการเขียนขยายความ ประกอบด้วยชื่อเรื่อง ส่วนนำ ส่วนเนื้อเรื่อง และส่วนสรุป ดังนี้

3.1 ชื่อเรื่อง การตั้งชื่อเรื่องควรใช้ภาษาที่กะทัดรัด ชัดเจน และสุภาพ ขอบเขตเหมาะสมไม่กว้างหรือแคบเกินไป สอดคล้องกับเนื้อหา และครอบคลุมใจความทั้งหมดของเรื่อง

3.2 ส่วนนำ การเกริ่นนำควรเขียนมาให้ น่าสนใจและชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบหัวข้อเนื้อหา ความสำคัญและความน่าสนใจของเรื่องที่ต้องการสื่อสาร

3.3 ส่วนเนื้อเรื่อง การจัดประเด็นเนื้อหาควรจัดประเด็นเนื้อหาไปตามลำดับให้มีใจความต่อเนื่องกัน และเขียนขยายความให้รายละเอียดชัดเจนโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง เลือกรูปแบบการเขียนขยายความที่เหมาะสมกับประเด็นเนื้อหา อาทิ การให้จำกัดความการยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบ และการให้เหตุผล หากมีการนำคำพูดจากแหล่งอื่นมา ต้องมีการอ้างอิงประกอบเสมอ

3.4 ส่วนสรุป การสรุปท้ายควรลงท้ายเนื้อเรื่องที่เขียนให้ประทับใจ น่าสนใจ และชัดเจน เพื่อเน้นย้ำให้ผู้อ่านได้ทราบใจความสำคัญของเรื่อง โดยอาจยกคำประพันธ์ ข้อคิด คำคมที่ประทับใจ ให้สอดคล้องกับผู้อ่าน หรือตั้งคำถามทิ้งท้ายให้กับผู้อ่านได้คิดต่อยอดความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านต่อไป

รูปแบบการเขียนขยายความ สามารถสรุปได้ดังนี้

เรื่อง.....

ส่วนนำ การเกริ่นนำว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความน่าสนใจและความสำคัญอย่างไร และมีหัวข้อเนื้อหาเกี่ยวกับอะไรบ้าง

ส่วนเนื้อเรื่อง แบ่งหัวข้อเนื้อหาเป็นประเด็น แต่ละย่อหน้ามีเพียง 1 ใจความ ไม่จำเป็นต้องมี 3 ย่อหน้า ขึ้นอยู่กับขอบเขตเนื้อหาของเรื่อง และควรลำดับใจความให้ต่อเนื่อง

ประเด็นที่ 1 .....

ประเด็นที่ 2 .....

ประเด็นที่ 3 .....

ส่วนสรุป ควรลงท้ายโดยสรุปใจความสำคัญและประทับใจ

การเขียนขยายความ หมายถึง การเขียนเพิ่มรายละเอียดประกอบใจความสำคัญของเรื่อง เพื่อสื่อความหมายให้สมบูรณ์ชัดเจนขึ้น เรียงลำดับในการเขียนนำเสนอต่อเนื่องไม่สับสนหรือไม่เขียนวกวนไปมา โดยใช้วิธีการอธิบายให้ข้อมูลเพิ่มเติม ยกตัวอย่างประกอบ การอ้างอิงเปรียบเทียบ หรือให้เหตุผลประกอบ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยนำคำจำกัดความดังกล่าว มาเป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ และแนวทางในการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลทักษะการเขียนขยายความของนิสิต

เอกสารอ้างอิง

ถวัลย์ มาศจรัส, ณิชนันท์ ประสงค์ และวิไล มาศจรัส. (2546). **นวัตกรรมการศึกษาชุด การเขียนรายงานผลงานทางวิชาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.

บุญยงค์ เกศเทศ. (2555). **คมคิดคำเขียน**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยสารคาม.

ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2550). **เทคนิคการเขียนและการผลิตตำรา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พลสุข เอกไทยเจริญ. (2551). **การเขียนรายงานการค้นคว้า**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

อลงกรณ์ พลอยแก้ว. (2564). **การตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน**. จาก

<https://www.trueplookpanya.com/learning/detail/34341>

3 ใบกิจกรรม: ตอบคำถามเรื่องหลักการเขียนขยายความ

ชื่อ-สกุล..... รหัสนิสิต.....
สาขาวิชา..... คณะ..... ชั้นปี .....

เรื่องที่กำหนดให้และตอบคำถามให้ชัดเจน

กระแสละครย้อนยุคสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีอย่าง “บุพเพสันนิวาส” ยังคงฮิตต่อเนื่อง ส่งผลให้ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ธุรกิจร้านอาหารไทยควหาหวานต่างขายดิบขายดี ขนมที่คนรุ่นใหม่อาจจะยังไม่เคยเห็นหรือไม่เคยรู้จักมาก่อนก็ได้รู้เรื่องขนมกันในเรื่องนี้และทำให้หลายต่อหลายคนมีความพยายามศึกษาประวัติขนมไทย และอีกหลายคนก็อยากทำขนมไทยอย่างจริงจังมากขึ้นด้วยเช่นกัน

โดยเฉพาะการทำ “ขนมทองม้วน” หากพลิกตำราประวัติศาสตร์ขนมทองม้วนแล้ว พบว่าขนมนี้เกิดขึ้นครั้งแรกในสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยนำศาสตร์ทำขนมหวานจากโปรตุเกสมาประยุกต์ดัดแปลง สอดแทรกเอกลักษณ์ วัตถุดิบ และความประณีตแบบไทย ทำให้เกิดตำรับขนมขึ้นใหม่มีคุณค่า “ทองม้วน” จึงเป็นหนึ่งในขนมไทยที่กลุ่มพัฒนาสตรีบางกรวย ที่ คุณอรอุมา แซ่หลี่ ผู้ก่อตั้งกลุ่มได้มองเห็นเป็นโอกาสว่า ขนมทองม้วนจะสามารถสร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่สมาชิกในกลุ่มได้อย่างแน่นอน เพราะนอกจากกรรมวิธีในการทำขนมทองม้วนแบบโบราณอย่างประณีต พิถีพิถันแล้ว ด้านวัตถุดิบที่ใช้ทำขนมยังมีคุณภาพมาตรฐานทั้งแป้งข้าวเจ้า ไข่สด น้ำตาลโตนด เกลือ งาดำ และความหอมหวานมันจากกะทิคั้นสด ผสมผสานให้เข้ากันด้วยวิธีไทยดั้งเดิม หยอดลงบนพิมพ์ทำขนมทองม้วนโดยตรงแล้ว ชื่อเรียกก็เป็นมงคลและมีความหมายลึกซึ้ง จึงเหมาะแก่การนำไปเป็นขนมในเทศกาลงานบุญต่าง ๆ หรือนำไปเป็นของขวัญที่ทรงคุณค่าสำหรับญาติผู้ใหญ่ได้อีกด้วย

ที่มา: เทศบาลเมืองบางกรวย. (2562). *เสน่ห์ทองม้วน ขนมไทยสร้างรายได้เพื่อกลุ่มพัฒนาสตรีบางกรวย*.
<https://bangkruaicity.go.th/th/attractions/view/58>

1. ผู้เขียนมีวิธีการเกริ่นนำอย่างไร

.....

2. ย่อหน้าที่ 1 และ 2 มีประเด็นใจความสำคัญเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

.....

3. นิสิตคิดว่าผู้เขียนตั้งชื่อเรื่องได้เหมาะสมกับเนื้อหาหรือไม่ อย่างไร

.....

4. จงบอกวิธีการเขียนขยายความจากบทความข้างต้น

.....

5. ผู้เขียนใช้ภาษาระดับใด อธิบายโดยยกตัวอย่างประกอบ

.....

4 แบบทดสอบ: หลักการเขียนขยายความ

แบบทดสอบชุดที่ 1

ชื่อ-สกุล..... รหัสนิสิต.....

สาขาวิชา..... คณะ..... ชั้นปี .....

การกำหนดหัวข้อเรื่องและโครงเรื่อง

ชื่อเรื่อง .....

โครงเรื่อง

1. บทนำ

2. ....

2.1 .....

2.2 .....

2.3 .....

2.4 .....

2.5 .....

3. ....

3.1 .....

3.2 .....

3.3 .....

3.4 .....

3.5 .....

4. ....

4.1 .....

4.2 .....

4.3 .....

4.4 .....

4.5 .....

5. บทสรุป

หมายเหตุ ส่วนแรกคือการเกริ่นนำ ส่วนเนื้อหาจะมีที่ประเด็นหรือกี่ย่อหน้าพิจารณาได้ตามความเหมาะสม และส่วนสุดท้ายคือบทสรุป เมื่อนำมาเขียนเรียงความไม่ต้องใส่เลขนำหน้าย่อหน้าเกริ่นนำ เนื้อหา และสรุป

5 แบบประเมินการกำหนดหัวข้อเรื่องและโครงเรื่อง (สำหรับผู้สอนใช้ประเมินแบบทดสอบ ชุดที่ 1)

แบบบันทึกการประเมินการกำหนดหัวข้อเรื่องและโครงเรื่อง

คนที่	ประเด็น/ คะแนน ชื่อ - สกุล	ความถูกต้อง	ความชัดเจน	ความเหมาะสม	รวมคะแนน
		4	8	8	20
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เกณฑ์การให้คะแนนการกำหนดหัวข้อเรื่องและโครงเรื่อง

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความถูกต้อง	สะกตคำหรือใช้คำถูกต้องตามความหมายทุกคำ	สะกตคำผิดหรือใช้คำผิด ความหมาย 1 คำ	สะกตคำผิดหรือใช้คำผิด ความหมาย 2 คำ	สะกตคำผิดหรือใช้คำผิด ตั้งแต่ 3 คำขึ้นไป	1	4
ความชัดเจน	ตั้งชื่อเรื่องได้ ใจความ ชัดเจน โครงเรื่องได้ ใจความและชัดเจน	ตั้งชื่อเรื่องได้ ใจความ ชัดเจน และโครงเรื่องได้ใจความ	ตั้งชื่อเรื่องได้ ใจความ และชัดเจน	ตั้งชื่อเรื่องได้ ใจความ	2	8
ความเหมาะสม	ชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา โครงเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา หัวข้อเรื่องตามลำดับ ต่อเนื่อง และใช้คำ ประโยคได้เหมาะสม	ชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา โครงเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหาและ หัวข้อเรื่องตามลำดับ ต่อเนื่อง	ชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา และ โครงเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา	ชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา	2	8
รวม					5	20

ระดับคุณภาพ

คะแนน	17-20	หมายถึง ดีมาก
คะแนน	13-16	หมายถึง ดี
คะแนน	9-12	หมายถึง ปานกลาง
คะแนน	5-8	หมายถึง พอใช้
คะแนน	1-4	หมายถึง ควรปรับปรุง

ชุดที่ 2 ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ

1 แผนการจัดการเรียนรู้

▶ หัวข้อเนื้อหา

1. ศาสตร์การใช้ภาษาไทยในงานเขียน
2. ศิลปะในการเขียนภาษาไทย
3. แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยในงานเขียน

▶ ผลลัพธ์การเรียนรู้

1. วิเคราะห์และเลือกใช้คำในประโยคที่เป็นภาษาทางการได้ถูกต้อง เหมาะสม
2. เขียนขยายความโดยใช้คำ ประโยค เว้นวรรค และย่อหน้า ตามหัวข้อและโครงเรื่องที่กำหนดไว้ได้ถูกต้อง เหมาะสม

▶ วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชำนาญ
  - 1.1 ผู้สอนถามปัญหาในการใช้ภาษาไทยของนิสิต โดยให้นิสิตยกตัวอย่างกรณีที่ใช้ภาษาผิด
  - 1.2 ให้นิสิตร่วมกันอภิปรายถึงสาเหตุที่มักใช้ภาษาไทยผิด
2. ชำนาญ
  - 2.1 ให้นิสิตดูเอกสารความรู้เรื่องศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ
  - 2.2 ให้นิสิตช่วยกันวิเคราะห์ตัวอย่างประโยค ว่ามีข้อผิดพลาดด้านใด และควรปรับแก้ไขอย่างไร
  - 2.3 ผู้สอนแจกใบกิจกรรม: แก้ไขประโยคให้เป็นภาษาทางการที่ถูกต้องเหมาะสม ให้นิสิตปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายบุคคล ส่งงานในชั้นเรียนหรือโพสต์รับงานใน Google Classroom
  - 2.4 นิสิตและผู้สอนร่วมกันเฉลยคำตอบ และผู้สอนอธิบายข้อผิดพลาดเพิ่มเติม
3. ชำนาญและประเมินผล
  - 3.1 ผู้สอนทบทวนความรู้ โดยเน้นเรื่องการใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความที่เหมาะสม ทั้งในด้านการใช้คำ ประโยค ย่อหน้า เว้นวรรค

3.2 ให้นิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 2 เรื่องศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ โดยการเขียนขยายความโดยใช้คำ ประโยค เว้นวรรค และย่อหน้า ตามหัวข้อและโครงเรื่องที่กำหนดไว้ได้ถูกต้อง เหมาะสม

3.3 ผู้สอนบันทึกคะแนนแบบทดสอบ ตามแบบประเมินการใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การผ่านในแบบทดสอบระหว่างเรียนว่า ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินคือ ผู้ที่ได้คะแนนรวมตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 20 คะแนนในแต่ละชุด

3.4 ผู้สอนนำข้อควรปรับปรุงของนิสิตมาอธิบายอีกครั้งในชั้นเรียน

3.3 ให้นิสิตทบทวนบทเรียนจาก Google Classroom

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารความรู้: ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ
2. ใบกิจกรรม: แกไขประโยคให้เป็นภาษาทางการที่ถูกต้องเหมาะสม
3. แบบทดสอบ: ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ
4. แบบประเมินการใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ
5. Google Classroom รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การตอบคำถาม และความตั้งใจในการเรียน
2. คะแนนการแก้ไขประโยคให้เป็นภาษาทางการที่ถูกต้องเหมาะสม
3. คะแนนการใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความตามแบบประเมิน

ศาสตร์และศิลป์การใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ

การใช้ภาษาที่ดีต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ และเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่อาจมองข้ามได้ ภาษาที่ใช้ควรสื่อใจความชัดเจน เหมาะสม ถูกต้องตามหลักภาษาไทย และสื่อสารให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน ในทางที่สร้างสรรค์ เนื้อหาหัวข้อนี้จึงประกอบด้วย 1) ศาสตร์การใช้ภาษาไทยในงานเขียน 2) ศิลปะในการเขียนภาษาไทย และ 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยในงานเขียน ดังนี้

ศาสตร์การใช้ภาษาไทยในงานเขียน

ศาสตร์หรือความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานที่ช่วยให้งานเขียนที่สื่อสารไปนั้นไม่เกิดข้อผิดพลาดและเป็นภาษาไทยที่ดี มีดังนี้

1. ระดับภาษา หมายถึง การใช้ถ้อยคำสำนวนให้ถูกต้องตรงความหมาย ถูกกฎเกณฑ์ภาษาเหมาะสมตามสัมพันธภาพของบุคคล สถานที่ กาลเทศะ โอกาส เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน และสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมาย การเลือกใช้ระดับภาษาต้องคำนึงว่าใช้กับผู้ใด เป็นมนุษย์ พืช สัตว์ สิ่งของ หรือธรรมชาติต่าง ๆ หากเป็นมนุษย์ต้องพิจารณาระดับของบุคคลด้วย

การแบ่งระดับภาษานั้น สามารถแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้เป็นภาษาที่เป็นแบบแผนและไม่เป็นแบบแผน หรือแบ่งย่อยได้เป็นภาษาพิธีการ ภาษาทางการ ภาษากึ่งทางการ ภาษาไม่เป็นทางการ และภาษาถิ่นเอง ซึ่งลักษณะการใช้ภาษาระดับต่าง ๆ มีความแตกต่างกันดังที่ ละเอียด โปษกฤษณะ (2544: 17-29), บุปผา บุญทิพย์ (2548, 123-129) เมทินี รัชฎารักษ์ และวิเศษ ชาญ ประโคน (2551: 39) และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม สำนักศึกษาทั่วไป (2555: 41-46) อธิบายไว้ดังนี้

1) ภาษาแบบแผน มีลักษณะคือ

(1) ใช้คำสุภาพ ศัพท์ราชการ ศัพท์วิชาการ และศัพท์บัญญัติที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนดผู้รับรู้ความหมายร่วมกัน เช่น ใช้ “บิดา” แทน “พ่อ”

(2) ไม่ใช้คำย่อ เช่น ใช้ “นางสาว” แทน “น.ส.”

(3) ไม่ใช้คำภาษาต่างประเทศที่มีคำไทยใช้แล้ว เช่น ใช้ “ธนาการ” แทน “แบงก์” ยกเว้นคำที่ยังไม่มีศัพท์บัญญัติ

(4) เขียนเป็นกลาง ไม่เสียดสี หรือตลกขบขัน

2) ภาษากึ่งแบบแผน มีลักษณะคือ

(1) ใช้คำสุภาพ แต่ลดความเคร่งครัดลงมาเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่ไม่เป็นภาษาวิชาการ เช่น ใช้ “พ่อ” แทน “บิดา”

(2) ใช้คำย่อที่รับรู้เป็นสากล เช่น ใช้ “น.ส.” แทน “นางสาว”

(3) ใช้ภาษาที่แสดงอารมณ์ขันหรือยั่วล้อได้

(4) แสดงความคิดเห็นส่วนตัวได้มากกว่าภาษาแบบแผน

3) ภาษาปาก มีลักษณะคือ

(1) ใช้คำที่เข้าใจง่าย ประโยคอาจไม่สมบูรณ์ เช่น “ไปไหน” ขาดประธานของประโยค

(2) ใช้คำภาษาตลาดคือคำที่เข้าใจง่าย สั้น ๆ แต่สามารถพอเข้าใจตรงกันได้ เช่น “เล็กขึ้นสัดไม่ตก” มาจากประโยคเต็มว่า “ฉันต้องการส่งก๊วยเตี๋ยวเส้นเล็กใส่ลูกชิ้นและเนื้อสัด” ซึ่งขาดประธานและกริยาในประโยค ขาดคำขยายว่าเป็นก๊วยเตี๋ยวน้ำ และใช้คำตัดว่า “ไม่ตก” แทน “ไม่ใส่น้ำตก”

(3) ใช้คำตัด เช่น ชื่อมังคุด 2 โล ใช้คำว่า “โล” แทนคำเต็มว่า “กิโลกรัม” ไปมหาลัย ใช้คำว่า “มหาลัย” แทนคำเต็มว่า “มหาวิทยาลัย”

(4) ใช้ภาษาสแลง เช่น เธอมีกิ๊กใหม่ คำว่า “กิ๊ก” หมายถึง บุคคลที่แอบคบกับคู่รักของผู้อื่น หรือ เด็กแว้น คำว่า “แว้น” หมายถึง วัยรุ่นที่ชอบขี่จักรยานยนต์ด้วยความเร็วบนถนนทั่วไป มักใช้ในความหมายในทางที่ไม่ดีนัก และมีข้อสังเกตว่าใช้วรรณยุกต์ผิดด้วย

(5) ใช้คำภาษาต่างประเทศแทนศัพท์บัญญัติและเป็นคำย่อ เช่น ห้องแอร์ ใช้คำว่า “แอร์” ซึ่งมาจากคำว่า “air conditioner” แทน “เครื่องปรับอากาศ”

(6) ใช้คำภาษาถิ่น เช่น น้อย (ใต้) หมายถึง น่อง

(7) ใช้คำที่สะกดตา น่าสนใจ เช่น การตั้งฉายาเรียกบุคคลต่างในหนังสือพิมพ์

หากแบ่งระดับภาษาให้ละเอียดลงไป จำแนกได้เป็น

1) **ภาษาระดับพิธีการ** คือ ประชุมที่จัดเป็นพิธีการ ผู้ส่งสารเป็นบุคคลสำคัญ ผู้รับสารอยู่ในวงการเดียวกันหรือกลุ่มคนส่วนใหญ่ ใช้ภาษาไพเราะสละสลวย เตรียมบทพูดหรือเขียนล่วงหน้า มักไม่มีการตอบโต้จากผู้รับสาร เช่น

“สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จแทนพระองค์ไปพระราชทานประกาศนียบัตรและรางวัลแก่นักเรียนโรงเรียนจิตรลดา ประจำปีการศึกษา 2551”

จากตัวอย่างใช้คำสุภาพ ถูกต้อง เหมาะสม มีคำราชาศัพท์ คือ เสด็จ พระองค์ไป พระราชทาน และเรียงลำดับคำได้อย่างถูกต้องตามลักษณะภาษาไทย

2) **ภาษาระดับทางการ** คือ อภิปรายหรือบรรยายเป็นทางการ ผู้รับสารและส่งสารอยู่ในวงการเดียวกัน ภาษาตรงไปตรงมา ชัดเจน อาจมีศัพท์วิชาการ เช่น

“การเรียนรู้เพื่อเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบจำต้องถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษา เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกแก่เยาวชนในเรื่องธรรมเนียมปฏิบัติ สิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคม ในฐานะที่พวกเขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคมประชาธิปไตย”

จากตัวอย่างมีคำศัพท์ทางการศึกษา คือ การเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษา การใช้คำสุภาพที่เข้าใจง่าย ชัดเจน กระชับรัดกุม ไม่วกวนหรือต้องแปลความ และเรียงลำดับคำได้ถูกต้อง

3) ภาษาระดับกึ่งทางการ คือ มีความใกล้ชิดมากกว่าระดับทางการ เนื้อหาความรู้ทั่วไป มีการโต้ตอบบ้าง เช่น “ชายหื่อนี้ยอดชายดีมาก” มีคำที่ไม่เป็นทางการ คือ ยีห้อ และ ยอดชาย

4) ภาษาระดับไม่เป็นทางการ (ภาษาสนทนา) คือ ภาษาที่ใช้กับบุคคลที่รู้จักสนิทสนมกัน แต่สนทนาได้ต่อกันในสถานที่ที่ไม่เป็นส่วนตัว หรืออีกฝ่ายที่สื่อสารด้วยเป็นบุคคลที่ให้ความเคารพจึงยังต้องใช้คำที่สุภาพ อาจมีถ้อยคำใช้เฉพาะกลุ่มแทรกปนบ้าง เช่น “คุณแม่ขา หนูหิวแล้วค่ะ” เป็นบทสนทนายาระหว่างมารดาและบุตรสาว คำที่ใช้ยังคงเป็นคำที่สุภาพ

5) ภาษาระดับกันเอง คือ ภาษาที่ใช้ในวงจำกัด ใช้ในกรณีที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารรู้จักสนิทสนมคุ้นเคยกันมาก และสื่อสารในสถานการณ์ที่เป็นส่วนตัวเฉพาะกลุ่มของตนเอง จึงอาจมีคำที่ไม่สุภาพปะปน หรือใช้ภาษาถิ่นที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถเข้าใจได้ตรงกัน นอกจากนั้น ยังใช้ในกรณีที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีความสนใจชอบในเรื่องเดียวกัน จึงใช้คำที่เข้าใจเฉพาะคนในวงการนั้น ๆ หรือเฉพาะผู้ที่มีความชอบในเรื่องนั้น เช่น

“สิ่งสำคัญองผองดาจวม ‘เรือ’ ไล้บี้ผีแดง” ประโยคนี้มีคำฉายาสโมสรฟุตบอลของประเทศอังกฤษ คือ “สิ่งสำคัญอง” หมายถึง สโมสรเชลซี “เรือ” หมายถึง สโมสรแมนเชสเตอร์ ซิตี้ “ผีแดง” หมายถึง สโมสรแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ด ส่วนคำกริยา “ผองดาจวม” หมายถึง สามารถเอาชนะทีมคู่แข่งได้ “ไล้บี้” หมายถึง ทำคะแนนไล่ติดตามมาอย่างใกล้ชิด ประโยคนี้จึงหมายถึง สโมสรเชลซีชนะสโมสรแมนเชสเตอร์ ซิตี้ในการแข่งขันฟุตบอลนัดนี้ ทำคะแนนไล่เคียงกับสโมสรแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ด ผู้ที่จะเข้าใจประโยคนี้จึงต้องมีความรู้ความสนใจในกีฬาฟุตบอลของประเทศอังกฤษ

ดังนั้น ผู้เขียนจำเป็นต้องเลือกใช้คำที่เหมาะสมกับระดับภาษาที่ต้องใช้ในงานเขียนแต่ละรูปแบบ ดังตัวอย่างคำในแต่ละระดับภาษาในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การใช้คำตามระดับของภาษา

ภาษาปาก	ภาษาไม่เป็นทางการ	ภาษากึ่งทางการ	ภาษาทางการ	ภาษาพิธีการ
หมา	กิน/ ทาน	กิน/ ทาน	รับประทาน	รับประทาน
สุดยอด	เต็มที่	เต็มที่	เต็มความสามารถ	เต็มความสามารถ
เยอะแยะ	มากมาย	มากมาย	มาก	มาก
แจ๋ว/เจ๋ง	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ยอดเยี่ยม

2. ศัพท์บัญญัติ

ศัพท์บัญญัติ คือ คำที่กำหนดขึ้นใช้แทนคำเดิมภาษาต่างประเทศ (สถาบันภาษาไทย, 2553: 275). มีหลักดังนี้

2.1 หาคำไทยใช้แทน เช่น ใช้คำว่า “ไฟฟ้า” แทน “electricity”

2.2 ถ้าไม่มีคำไทยใช้แทนได้ หาคำบาลี-สันสกฤตใช้แทน เช่น ใช้คำว่า “ปฏิกิริยา” แทน “reaction”

2.3 ทับศัพท์ โดยยังคงใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศแต่เขียนเป็นภาษาไทย เช่น คอมพิวเตอร์ ลิฟต์ หลักการเขียนคำทับศัพท์นั้น ปกติไม่ใส่วรรณยุกต์ เช่น คอร์รับชัน เพราะเวลาออกเสียงไม่เป็นไปตามวรรณยุกต์ ยกเว้นบางคำที่ตรงกับคำไทยแล้วจะสื่อความผิด เช่น โคม่า

3. หลักเกณฑ์การทับศัพท์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2558: ออนไลน์) มีประเด็นสำคัญดังนี้

3.1 การทับศัพท์ให้ถอดอักษรในภาษาเดิมพอควรแก่การแสดงที่มาของรูปศัพท์ และให้เขียนในรูปที่อ่านได้สะดวกในภาษาไทย

3.2 การวางหลักเกณฑ์ได้แยกกำหนดหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาต่าง ๆ แต่ละภาษาไป

3.3 คำทับศัพท์ที่ใช้กันมานานจนถือเป็นภาษาไทย และปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานแล้ว ให้ใช้ต่อไปตามเดิม เช่น ช็อกโกแลต, ช็อกโกแลต เจ็ด ก๊าซ, แก๊ส

3.4 คำวิสามานยนามที่ใช้กันมานานแล้ว อาจใช้ต่อไปตามเดิม เช่น Louis=หลุยส์

3.5 ศัพท์วิชาการซึ่งใช้เฉพาะกลุ่ม ไม่ใช่ศัพท์ทั่วไป อาจเพิ่มหลักเกณฑ์ตามความจำเป็น ตัวอย่าง การเทียบอักษรภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
ตารางเทียบพยัญชนะภาษาอังกฤษ

พยัญชนะ	พยัญชนะต้น	พยัญชนะต้น	ตัวสะกดและตัวารับ
ภาษาอังกฤษ	ใช้	ตัวอย่าง	ใช้
b	บ	base = เบส	บ
c+s	ค	cat = แคต	ก
+o		cone = โคน	
+u		Cuba = คิวบา	
+r		grown = คราวร์	
+l		Cleo = คลีโอ	
c+s	ช	cell = เซลล์	ช
+i		cigar = ซิการ์	
+y		cyclone = ไซโคลน	
c (ออกเสียง ฌ)	ฌ	glacier = เกลเชียร์	-

หมายเหตุ คำที่พยางค์สุดท้ายเป็น ca, co และ cer (ที่ออกเสียงเอว) ซึ่งไทยเรานิยมใช้เสียง ก ให้อีก ก

ตัวอย่าง

America = อเมริกา
disco = ดิสโก
soccer = ซอกเกอร์

4. หลักการเว้นวรรคตอน

หลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถาน (2551: 56-66) กำหนดหลักในการเว้นวรรคตอนว่ามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 การใช้เว้นวรรคใหญ่ ใช้เมื่อจบประโยคเท่านั้น เช่น

ความเจริญงอกงามทั้งทางจิตใจและทางวัตถุย่อมเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิทยาการ
บ้านเมืองจะเจริญหรือเสื่อมก็เนื่องด้วยวิทยาการ

4.2. การใช้เว้นวรรคเล็ก ใช้ในกรณีต่อไปนี้

4.2.1 เว้นระหว่างประโยคย่อหน้าคำเชื่อม เช่น

ผู้ป่วยรายแรกรักษาอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช แต่ผู้ป่วยรายอื่น ๆ รักษาที่โรงพยาบาล
ราชวิถี”

ถ้าเป็นประโยคสั้น ๆ ให้เขียนติดกัน

4.2.2 เว้นวรรคเล็กระหว่างชื่อกับนามสกุล เช่น นายคณัย เปียวัฒน์

4.2.3 เว้นวรรคเล็กระหว่างคำนำหน้าพระนามกับพระนามของพระบรมวงศานุวงศ์ เช่น
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ

4.2.4 เว้นระหว่างชื่อสถานที่ต่าง ๆ เช่น ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด เช่น

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ถนนนครินทร์ ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัด
นนทบุรี

4.2.5 เว้นระหว่างคำนำหน้านามแต่ละชนิด เช่น ศ. นพ. ม.ล. เกษตร สนิทวงศ์

4.2.6 เว้นระหว่างยศกับชื่อ เช่น จอมพล ป. พิบูลสงคราม

4.2.7 เว้นระหว่างตัวเลขกับตัวหนังสือ เช่น

อักษรานุกรมชีวประวัติ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.2.8 เว้นระหว่างวันกับเวลา เช่น

ชาวบ้านรวมกลุ่มกันออกกำลังกายทุกวันอาทิตย์ เวลา 18.00 น.

4.2.9 เว้นระหว่างตัวหนังสือภาษาไทยกับภาษาอื่น เช่น

ข้าวเย็นเหนือเป็นชื่อไม้เถาชนิด *Smilax china* L. ในวงศ์ Smilacaceae

4.2.10 เว้นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง เช่น

หนังสืออ้างอิงมีหลายประเภท เช่น พจนานุกรม สารานุกรม อักษรานุกรมชีวประวัติ
ดรรชนีวารสาร สิ่งพิมพ์รัฐบาล

4.2.11 เว้นระหว่างเครื่องหมายอัญประกาศและวงเล็บ เช่น

หนังสืออ้างอิงใช้อักษรย่อคือ “อ” (ย่อมาจากคำว่าอ้างอิง) สำหรับหนังสืออ้างอิง
ภาษาไทยและ “R” หรือ “Ref” (ย่อมาจากคำว่า Reference) สำหรับหนังสืออ้างอิง
ภาษาต่างประเทศ

4.2.12 เว้นหน้าและหลังคำ “เช่น” “ได้แก่”

เชิงอรรถมี 3 ประเภท ได้แก่ เชิงอรรถอ้างอิง เชิงอรรถเสริมความ และเชิงอรรถโยง

4.2.13 เว้นหลังคำว่า “ว่า” ถ้าข้อความต่อมาเป็นประโยค เช่น

รายงานทางการแพทย์เปิดเผยว่า ผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่มักมีโรคแทรกซ้อน

ถ้าข้อความต่อมาไม่เป็นประโยคพิมพ์ติดกัน เช่น สาเหตุที่เขาเสียชีวิตนั้น ไม่มีหน่วยงานใดทราบว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไร

4.3 การเว้นระยะเครื่องหมายวรรคตอน มีดังนี้

หลังเครื่องหมาย มหัพภาค (.) เว้น 2 ระยะ

หลังเครื่องหมาย จุลภาค (,) เว้น 1 ระยะ

หลังเครื่องหมาย อัฒภาค (;) เว้น 1 ระยะ

หลังเครื่องหมาย มหัพภาคคู่ (:.) เว้น 1 ระยะ

ก่อนและหลังเครื่องหมาย อัฒประกาศ (“ ”) เว้น 1 ระยะ

ศิลปะในการเขียนภาษาไทย

การใช้ภาษาไทยอย่างมีศิลปะจำเป็นต้องมีความใส่ใจในการเลือกสรรใช้คำ ประโยค และจัดย่อหน้าให้ดี ดังที่ ฝะอบ โปษภฤษณะ (2544: 63-71); บุปผา บุญทิพย์ (2548, 138-140); ทรงสรรค์ นิลกำแหง (2550) และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก (2553: 56-65) เสนอแนวทางการเขียนภาษาไทยไว้ดังนี้

1. การใช้คำ

1.1 เขียนสะกดคำให้ถูกต้องและชัดเจน ผู้เขียนต้องตรวจสอบให้แน่ชัดว่าเขียนสะกดคำถูกต้อง เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อความหมาย เช่น

“รักษาการคณบดี” มักเขียนผิดเป็น “รักษาการณ์คณบดี”

คำว่า “รักษาการ” ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556: 984) หมายถึง ปฏิบัติหน้าที่แทนชั่วคราว รักษาการณ์ หมายถึง ฝ้าดูแลเหตุการณ์ และมีข้อสังเกตว่า คำว่า คณบดี มักเขียนผิดเป็น คณະบดี เพราะใช้แนวเทียบผิด คือ นำไปเทียบคำว่า คณະ

1.2 ใช้คำให้ถูกต้องและมีพลัง ได้แก่

1.2.1 ใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย คำในภาษาไทยจำนวนมากมีความหมายโดยตรงมากกว่า 1 ความหมาย ผู้เขียนจึงต้องระมัดระวังการใช้คำเพื่อการสื่อสาร โดยคำนึงถึงข้อความบริบทในประโยค และความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษาเป็นสำคัญ

1.2.2. ใช้คำให้ชัดเจน คือ ไม่ใช้คำกำกวม ใช้คำที่เข้าใจง่ายและคงที่

1) ใช้คำชัดเจน เช่น ที่นี้รับอัครพระ แก่ใจเป็น ที่นี้รับอัครครอบพระเครื่อง

2) ใช้คำให้คงที่คือ ในเนื้อความเดียวกัน คำที่หมายถึงสิ่งเดียวกัน บุคคลเดียวกัน ควรใช้คำเดียวกันตลอดทั้งเล่ม เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้เขียนว่ากำลังหมายถึงเรื่องเดียวกัน

3) ระวังคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ผู้เขียนต้องศึกษาความหมายของคำให้ละเอียด และใช้ให้ถูกต้องตามความหมายของคำ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการตีความแก่ผู้อ่าน

1.3 ใช้คำให้ถูกต้องตามระดับภาษา ใช้คำให้ถูกต้องตามความสัมพันธ์ของบุคคลและกาลเทศะ

1.3.1 มีความรอบคอบและตรวจทานการใช้ภาษาระดับทางการ คำที่ใช้ในงานเขียนระดับทางการที่ดีต้องมีลักษณะดังนี้

1) ใช้คำที่มีความหมายโดยตรงหรือความหมายโดยอรรถ คือ ความหมายตามตามตัวอักษรหรือความหมายประจำคำ เป็นความหมายที่ผู้ใช้ภาษาเดียวกันเข้าใจตรงกัน เมื่อได้ยินหรือได้อ่านคำหนึ่ง ๆ นั้น การใช้ภาษาในระดับทางการต้องใช้คำที่มีความหมายประเภทนี้

2) ไม่ควรใช้คำตัด ซึ่งมีลักษณะคือ ใช้คำที่สั้นลง คำตัดเป็นการย่อคำที่ไม่ย่อเป็นตัวอักษร แต่ใช้วิธีตัดคำให้สั้นลง แม้ว่าจะอาจสื่อสารเข้าใจตรงกันได้ภายในบางกลุ่ม แต่คนอื่นที่อยู่นอกกลุ่มย่อมต้องคิดหรือเดาเองว่าคำนั้น ๆ ย่อมาจากอะไร จึงไม่ควรใช้ในงานเขียนที่ต้องการความชัดเจน (ปรีชา ช่างขวัญยืน, 2550: 118) เช่น

“วิธีการเลือกทานอาหาร” คำว่า “ทาน” เป็นคำที่ตัดมาจากคำว่า “รับประทาน” ควรใช้คำเต็มให้ถูกต้องเหมาะสมกับรูปแบบงานเขียน นอกจากนั้น ควรหลีกเลี่ยงการใช้อักษรย่อ ยกเว้นบางคำ เช่น กรุงเทพฯ โปรดเกล้าฯ

3) ใช้ศัพท์ภาษาไทย ซึ่งเป็นคำสุภาพและเป็นคำที่ไม่ใช่ภาษาพูดหรือภาษาปาก สาเหตุที่ไม่สมควรใช้ภาษาพูดในการเขียนภาษาระดับทางการหรืองานเขียนทางวิชาการ เพราะภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้ในวงจำกัด ใช้ในกลุ่มผู้ที่สนิทกันมาก ๆ อาจมีทั้งคำไม่สุภาพ คำเฉพาะกลุ่ม คำคนองต่าง ๆ ภาษาตลาด จึงเป็นถ้อยคำที่ไม่นิยมนำมาใช้ในงานเขียน ลักษณะของภาษาพูดที่ไม่ควรใช้ในงานเขียน (กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์, 2551: 42 และทรูปลูกปัญญา, 2554) มีดังนี้

(1) ภาษาเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะวัย เช่น “โจ้” หมายถึง วัยรุ่น “เตี้ยง” หมายถึง พลาดและเจ็บตัว “มั่วนี้ม” หมายถึง ทำไม่จริงจังและปิดบัง

(2) ภาษาถิ่นแบบแผนที่ไม่สุภาพหรือไม่เป็นทางการ เช่น ผัวเมีย ดาราหนัง

(3) ภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงสระและเสียงพยัญชนะ รวมทั้งตัดคำให้สั้นลง เช่น “เร็ด” มาจาก เลิศ “เพ่” มาจาก พี่ “จิงอะป่าว” มาจาก จริงหรือเปล่า

(4) คำยืมภาษาต่างประเทศที่มักตัดคำให้สั้นลง เช่น “เวอร์” มาจาก over หมายถึง เกินควร เกินกำหนด “ก๊อบ” มาจาก copy หมายถึง สำเนา ต้นฉบับ

(5) คำเสริม หมายถึง คำหรือกลุ่มคำที่อยู่ท้ายประโยค ซึ่งเป็นคำกริยาช่วยที่ใช้ประกอบกริยาหลัก เช่น นะ ชี เกิด เลย

(6) คำขานรับหรือประติญาวิเศษณ์ หมายถึง คำวิเศษณ์ที่แสดงการรับรองในเรื่องเรียกขานและโต้ตอบกัน เช่น จำ เจ้าขา เจ้าคะ โว้ย ขอรับ ขอรับผม ขอรับกระหม่อม (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2538: 93)

การเขียนภาษาในระดับทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเขียนงานทางวิชาการ จึงควรหลีกเลี่ยงภาษาพูดที่มีลักษณะดังที่กล่าวมาข้างต้น

ตัวอย่าง การแก้ไขประโยคที่ใช้ภาษาพูดในงานเขียนระดับทางการ

ประโยคที่ 1 “ความรู้ด้านการทำวามมีรากฐานมาจากงานหัตถกรรม พวกจักตอกจักไฝ **นั่นเอง**”

ประโยคที่ 2 “คนไทยใช้มะพร้าวหรือกะทิทำ**ต่างหาก**”

ประโยคที่ 1-2 คำว่า “นั่นเอง ต่างหาก” เป็นกลุ่มคำที่เสริมท้ายประโยค แต่ไม่มีความหมายมักใช้ในภาษาพูด จึงควรตัดออกเพื่อให้ประโยคกะทัดรัด และเป็นภาษาเขียนที่สละสลวย

4) ไม่ควรเขียนทับศัพท์ที่มีคำไทยใช้แล้ว เช่น ควรใช้คำว่า “แบบ” แทนคำว่า สไตล์ คำว่า “แสดง” แทน “โชว์” ยกเว้นกรณีที่ต้องใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ และไม่มี การบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้แทน แต่ควรเขียนด้วยภาษาไทย เช่น อินเทอร์เน็ต (internet)

5) ไม่ต้องวงเล็บคำภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น เช่น

“โรงเรียนประถมศึกษาในปัจจุบันนี้ มีภารกิจ (task) ที่สำคัญยิ่งคือการจัดการเรียนการสอน (teaching-learning activities) ให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดหมาย (objective) ที่หลักสูตรประถมศึกษาได้กำหนดไว้ กุญแจดอกสำคัญที่จะไขสู่หนทางที่นักเรียนจะสามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ได้แก่ การนำนวัตกรรม (innovation) ทางการศึกษามาใช้ และจัดกิจกรรมในโรงเรียน (school activities) ให้กับผู้เรียนได้รับความรู้ (knowledge) กับการปฏิบัติ (practice) ไปพร้อมกัน” **การแก้ไข** ตัดคำภาษาอังกฤษในวงเล็บทั้งหมด อายกเว้น innovation

1.3.2 คำนี้ถึงความรู้สึกในการเขียนสื่อสารภาษาระดับกึ่งทางการและภาษาระดับกันเอง แม้ว่าภาษาระดับกึ่งทางการจะลดความเคร่งครัดในการใช้คำเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น แต่ยังคงจำเป็นต้องใช้คำที่สุภาพชัดเจน เพราะจัดเป็นการสื่อสารที่อยู่ในที่สาธารณะ ส่วนภาษาระดับกันเองซึ่งใช้กับบุคคลที่รู้จักคุ้นเคยกัน สามารถใช้คำสั้น ๆ ภาษาที่สร้างขึ้นเองในกลุ่ม ภาษาสแลงต่าง ๆ ได้ แต่สิ่งที่ควรระลึกรู้ถึงไว้เสมอคือ ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำพูดแรง ๆ ด้วยอารมณ์ ไร้เหตุผล หยาบคาย ดูถูก

หมิ่นประมาท ก้าวภายในเรื่องผู้อื่นมากเกินไป หรือคำที่สื่อในทางลามก เพราะคำเหล่านี้ไม่สร้างความรู้สึกที่ดีระหว่างกัน

1.3.3 หลีกเลี่ยงการใช้คำต่างระดับในประโยคเดียวกัน เช่น

“เนื่องจากการเสียชีวิตด้วยเหตุนี้วินิจฉัยได้ว่า ประชาชนขาดการตระหนักถึงภาวะดังกล่าว และในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกรวินิจฉัยผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีต่ออัตราการตายด้วยความร้อน”

ประโยคนี้มีคำที่มีความหมายเหมือนกันแต่ต่างระดับภาษาด้วยกันคือ “เสียชีวิต” เป็นภาษาทางการ “ตาย” เป็นภาษาพูด ผู้เขียนจึงควรพิจารณาว่าประโยคนี้ใช้ในสถานการณ์ใด สื่อสารกับใคร หากเป็นสถานการณ์ที่ต้องใช้ภาษาระดับทางการควรใช้ว่า “เสียชีวิต” ทุกแห่ง

1.4 ใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ไม่ใช้สำนวนภาษาต่างประเทศ ศิริพร สุวรรณะ (2545: 10) อธิบายการใช้คำให้ถูกหลักภาษาว่า ได้แก่ การเขียนแบบกรรตุจาก (Active Voice) แทนกรรมจาก (Passive Voice) การใช้คำให้ถูกหน้าที่ของคำ ใช้ลักษณะนามถูกต้อง และการเขียนประโยคภาษาไทยด้วยสำนวนภาษาไทย ไม่ใช้สำนวนการเขียนหรือโครงสร้างประโยคภาษาอื่น เช่น

“ผลการตรวจสอบนี้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ” **แก้ไขเป็น** “ผลการตรวจสอบนี้เข้าใจง่าย” ตามหลักการเรียงลำดับคำในประโยค ประธาน-กริยา-ส่วนขยาย

“2 ผู้ป่วยเสียชีวิต” **แก้ไขเป็น** “ผู้ป่วยเสียชีวิต 2 คน” คำบอกจำนวนอยู่หลังคำนาม และตามด้วยคำลักษณนาม

1.5 การใช้คำให้สละสลวย หมายถึง การเลือกใช้คำที่สามารถสื่อสารกันได้ และเป็นภาษาที่ราบรื่น การใช้คำให้สละสลวยอาจทำได้โดย

1.5.1 ใช้คำกระชับ คือ ใช้คำตรงไปตรงมา รู้จักกระชับความโดยใช้คำหรือวลีที่เป็นการรวมความหมาย เช่น คนไข้นอนสลบสลอไม่รู้สึกรู้ตัว ควรใช้คำว่า “หมดสติ”

1.5.2 ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย คือ ไม่ใช้คำเกินความจำเป็น เพราะเป็นการใช้คำมากแต่ได้ความหมายเท่าเดิม เช่น ควรตัดคำที่ขีดเส้นใต้ในประโยคต่อไปนี้ เนื่องจากเป็นคำที่ไม่จำเป็น เช่น

เพื่อน ๆ รักใคร่และให้ความนับถือฉันมาก

1.5.3 ใช้คำเชื่อมให้ถูกต้อง คำเชื่อม อาจเป็นคำบุพบทหรือคำสันธานที่เชื่อมคำหรือข้อความในประโยคเข้าด้วยกัน และเป็นส่วนที่ช่วยให้ประโยคมีความต่อเนื่อง ราบรื่น สละสลวยน่าอ่าน แต่ในทางตรงข้ามหากใช้คำเชื่อมผิด ย่อมส่งผลต่อใจความของประโยค ทำให้ผู้อ่านเข้าใจสับสนได้ ประเด็นสำคัญคือ ไม่ใช้คำที่ใช้เชื่อมคำหรือข้อความขึ้นต้นประโยค

1.6 ใช้คำที่คนทั่วไปเข้าใจและยอมรับ หมายถึง การเลือกใช้คำที่คนทั่วไปเข้าใจความหมายได้ หลีกเลี่ยงคำที่ผู้ส่งสารเข้าใจความหมายได้ฝ่ายเดียว คำที่มีลักษณะดังกล่าวมีด้วยกันหลายประเภท ได้แก่

1.6.1 คำศัพท์เฉพาะวงการ คือ ใช้คำศัพท์เฉพาะทางสาขาวิชาต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ได้รับการยอมรับในวงการวิชาการนั้น และใช้เท่าที่จำเป็น หากเป็นคำศัพท์ที่มาจากภาษาต่างประเทศควรใช้ศัพท์บัญญัติซึ่งหมายถึงคำที่สำนักงานราชบัณฑิตยสภากำหนดขึ้นใช้แทนคำยืมภาษาต่างประเทศอย่างเป็นทางการที่ถูกต้อง

ตัวอย่าง คำศัพท์บัญญัติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ Soft ware ใช้คำว่า ส่วนชุดคำสั่ง ซอฟต์แวร์

1.6.5 คำย่อ คือ คำย่อที่ไม่ควรใช้ในงานเขียนคือ คำย่อที่ผู้เขียนคิดเอง ไม่เป็นที่เข้าใจกันทั่วไป แต่ถ้าเป็นคำย่อที่ใช้กันแพร่หลายก็นำมาใช้ในงานเขียนได้ เช่น ภ.ป.ร. พ.ศ. โปรดเกล้าฯ

1.6.6 คำตัดสั้น คือ คำที่ใช้กันในหมู่วัยรุ่น เป็นการตัดคำเต็มให้สั้นลง เพื่อจุดประสงค์ในการสื่อสาร เช่น มหา'ลัย วิตวะ ศิล'กำ

2. การใช้ประโยค

ประโยคที่ใช้สื่อสารได้มีประสิทธิภาพ ควรเป็นประโยคที่สมบูรณ์ ถูกหลักไวยากรณ์ ไม่กำกวม กะทัดรัด สละสลวย คำในประโยคควรสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ดังที่ผะอบ โปษกฤษณะ (2544: 72), บุพผา บุญทิพย์ (2548, 169-178) และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก (2553: 54-55) มีดังต่อไปนี้

2.1 ประโยคสมบูรณ์ถูกต้องตามไวยากรณ์ หมายถึง การแต่งประโยคให้สมบูรณ์ครบถ้วน ทั้งส่วนที่เป็นภาคประธาน และภาคแสดง สามารถตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ได้ชัดเจน สาเหตุที่ทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์ อาจเกิดจากขาดคำบางคำ หรือขาดส่วนประกอบของประโยคบางส่วนไป เช่น

“ปัญหาเรื่องการขาดวัคซีนรักษาผู้ป่วยขณะนี้ โรงพยาบาลมีผู้ป่วยรอรักษาจำนวนมาก” (ขาดภาคแสดง) **ควรแก้ไขว่า** ปัญหาเรื่องการขาดวัคซีนรักษาผู้ป่วยขณะนี้ **ยังไม่ได้รับการแก้ไขหรือจัดหาให้เพียงพอกับความต้องการ** โรงพยาบาลจึงมีผู้ป่วยรอรักษาจำนวนมาก

การเขียนส่วนประกอบของประโยคให้ครบ จะช่วยทำให้ประโยคได้ใจความสมบูรณ์ ชัดเจนปัญหาที่พบจากประสบการณ์ในการสอนคือ ไม่เขียนประธานของประโยค เมื่อเขียนประโยคแรกของแต่ละหัวข้อ เช่น

“3.3 หมู่บ้านทอผ้าไหมยกทอง จันทร์โสมา

อยู่ที่บ้านท่าสว่าง ตำบลท่าสว่าง อำเภอเมืองสุรินทร์”

ประโยคนี้ขาดประธานคือ หมู่บ้านทอผ้าไหมยกทอง จันทร์โสมา แม้จะมีหัวข้ออยู่แล้ว ก็ต้องมีประธานในประโยคแรกของเนื้อหาด้วย

นอกจากการเขียนประโยคให้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคภาษาไทยแล้ว ควรคำนึงถึงใจความของประโยคด้วย

“ต้นราชพฤกษ์มีความเชื่อว่า ใบของต้นราชพฤกษ์เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์”

ต้นราชพฤกษ์เป็นต้นไม้ไม่สามารถแสดงกริยา “มีความเชื่อ” ได้ ดังนั้น จึงควรแก้ไขประโยคนี้ โดยเปลี่ยนประธานให้ถูกต้อง เช่น คนไทยมีความเชื่อว่า ใบของต้นราชพฤกษ์เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์

2.2 เรียงลำดับคำให้ถูกต้อง การเรียงลำดับคำในภาษาไทยเป็นเรื่องสำคัญมาก หากเรียงคำผิดที่ ความหมายก็จะเปลี่ยนไปด้วย ทั้งนี้เพราะคำบางคำอาจมีได้หลายความหมาย ขึ้นอยู่กับการเรียงตำแหน่งของคำในประโยค เช่น

“รายงานเรื่องนี้เป็นเรื่องใกล้ตัวที่ทุกคนควรทราบ แต่ยังไม่มีความรู้ด้านการประกันสังคม”

ตามหลักภาษาไทย คำขยายวางไว้หลังคำที่ถูกขยาย ดังนั้น ประโยคนี้ ควรนำส่วนขยายของคำว่า “ทุกคน” มาวางไว้ข้างหลัง เพื่อให้เข้าใจชัดเจน และประโยคกะทัดรัดขึ้น ควรแก้ไขเป็น “รายงานเรื่องนี้เป็นเรื่องใกล้ตัวทุกคนที่ยังไม่มีความรู้ด้านการประกันสังคมควรทราบ”

2.3 ใช้ประโยคให้ชัดเจน ไม่กำกวม หมายถึง การใช้ภาษาที่ผู้เขียนให้ความหมายเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถจะแปลความเป็นอย่างอื่นได้ ไม่ทำให้เข้าใจสับสน เช่น

“ที่นี้รับอัดพระ” ควรแก้ไขเป็น “ที่นี้รับอัดกรอบพระเครื่อง”

2.4 ประโยคกระชับ กะทัดรัด หมายถึง ประโยคที่ใช้คำเท่าที่จำเป็นแต่ได้ใจความสมบูรณ์ ทำให้ประโยคกระชับ ไม่ยาวเกินไป การใช้ประโยคที่ยาวเกินไป ทำให้ผู้อ่านจับใจความสำคัญลำบาก จึงควรหลีกเลี่ยงการใช้คำซ้ำซ้อนที่มีความหมายเหมือนกันในประโยค เพราะไม่ได้ช่วยเพิ่มเติมความหมายหรือทำให้ชัดเจน แต่กลายเป็นการใช้คำฟุ่มเฟือย เช่น

“วันนี้จารย์ไม่มาทำการสอน แก้ไขเป็น “วันนี้จารย์ไม่มาสอน”

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ไม่ควรใช้คำซ้ำกันในตำแหน่งใกล้เคียงกัน เช่น

“จังหวัดเชียงใหม่นั้นนอกจากจะเป็นจังหวัดที่มากไปด้วยทรัพยากรที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจแล้ว แต่ยังมากไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย”

ในประโยคนี้นี้มีคำว่า “มากไปด้วย” ซ้ำกัน 2 แห่งแล้ว เพราะผู้เขียนต้องการเน้นจุดเด่นของจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นควรตัดคำว่า “มากมาย” ในตอนท้าย เพื่อให้ประโยคกะทัดรัดขึ้น

2.5 ประโยคที่มีลักษณะเป็นภาษาไทย หมายถึง ไม่ใช้ประโยคที่เลียนแบบสำนวนภาษาอังกฤษ เช่น

“การค้นพบของชาร์แมสต์ก็ถูกโต้แย้งโดยคริสเตียน ฮูบเซอร์”

จากตัวอย่างใช้สำนวนประโยคภาษาอังกฤษดังนี้

“(กรรมหรือผู้ถูกกระทำ) ถูก (ตามด้วยกริยา) โดย (ตามด้วยผู้กระทำ)”

ประโยคนี้ ผู้เขียนใช้ “การค้นพบ “ เป็นกรรม ตามด้วยคำว่า “ถูก” กริยาที่ตามมาคือ “โต้แย้ง” และใช้คำว่า “โดย” ตามด้วยผู้กระทำคือ คริสเตียน ฮูบเซอร์ จึงมีลักษณะประโยคที่ไม่เป็นสำนวนภาษาไทย ควรเรียงลำดับใหม่เป็น “คริสเตียน ฮูบเซอร์โต้แย้งการค้นพบของชาร์แมสต์”

2.6 ประโยคที่มีน้ำหนัก หมายถึง เน้นคำใดให้น้ำหนักนำมาไว้ต้นประโยค เช่น

“คนกินข้าวกันมากที่ร้านนี้ในตอนเย็น” (เน้นคน)

“ร้านนี้ คนกินข้าวกันมากในตอนเย็น” (เน้นร้าน)

“ในตอนเย็นคนกินข้าวกันมากที่ร้านนี้” (เน้นเวลา)

2.7 ประโยคที่มีความสมเหตุสมผล สัมพันธ์กัน เช่น

“เธอเป็นคนขยันและเรียนไม่เก่ง”

ประโยคดังกล่าวควรใช้คำเชื่อมว่า “แต่” แทน “และ” เนื่องจากมีใจความขัดแย้งกัน การขึ้นต้นประโยคไม่ควรขึ้นต้นด้วยคำเชื่อม แต่ควรขึ้นต้นด้วยคำนามหรือคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน หรือคำกริยาในกรณีที่สามารถละประธานได้ ดังตัวอย่าง

“แต่สองตัวหลังไม่มีจำหน่ายในประเทศไทย”

ประโยคดังกล่าวอยู่ในบทที่ผู้เขียนอธิบายถึงหัวข้อยาเพิ่มสมานธิ โดยใช้คำเชื่อม “แต่” ขึ้นต้นประโยค ควรแก้ไขโดยเพิ่มประธานของประโยคคือ “ยา” เป็น “ยาสองตัวหลังไม่มีจำหน่ายในประเทศไทย”

4. การใช้ย่อหน้า

ย่อหน้าที่ดี คือ ย่อหน้าที่มีใจความสำคัญเพียงอย่างเดียว นอกนั้นเป็นประโยคขยายหรือเสริมประโยคใจความสำคัญให้แจ่มชัด

4.1 ส่วนประกอบของย่อหน้า (Lynn, 2011: 128; Bixby & McVeigh, 2015: 89 และ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สำนักศึกษาทั่วไป, 2556: 28) ได้แก่

4.1.1 ใจความสำคัญ (main idea) คือ ประเด็นสำคัญที่สามารถสรุปได้จากย่อหน้านั้น ๆ ซึ่งต้องครอบคลุมความหมายของทั้งย่อหน้าอย่างกระชับแต่ชัดเจน งานเขียนแต่ละชิ้นมีความยาวไม่เท่ากัน เรื่องที่มีความยาวมากจะมีประเด็นการนำเสนอมาก เรื่องที่มีขนาดสั้นอาจมีประเด็นน้อย งานเขียนแต่ละชิ้นอาจมีประเด็นที่นำเสนอรวมกันหลายประเด็น แต่จะมีประเด็นที่สำคัญที่สุดเพียงหนึ่งประเด็น เรียกว่า “ประเด็นหลัก” และมีประเด็นอื่น ๆ เป็น “ประเด็นรอง” ทำหน้าที่สนับสนุนประเด็นหลัก ซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่าการจับใจความสำคัญได้ ผู้อ่านต้องทราบคำสำคัญ (keyword) คือ คำที่มักปรากฏในย่อหน้าและเป็นคำที่โยงให้ทราบว่ามีความเกี่ยวข้องกับสิ่งใด

4.1.2 ประโยคใจความสำคัญ (Topic sentence) คือ ประโยคที่กล่าวถึงหัวข้อและใจความสำคัญ ประโยคของผู้เขียนที่บอกให้ผู้อ่านทราบว่า ย่อนำนั้น ๆ มีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับ

อะไร อย่างไร ตำแหน่งประโยคใจความสำคัญมักอยู่ประโยคแรก แต่อาจมีงานเขียนบางย่อหน้าอยู่ที่ท้ายย่อหน้า กลางย่อหน้า หรือหากผู้เขียนต้องการเน้นอาจอยู่ได้ทั้งต้นและท้ายย่อหน้า

4.1.3 ประโยคสนับสนุนใจความสำคัญ (Supporting sentence) คือ ส่วนที่เป็นใจความรองช่วยสนับสนุนและขยายข้อมูลใจความสำคัญในย่อหน้า

4.1.4 ประโยคสรุปความ (A concluding sentence) มักอยู่ท้ายย่อหน้าเพื่อเน้นย้ำประเด็นสำคัญโดยภาพรวม

4.1.5 รายละเอียด (detail) คือ ส่วนที่เป็นการให้รายละเอียดของเนื้อหาในของย่อหน้า ซึ่งได้แก่ การอธิบายความหมาย การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบ หรือการให้เหตุผล

4.2 ย่อหน้าที่ดี แต่ละย่อหน้าควรมีใจความสำคัญที่ชัดเจนเพียงประเด็นเดียว นอกนั้นเป็นประโยคขยายหรือเสริมประโยคใจความสำคัญให้แจ่มชัด ย่อหน้าที่ดีควรประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ เอกภาพ สारัตถภาพ และสัมพันธ์ภาพ (นภลัย สุวรรณธาดา, 2553: 41) ดังนี้

4.2.1 เอกภาพ คือ มีใจความสำคัญเพียงอย่างเดียว การเขียนย่อหน้าไม่ควรมีใจความสำคัญหลายเรื่องในย่อหน้าเดียวกัน แต่ไม่ควรยาวเกินไป ผู้เขียนจึงควรวางโครงเรื่องการเขียนและแบ่งย่อหน้าให้ถูกต้องตามใจความที่ต้องการสื่อสารไปตามลำดับ

4.2.2 สारัตถภาพ คือ เน้นย้ำใจความสำคัญที่ควรเน้น เพื่อให้ย่อหน้ามีใจความสมบูรณ์ชัดเจน มีการลำดับความต่อเนื่องกัน และเน้นใจความที่ควรเน้น หรืออาจเรียกว่าดีทั้งใจความและวิธีการเขียน” (นภลัย สุวรรณธาดา, 2553: 41) ย่อหน้าที่ดีจึงควรมีเนื้อหาสาระที่ได้ใจความชัดเจนเพียงพอ โดยการให้รายละเอียด เช่น ประโยคที่ใจความสำคัญของย่อหน้าก่อนหน้านี้อยู่ที่ต้นย่อหน้า คือ มะพร้าวเป็นพืชที่สามารถนำส่วนต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์ได้เกือบทั้งหมด

4.2.3 สัมพันธ์ภาพ หมายถึง เนื้อหาแต่ละย่อหน้ามีความเชื่อมโยง เรียงลำดับเนื้อหาได้ต่อเนื่องกัน ช่วยทำให้รายงานราบรื่นน่าอ่าน เข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจน และใช้คำเชื่อมได้เหมาะสมมีความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ดังนี้

ผู้เขียนมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ในการเขียนที่ต้องใช้ภาษาระดับทางการไม่ควรใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น - • * ❖ นำหน้าข้อความและประโยค แต่หากจะแบ่งหัวข้อหรือประเด็นต่าง ๆ ออกจากกัน ควรใช้ย่อหน้า การลำดับเลขหรือ ใช้ตัวเลขร่วมกับพยัญชนะแทน

กระบวนการเขียนย่อหน้าในงานเขียนจึงต้องนำเสนอความคิดที่เป็นลำดับและเกี่ยวข้องกัน ซึ่ง อลิซ ซาเวซ และ แพทริเซีย เมเยอร์ (Savage & Mayer, 2016: 160) มี 4 ขั้นตอน เริ่มจากการกระตุ้นความคิด ระดมความคิดและวางโครงเรื่อง พัฒนาความคิด และตรวจทานแก้ไขงานเขียน

ดังนั้น ผู้เขียนต้องรู้จักใช้คำ ประโยค สำนวน และย่อหน้า ให้ถูกต้องเหมาะสมตามแบบแผนภาษาไทยและเป็นภาษาที่ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีในทางสร้างสรรค์

แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยในงานเขียน

แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยในงานเขียน นอกจากการที่ผู้เขียนงานต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทยให้ถ่องแท้แล้ว แนวทางการแก้ไขปัญหที่สำคัญเหมาะสม ควรเริ่มจากร่างแผนการเขียน และมีความรอบคอบในการใช้ภาษา ดังนี้

1. การวางแผนการเขียน ผู้เขียนต้องรู้ว่าจะนำเสนอเรื่องใด เพื่อวัตถุประสงค์ใด วิเคราะห์ผู้อ่าน และเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับสถานการณ์และรูปแบบงานเขียน ดังที่ โอบัส แก้วจำปา (2553: 53-54) กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนว่า

- 1.1 กำหนดสิ่งที่ต้องการเสนอ คือ กำหนดความคิดหรือความรู้สึกที่ต้องการนำเสนอ
- 1.2 ตั้งชื่อเรื่องให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการเสนอและน่าสนใจ
- 1.3 ตั้งจุดมุ่งหมายและกำหนดขอบเขตการเขียน เพื่อเป็นแนวทางการเขียน
- 1.4 ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลมาสนับสนุนงานเขียนให้มีคุณค่า น่าเชื่อถือ มีน้ำหนัก น่าสนใจ
- 1.5 วางโครงเรื่องการเขียน
- 1.6 เตรียมถ้อยคำสำนวนการเขียนที่แสดงถึงความคมคายและความประณีตทางภาษา
- 1.7 เขียนเรียงลำดับใจความ แล้วหาข้อความสนับสนุน การเรียบเรียงย่อหน้าจะขึ้นต้นด้วยใจความ เหตุผล หรือตัวอย่าง ขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนต้องการจัดเรียงลำดับตามเหตุการณ์ ตามความสำคัญ หรือตามเหตุและผล

2. การใช้ภาษาไทยด้วยหลักความรัก 5 ร

การใช้ภาษาไทยทั้งด้านการใช้คำ การใช้ประโยค และการใช้ย่อหน้าดังที่กล่าวมาในหัวข้อ ศิลปะในการเขียนภาษาไทยก่อนหน้านี เป็นเรื่องที่ต้องมีความพยายามและฝึกฝนทักษะการเขียนจากประสบการณ์ในการสอนและการเรียนรู้จากสถานประกอบการ ทำให้ผู้เขียนมีความเห็นว่า การใช้ภาษาไทยที่ดีควรคำนึงถึงหลักการใช้ภาษาด้วยความรัก 5 ร ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเขียนงานวิชาการและงานอาชีพได้ดังนี้

2.1 ร ที่ 1 คือ รักการใช้ภาษาอย่างมีวัฒนธรรม คำนึงถึงวัฒนธรรมการใช้ภาษาในเรื่องระดับภาษา กาลเทศะ และมารยาทในการสื่อสาร และคำนึงถึงวัฒนธรรมองค์กร การเรียนรู้งานเรียนรู้เรื่องคน เอกสาร ธรรมเนียมปฏิบัติ ภาษาคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในงาน

2.2 ร ที่ 2 คือ รักการใช้ภาษาที่ประสานความรู้สึก ใช้ภาษาอย่างมีจิตวิทยา มีจินตนาการในทางสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดีในการสื่อสาร และการยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น

2.3 ร ที่ 3 คือ รักการใช้ภาษาอย่างมีวิจารณ์ญาณ คิดก่อนเขียนอย่างมีเหตุผล คำนึงถึงความเป็นไปได้ ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในการเขียน

2.4 ร ที่ 4 คือ รักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง กระชับ ชัดเจน ทั้งในการสะกดคำ ความหมายของคำ การสื่อความ การสรุปความ การขยายความเท่าที่ข้อมูลปรากฏ ไม่ต่อเติม มีอคติในการเขียน

2.5 ร ที่ 5 คือ รักการใช้ภาษาที่บูรณาการทักษะ มีการเชื่อมโยงทักษะทั้งฟัง พูด อ่าน เขียนอย่างสัมพันธ์กันและมีประสิทธิภาพ ไม่ได้มีแต่การสื่อสารทางเดียว

การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในการเขียนให้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา ผู้เขียนต้องรู้จักใช้คำ เพื่อเลือกคำมาใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมตามแบบแผนภาษาไทยที่ดี หลีกเลี่ยงคำหยาบคาย คำกำกวม นำคำที่เลือกแล้วมาเรียงลำดับเป็นรูปประโยคที่ชัดเจน กระชับ สละสลวย สื่อความหมายได้ครบถ้วนตามต้องการ ตลอดจนคำนึงถึงการให้ภาษาให้เหมาะสม เข้าใจง่าย เมื่อเขียนถ่ายทอดภาษาได้ดีจะช่วยลดปัญหาในการเขียนสื่อสารภาษาไทย ทั้งปัญหาการใช้คำ ประโยค การเว้นวรรค และย่อหน้า นอกจากนี้ ผู้เขียนควรมีการวางแผนการเขียนให้ดี และคำนึงถึงหลักการให้ภาษาด้วยความรักในการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบท จึงจะทำให้ภาษาที่สื่อสารไปสัมฤทธิ์ผลตามเจตนาของผู้ส่งสาร และผู้รับสารเกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกที่ดีต่อกัน

เอกสารอ้างอิง

- ทรงสรรค นิลกำแหง. (2550). *การใช้คำเหมาะในที่เหมาะ: คาสตร์และศิลป์แห่งการใช้คำ*. การอบรมเรื่องภาษาไทยกับงานบรรณาธิการ, 16-17 สิงหาคม 2550 ณ ห้องประชุมบริษัทสำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- นภลัย สุวรรณธาดา. (2548). *การเขียน 2*. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 1 หน่วยที่ 9-15. (673-748). พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี :สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก. (2553). *ศิลปะการแสดงออกทางภาษา*. มหาสารคาม: อินทนิล.
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สำนักศึกษาทั่วไป. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เมทินี รัชฎาภิรักษ์ และวิเศษ ชาญประโคน. (2551). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 1*. กรุงเทพฯ: ทริปปี้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วิเศษ ชาญประโคน. (2550). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ทริปปี้ล กรุ๊ป.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). *หลักเกณฑ์การทับศัพท์*. ค้นเมื่อ 7 พฤษภาคม 2558, จาก [http:// www. royin. go. th](http://www.royin.go.th)

3 ใบกิจกรรม: แก้ไขประโยคให้เป็นภาษาทางการที่ถูกต้องเหมาะสม

ชื่อ-สกุล..... รหัสนิสิต.....
 สาขาวิชา..... คณะ..... ชั้นปี .....

จงแก้ไขประโยคต่อไปนี้ให้เป็นภาษาทางการที่ถูกต้องเหมาะสมในการเขียนรายงานวิชาการ

1. การออกกำลังกาย มีหลักง่าย ๆ เริ่มจากเบาไปหนัก คือ จาก เดิน, เดินเร็ว, วิ่ง และน้อยไปหามาก และเข้าไปหาเร็ว

.....

2. นุดไม่อยู่! ยอดเสียชีวิตนิวไฮ 178 คน ป่วยโควิดในประเทศวันนี้พุ่ง 18,912 ราย

.....

3. การลดน้ำหนักอย่างถูกวิธี จะทำให้น้ำหนักเราไม่โยโย่ และไม่เสียสุขภาพค่ะ

.....

4. เกมออนไลน์มีให้ผู้เล่นได้เลือกเล่นมากมาย แต่เกมมีความพิเศษเฉพาะตัวที่ทำให้ผู้เล่นต้องจดจ่อก่อนคอยการเปิดตัวอย่างเป็นทางการของผู้ผลิต

.....

5. เกมแนว RPG ย่อมาจาก Role Playing Game คือเกมที่ต้องเล่นไปตามบทบาทของเกม ที่ตัวเกมได้วางไว้เรียบร้อยแล้วนั่นเอง

.....

6. Melissa เป็นหนึ่งในไวรัสคอมพิวเตอร์ที่เลวร้ายที่สุดตลอดกาล

.....

7. การขนส่งทางน้ำ (Water Transportation) เป็นวิธีการขนส่งเก่าแก่ที่มีมาแต่โบราณ

.....

8. ในยุคที่การตลาดออนไลน์มาแรง การซื้อขายออนไลน์เติบโตทุกปี วิชาการจัดส่งสินค้าอย่างไรให้ธุรกิจออนไลน์มีกำไรมากขึ้น

.....

9. การทำบัญชียุคดิจิทัลเป็นไปด้วยความง่าย สะดวกสบาย รวดเร็ว ลดเวลาการทำงานลงมากกว่า 70 %

.....

10. ถ้าคุณเลือกทำงานในบริษัทเป็นผู้ทำบัญชี คุณจะรู้เรื่องตั้งแต่เริ่มต้นของการบันทึกข้อมูลรายการซื้อขายที่เกิดขึ้นของบริษัท จ่ายเงินรับเงิน ดูความถูกต้องของเอกสาร ฯลฯ

.....

5 แบบประเมินการใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ (สำหรับผู้สอนใช้ประเมินแบบทดสอบ ชุดที่ 2)

แบบบันทึกการประเมินการใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ

คนที่	ประเด็น/ คะแนน	การใช้คำ	การใช้ประโยค	การใช้ย่อหน้า และเว้นวรรค	รวมคะแนน
	ชื่อ - สกุล	8	8	4	20
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เกณฑ์การให้คะแนนการใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
การใช้คำ	1. เขียนสะกดคำ ถูกต้องทุกคำ 2. เลือกใช้คำได้ ถูกต้องตาม ความหมาย 3. ใช้คำเหมาะสมกับ บริบท	1. เขียนสะกด คำผิด 1-2 คำ 2. เลือกใช้คำได้ ถูกต้องตาม ความหมาย 3. ใช้คำเหมาะสม กับบริบท	1. เขียนสะกด คำผิด 3 คำ 2. เลือกใช้คำได้ ถูกต้องตาม ความหมาย	1. เขียน สะกดคำผิด ตั้งแต่ 4 คำ ขึ้นไป	2	8
การใช้ประโยค	1. เขียนประโยคได้ ใจความ 2. ลำดับใจความใน ประโยคได้ต่อเนื่อง ไม่สับสน 3. โครงสร้างประโยค ถูกต้องตามลักษณะ ภาษาไทย 4. ใช้สำนวนภาษา ตนเอง	1. เขียนประโยคได้ ใจความ 2. ลำดับใจความ ในประโยคได้ ต่อเนื่องไม่สับสน 3. โครงสร้าง ประโยคถูกต้อง ตามลักษณะ ภาษาไทย	1. เขียนประโยคได้ ใจความ 2. ลำดับใจความ ในประโยคได้ ต่อเนื่องไม่สับสน	1. เขียน ประโยคได้ ใจความ	2	8
การใช้ย่อหน้า เว้นวรรค	1. เว้นวรรคผิด 1 แห่ง 2. จัดย่อหน้าส่วนนำ เนื้อเรื่อง สรุป และ ประเด็นเนื้อหา ชัดเจน	1. เว้นวรรคผิด 2 แห่ง 2. จัดย่อหน้าส่วน นำ เนื้อเรื่อง สรุป	1. เว้นวรรคผิด 3 แห่ง 2. จัดย่อหน้าส่วน นำ เนื้อเรื่อง สรุป	1. เว้นวรรค ผิดตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป 2. ไม่จัดย่อ หน้า	1	4
รวม					5	20

ระดับคุณภาพ

คะแนน	17-20	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	13-16	หมายถึง	ดี
คะแนน	9-12	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน	5-8	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	1-4	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ชุดที่ 3 การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

1 แผนการจัดการเรียนรู้

▶ หัวข้อเนื้อหา

1. ส่วนประกอบของอินโฟกราฟิก
2. วิธีเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

▶ ผลลัพธ์การเรียนรู้

1. วางแผนการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกโดยการกำหนดหัวข้อเนื้อหาและวิธีการขยายใจความได้
2. เขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกได้

▶ วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชำนาญ
  - 1.1 ผู้สอนสอบถามนิสิตว่าอินโฟกราฟิกมีความสำคัญอย่างไรในปัจจุบัน
  - 1.2 ให้นิสิตแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตค้นหาอินโฟกราฟิกที่น่าสนใจ กลุ่มละ 1 ภาพ
2. ชำนาญ
  - 2.1 ให้นิสิตดูเอกสารความรู้เรื่องการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก
  - 2.2 ให้นิสิตแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ตัวอย่างอินโฟกราฟิกในด้านส่วนประกอบ เนื้อหาการใช้ภาษา ที่มาความชัดเจนของข้อมูล
  - 2.3 ผู้สอนทบทวนความรู้เรื่องวิธีการเขียนขยายความ
  - 2.4 แจกใบกิจกรรม: วางแผนการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก ให้นิสิตปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายบุคคล ส่งงานในชั้นเรียนหรือโพสต์รับงานใน Google Classroom
  - 2.5 นิสิตและผู้สอนร่วมกันเฉลยคำตอบ และผู้สอนอธิบายข้อผิดพลาดเพิ่มเติม
3. ชำนาญและประเมินผล
  - 3.1 ผู้สอนทบทวนความรู้ โดยเน้นเรื่องวิธีการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง และมีการอ้างอิงที่มาข้อมูล
  - 3.2 ให้นิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 3 การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกที่กำหนดให้

3.3 ผู้สอนบันทึกคะแนนแบบทดสอบ ตามแบบประเมินการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก คะแนนเต็ม 20 คะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การผ่านในแบบทดสอบระหว่างเรียนว่า ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินคือ ผู้ที่ได้คะแนนรวมตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 20 คะแนนในแต่ละชุด

3.4 ผู้สอนนำข้อควรปรับปรุงของนิสิตมาอธิบายอีกครั้งในชั้นเรียน

3.3 ให้นำนิสิตทบทวนบทเรียนจาก Google Classroom

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารความรู้: การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก
2. ตัวอย่างอินโฟกราฟิก
3. ใบกิจกรรม: วางแผนการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก
4. แบบทดสอบ: การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก
5. แบบประเมินการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก
6. Google Classroom รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การตอบคำถาม และความตั้งใจในการเรียน
2. คะแนนการวางแผนการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก
3. คะแนนการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกตามแบบประเมิน

2 เอกสารความรู้: การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

การเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

อินโฟกราฟิก (Infographic) เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน และเป็นการให้ข้อมูล รายละเอียดของเรื่องที่ต้องการสื่อสารผ่านรูปภาพและข้อความ จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ข้อมูลแนวทางการเขียนขยายความได้ ในเอกสารนี้จึงมีเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) องค์ประกอบของอินโฟกราฟิก และ 2) วิธีการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก โดยมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบของอินโฟกราฟิก

ลักษณะของอินโฟกราฟิก คือ การเล่าเรื่องหรืออธิบายข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้ “ภาพ” ในการสื่อสาร อาจเป็นรูปแบบกราฟ แผนภูมิ แผนผัง สัญลักษณ์ โดยจะย่อยข้อมูลให้เข้าใจง่าย ออกแบบสีรูปแบบ ลุกเล่น ให้สวยงาม ดึงดูดผู้อ่าน โดยอาจจะมาในรูปแบบคลิปวิดีโอที่มีภาพเคลื่อนไหวและเสียงได้

หลักการออกแบบอินโฟกราฟิก มีดังนี้

1. ด้านข้อมูล เรื่องราวที่จะทำอินโฟกราฟิกต้องมีความน่าสนใจ เป็นเรื่องที่คนทั่วไปต้องการรู้ และต้องเป็นความจริง มีความถูกต้อง สรุประเอียดเป็นหัวข้อให้อ่านเข้าใจได้ง่าย
2. ด้านการออกแบบ สวยงาม มีสีสันสะดุดตา แต่ไม่ลายตา สามารถใช้งานได้จริง เช่น เปิดดูบนมือถือแล้วภาพไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป ตัวอักษรไม่กลืนกับพื้นหลัง เป็นต้น

การใช้อินโฟกราฟิกจึงมีข้อดี คือ เข้าใจข้อมูลได้ง่ายขึ้น รู้สึกสนใจ ทำให้จำได้ สร้างภาพลักษณ์ที่ดี นำเสนอข้อมูลได้หลายรูปแบบ ไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลเชิงสถิติอย่างเดียวเท่านั้น อาจเป็นการเล่าเรื่องราว การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งรูปภาพ การ์ตูน คลิปวิดีโอ และมีอัตราการส่งต่อข้อมูลสูงกว่าการสื่อประเภทอื่น (Thai Business Search, 2563)

ดังนั้น องค์ประกอบของอินโฟกราฟิก จึงได้แก่ ชื่อเรื่อง ข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือ ทั้งที่เป็นข้อความ ตัวเลข ภาพประกอบที่เป็นกราฟิก รูปทรงเรขาคณิต ภาพไอคอน ภาพการ์ตูน ชาร์ต ไดอะแกรม หรือภาพถ่าย อาจบอกที่มา หน่วยงานเผยแพร่ ช่วงเวลาที่เผยแพร่ข้อมูล โดยอาจมี QR Code เพื่อให้ผู้อ่านได้สแกนเข้าไปศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมประกอบ อย่างไรก็ตาม ขึ้นอยู่กับการจัดวางองค์ประกอบของผู้เขียนว่าจะใส่ข้อมูลหรือภาพอย่างไรในอินโฟกราฟิกให้สวยงาม น่าสนใจ น่าอ่าน ดังภาพองค์ประกอบอินโฟกราฟิกต่อไปนี้

1

7 วิธีทำได้(ง่าย) ให้ร่างกาย “อ่อน”

• เพื่อผู้สูงวัยสุขภาพดี •

2

4

5

ดื่มน้ำอุ่น
เป็นประจำ

ดื่มน้ำสะอาด
อย่างน้อยวันละ 8 แก้ว

กินอาหาร
ครบ 5 หมู่

เมื่อบริโภคอาหารที่ร้อน
และปรุงสุกใหม่ๆ

นอนหลับพักผ่อน
ให้เพียงพอ

ทำงานบ้าน
อย่างน้อยวันละ 30 นาที

ออกกำลังกาย
เป็นประจำ

หลีกเลี่ยงการอาบน้ำในช่วงกลางคืน ในช่วงที่อากาศเย็น

หากจำเป็นต้องอาบน้ำ ควรอาบน้ำอุ่นประมาณ 10-15 นาที ไม่ควรเกิน 30 นาที เพราะการอาบน้ำยามเย็นเกินไป จะทำให้ผิวหนังแห้ง แตก ลอก ไม่ควรปรับอุณหภูมิน้ำให้ร้อนจนเกินไป และควรราดน้ำใส่จากเก้าอี้ไป อย่ารีบราดทั้งตัว โดยที่ยังไม่ปรับอุณหภูมิร่างกาย อาจทำให้เป็นหวัดได้ง่าย

7

กรมอนามัยส่งเสริมให้คนไทยสุขภาพดี

จัดทำโดย : กองส่งเสริมความรู้และสื่อสารสุขภาพ

9

รับข่าวสารและข้อมูลสุขภาพได้ที่

8

หมายเลข : ธันวาคม 2564

10

ภาพที่ 1 องค์ประกอบของอินโฟกราฟิก
ที่มา: กรมอนามัย กองส่งเสริมความรู้และสื่อสารสุขภาพ, 2564

องค์ประกอบของอินโฟกราฟิกข้างต้น มีดังนี้

- 1 คือ หน่วยงานที่เผยแพร่ข้อมูล
- 2 คือ ชื่อเรื่อง
- 3 คือ ภาพกราฟิกประกอบ
- 4 คือ ภาพไอคอน
- 5 คือ ประเด็นหัวข้อสำคัญ
- 6 คือ ข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต้องอธิบายเพิ่มเติม
- 7 คือ หน่วยงานที่เผยแพร่ข้อมูล
- 8 คือ เดือนและปีที่เผยแพร่ข้อมูล
- 9 คือ ข้อความแจ้งเพื่อสแกนเข้าไปศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมตามหัวข้อที่ระบุ
- 10 คือ QR Code เพื่อสแกนเข้าไปอ่านข้อมูลเพิ่มเติม

ทั้งนี้ เมื่อผู้อ่านสแกน QR Code แล้วจะปรากฏลิงก์ที่เชื่อมโยงไปยังแหล่งข้อมูลดังกล่าว

ภาพที่ 2 ข้อมูลเพิ่มเติมจากอินโฟกราฟิก

ที่มา: กรมอนามัย กองส่งเสริมความรู้และสื่อสารสุขภาพ, 2564

วิธีการเขียนขยายความโดยใช้อินโฟกราฟิก

วิธีการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิกมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากอินโฟกราฟิก โดยทำความเข้าใจประเด็นสำคัญ และสแกน สแกน QR Code เข้าไปศึกษารายละเอียดเนื้อหาเพิ่มเติม
2. ตั้งชื่อเรื่องใหม่โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง พิจารณาให้ครอบคลุมเนื้อหา กะทัดรัด ชัดเจน
3. กำหนดประเด็นหัวข้อเนื้อหาใหม่ ตามหัวข้อที่สนใจนำมาเรียบเรียงเนื้อหา โดยเรียงลำดับเนื้อหาให้มีใจความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน
4. เรียบเรียงข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญจากอินโฟกราฟิก ใช้สำนวนภาษาของตนเอง มีการขยายใจความโดยการอธิบายความหมาย ยกตัวอย่างประกอบที่สัมพันธ์กับเนื้อหาแต่ละประเด็น เปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดเจน หรือแสดงความคิดเห็นที่ใช้เหตุผลที่มีน้ำหนัก น่าเชื่อถือ มีหลักฐานที่มาข้อมูลชัดเจน มาจากแหล่งที่เชื่อถือได้
5. ตรวจสอบการใช้ภาษา ด้านการใช้คำ ประโยค ย่อหน้า เว้นวรรค ให้ถูกต้อง เหมาะสม ใช้ภาษาระดับทางการ และใช้ประโยคตามลักษณะการเขียนภาษาไทยที่ดี

เอกสารอ้างอิง

- กรมอนามัย กองส่งเสริมความรอบรู้และสื่อสารสุขภาพ. (2564). 7 วิธีทำได้ (ง่าย) ให้ร่างกาย “อ่อน” เพื่อผู้สูงวัยสุขภาพดี. จาก https://multimedia.anamai.moph.go.th/info-graphics/info364_covid19/
- ThaiBusinessSearch. (2563). INFOGRAPHIC (อินโฟกราฟิกส์) คืออะไร? มีหลักการออกแบบอย่างไร?. จาก <https://www.thai-business-search.com/marketing/infographic/>

3 ใบกิจกรรม: วางแผนการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

ชื่อ-สกุล..... รหัสனிสิต.....
 สาขาวิชา..... คณะ..... ชั้นปี .....

เลือกอินโฟกราฟิกที่ตนเองสนใจและเขียนตอบในประเด็นต่อไปนี้

- ตั้งชื่อเรื่องและจัดประเด็นหัวข้อเนื้อหา อธิบายว่าแต่ละประเด็นขยายใจความโดยวิธีการใด โดยยกตัวอย่างประกอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

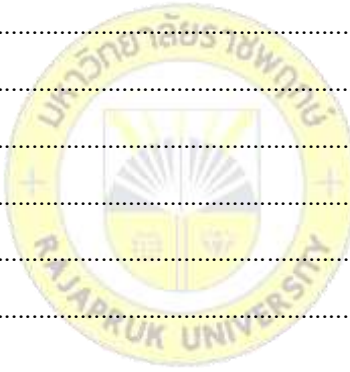
.....

.....

.....

.....

.....

2. อธิบายว่าแต่ละประเด็นขยายใจความโดยวิธีการใด โดยยกตัวอย่างประกอบ

5 แบบประเมินการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก (สำหรับผู้สอนใช้ประเมินแบบทดสอบ ชุดที่ 3)

แบบบันทึกการเขียนขยายความจากอินโฟกราฟิก

คนที่	ประเด็น/ คะแนน ชื่อ - สกุล	การเขียนส่วน นำและส่วนสรุป	การเขียนขยาย ความส่วนเนื้อเรื่อง	การสื่อ ความ	การใช้ ภาษา	รวม คะแนน
		4	8	4	4	20
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เกณฑ์การให้คะแนนการใช้ภาษาไทยในการเขียนขยายความ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก จุดเน้น
	4	3	2	1	
1. การเขียนส่วน นำและส่วนสรุป	1. สอดคล้องกับชื่อ เรื่อง 2. มีการเกริ่นนำ 3. มีการเขียนสรุป 4. สื่อสารได้เข้าใจ ชัดเจน 5. เขียนได้น่าสนใจ	1. สอดคล้องกับชื่อ เรื่อง 2. มีการเกริ่นนำ 3. มีการเขียนสรุป 4. สื่อสารได้เข้าใจ ชัดเจน	1. สอดคล้องกับชื่อ เรื่อง 2. มีการเกริ่นนำ 3. มีการเขียนสรุป	1. สอดคล้องกับชื่อ เรื่อง 2. มีการเกริ่นนำ	1
2. การเขียน ขยายความส่วน เนื้อเรื่อง	1. เขียนได้ใจความ สมบูรณ์ ชัดเจน 2. จัดประเด็นหัวข้อ เนื้อหาชัดเจน 3. มีการอธิบาย ข้อมูล 4. มีการยกตัวอย่าง 5. มีการอ้างอิง 6. มีการให้เหตุผล หรือเปรียบเทียบ หรือวิธีอื่น	1. เขียนได้ใจความ สมบูรณ์ ชัดเจน 2. จัดประเด็นหัวข้อ เนื้อหาชัดเจน 3. มีการอธิบายข้อมูล 4. มีการยกตัวอย่าง 5. มีการอ้างอิง	1. เขียนได้ใจความ สมบูรณ์ ชัดเจน 2. จัดประเด็นหัวข้อ เนื้อหาชัดเจน 3. มีการอธิบาย ข้อมูล 4. มีการยกตัวอย่าง	1. เขียนได้ใจความ สมบูรณ์ ชัดเจน 2. จัดประเด็นหัวข้อ เนื้อหาชัดเจน 3. มีการอธิบาย ข้อมูล	2
3. การสื่อความ	1. เขียนใจความได้ อยู่ในขอบเขตชื่อ เรื่อง 2. เข้าใจง่าย ชัดเจน 3. ลำดับใจความ ต่อเนื่องไม่สับสน 4. เขียนโดยใช้ สำนวนภาษาตนเอง ไม่คัดลอกงานผู้อื่น	1. เขียนใจความได้อยู่ ในขอบเขตชื่อเรื่อง 2. เข้าใจง่าย ชัดเจน 3. ลำดับใจความ ต่อเนื่องไม่สับสน	1. เขียนใจความได้ อยู่ในขอบเขตชื่อ เรื่อง 2. เข้าใจง่าย ชัดเจน	1. เขียนใจความได้ อยู่ในขอบเขตชื่อ เรื่อง	1

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก จุดเน้น
	4	3	2	1	
4.การใช้ภาษา	1. เลือกใช้คำได้ ถูกต้องตาม ความหมาย เหมาะสมกับบริบท 2. เขียนสะกดคำ ถูกต้องทุกคำ 3. ใช้คำสุภาพเป็น ภาษาทางการ 4. เว้นวรรคตอน ถูกต้อง 5. แบ่งย่อหน้า ถูกต้อง	1. เลือกใช้คำได้ ถูกต้องตาม ความหมาย เหมาะสมกับบริบท 2. เขียนสะกดคำผิด 1-2 คำ 3. ใช้คำสุภาพเป็น ภาษาทางการ 4. เว้นวรรคตอน ถูกต้อง	1. เลือกใช้คำได้ ถูกต้องตาม ความหมาย เหมาะสมกับบริบท 2. เขียนสะกดคำผิด 3 คำ 3. ใช้คำสุภาพเป็น ภาษาทางการ	1. เลือกใช้คำได้ ถูกต้องตาม ความหมาย เหมาะสมกับบริบท 2. เขียนสะกดคำผิด ตั้งแต่ 4 คำขึ้นไป	1

ระดับคุณภาพ

คะแนน 17-20

หมายถึง ดีมาก

คะแนน 13-16

หมายถึง ดี

คะแนน 9-12

หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 5-8

หมายถึง พอใช้

คะแนน 1-4

หมายถึง ควรปรับปรุง

แบบวัดทักษะการเขียนขยายความก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนขยายความเกี่ยวกับโบราณสถานที่สำคัญและน่าสนใจ โดยกำหนดชื่อเรื่องเอง มีการเขียนส่วนนำ เนื้อเรื่อง และส่วนสรุป ความยาวไม่ต่ำกว่า 20 บรรทัด (20 คะแนน)

แบบประเมินการเขียนขยายความ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก จุดเน้น
	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควรปรับปรุง 1	
1. การเขียนส่วน นำและส่วนสรุป	1. สอดคล้องกับชื่อ เรื่อง 2. มีการเกริ่นนำ 3. มีการเขียนสรุป 4. สื่อสารได้เข้าใจ ชัดเจน 5. เขียนได้น่าสนใจ	1. สอดคล้องกับชื่อ เรื่อง 2. มีการเกริ่นนำ 3. มีการเขียนสรุป 4. สื่อสารได้เข้าใจ ชัดเจน	1. สอดคล้องกับชื่อ เรื่อง 2. มีการเกริ่นนำ 3. มีการเขียนสรุป	1. สอดคล้องกับชื่อ เรื่อง 2. มีการเกริ่นนำ	1
2. การเขียน ขยายความส่วน เนื้อเรื่อง	1. เขียนได้ใจความ สมบูรณ์ ชัดเจน 2. จัดประเด็นหัวข้อ เนื้อหาชัดเจน 3. มีการอธิบาย ข้อมูล 4. มีการยกตัวอย่าง 5. มีการอ้างอิง 6. มีการให้เหตุผล หรือเปรียบเทียบ หรือวิธีอื่น	1. เขียนได้ใจความ สมบูรณ์ ชัดเจน 2. จัดประเด็นหัวข้อ เนื้อหาชัดเจน 3. มีการอธิบายข้อมูล 4. มีการยกตัวอย่าง 5. มีการอ้างอิง	1. เขียนได้ใจความ สมบูรณ์ ชัดเจน 2. จัดประเด็นหัวข้อ เนื้อหาชัดเจน 3. มีการอธิบาย ข้อมูล 4. มีการยกตัวอย่าง	1. เขียนได้ใจความ สมบูรณ์ ชัดเจน 2. จัดประเด็นหัวข้อ เนื้อหาชัดเจน 3. มีการอธิบาย ข้อมูล	2
3. การสื่อความ	1. เขียนใจความได้ อยู่ในขอบเขตชื่อ เรื่อง 2. เข้าใจง่าย ชัดเจน 3. ลำดับใจความ ต่อเนื่องไม่สับสน 4. เขียนโดยใช้ สำนวนภาษาตนเอง ไม่คัดลอกงานผู้อื่น	1. เขียนใจความได้อยู่ ในขอบเขตชื่อเรื่อง 2. เข้าใจง่าย ชัดเจน 3. ลำดับใจความ ต่อเนื่องไม่สับสน	1. เขียนใจความได้ อยู่ในขอบเขตชื่อ เรื่อง 2. เข้าใจง่าย ชัดเจน	1. เขียนใจความได้ อยู่ในขอบเขตชื่อ เรื่อง	1

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก จุดเน้น
	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควรปรับปรุง 1	
4.การใช้ภาษา	1. เลือกใช้คำได้ ถูกต้องตาม ความหมาย เหมาะสมกับบริบท 2. เขียนสะกดคำ ถูกต้องทุกคำ 3. ใช้คำสุภาพเป็น ภาษาทางการ 4. เว้นวรรคตอน ถูกต้อง 5. แบ่งย่อหน้า ถูกต้อง	1. เลือกใช้คำได้ ถูกต้องตาม ความหมาย เหมาะสมกับบริบท 2. เขียนสะกดคำผิด 1-2 คำ 3. ใช้คำสุภาพเป็น ภาษาทางการ 4. เว้นวรรคตอน ถูกต้อง	1. เลือกใช้คำได้ ถูกต้องตาม ความหมาย เหมาะสมกับบริบท 2. เขียนสะกดคำผิด 3 คำ 3. ใช้คำสุภาพเป็น ภาษาทางการ	1. เลือกใช้คำได้ ถูกต้องตาม ความหมาย เหมาะสมกับบริบท 2. เขียนสะกดคำผิด ตั้งแต่ 4 คำขึ้นไป	1

ค่าระดับคะแนน

17-20	หมายถึง ดีมาก
13-16	หมายถึง ดี
9-12	หมายถึง ปานกลาง
5-8	หมายถึง พอใช้
1-4	หมายถึง ควรปรับปรุง

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก
วัน เดือน ปีเกิด	23 กันยายน 2519 จ.นนทบุรี
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปริญญาการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (เกียรตินิยม อันดับ 2), พ.ศ. 2537 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, พ.ศ. 2547
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ประสบการณ์ทำงาน	1. ผู้ช่วยนักวิจัยโครงการผู้ดูแลผู้สูงอายุ หัวหน้าโครงการคือ ศ. ศศิพัฒน์ ยอดเพชร อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
จำกัด	2. บรรณาธิการกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย บริษัท สำนักพิมพ์แม็ค
จำกัด	3. หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ชื่อผลงานทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่	1. รายงานวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง คำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน: กรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยการท่องเที่ยวและ การอาชีพ มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน นำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 9 การวิจัยสู่ประชาคมอาเซียน และพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ฉบับพิเศษ การประชุมทางวิชาการ “มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 9 การวิจัยสู่ประชาคมอาเซียน (Research for ASEAN Community)
	2. รายงานวิจัยเรื่อง วรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบล บางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พิมพ์เผยแพร่ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2562)

รางวัลหรือทุนการศึกษาที่ได้รับ

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากวิทยาลัยราชพฤกษ์ ดังนี้

1. คณะผู้วิจัยในรายงานวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักศึกษา ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่มีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูอาสาชาวจีน ระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2552”
2. วิเคราะห์ปัญหาการเขียนรายงานวิชาการของนักศึกษาวิทยาลัย ราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2553
3. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน: กรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยการท่องเที่ยวและการอาชีพ มณฑล ยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ปีการศึกษา 2555
4. การรับรู้คำศัพท์และเปรียบเทียบเสียงคำศัพท์ภาษาไทยใน มณฑลยูนนานกับภาษาไทยกลางของนักเรียนชาวไทยที่เรียนวิชาภาษาไทย วิทยาลัยการท่องเที่ยว และการอาชีพ มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
5. การวิเคราะห์การเขียนเรียงลำดับคำในประโยคภาษาไทยของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี
6. สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการสอนอ่านสะกดคำ ภาษาไทยของครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษา อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
7. การพัฒนาชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับ นักศึกษาชาวจีน
8. การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยโดยใช้เกมสำหรับ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมี สถาบันอุดมศึกษาเป็นพี่เลี้ยง
9. วรรณกรรมมุขปาฐะเกี่ยวกับวัดสิงห์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี